

**Σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, με τίτλο
«I. Κύρωση της Συμφωνίας για την Ασιατική Τράπεζα Υποδομών και
Επενδύσεων, II. Εναρμόνιση του Κώδικα Φ.Π.Α. με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/1065,
III. Ενσωμάτωση των σημείων 1, 2, 4 και 5 του άρθρου 2 και των άρθρων 4, 6, 7
και 8 της Οδηγίας 1164/2016, IV. Τροποποίηση του ν. 2971/2001 και άλλες
διατάξεις»**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Κύρωση της Συμφωνίας για την Ασιατική Τράπεζα Υποδομών και Επενδύσεων

Με το παρόν σχέδιο νόμου κυρώνεται η Συμφωνία για την Ασιατική Τράπεζα Υποδομών και Επενδύσεων (εφεξής Α.Τ.Υ.Ε.). Η Α.Τ.Υ.Ε. είναι διεθνής χρηματοδοτικός οργανισμός που λειτουργεί ως πολυμερής αναπτυξιακή τράπεζα, ιδρύθηκε το 2016 και εδρεύει στο Πεκίνο. Αν και στόχος της είναι η ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας για τη στήριξη της ανάπτυξης και την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των οικονομιών της Ασίας, συμβάλλοντας έτσι στην περιφερειακή ανθεκτικότητα έναντι πιθανών χρηματοπιστωτικών κρίσεων και άλλων εξωτερικών διαταραχών στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, η δημιουργία της αποβλέπει στην προώθηση των εταιρικών σχέσεων με άλλους πολυμερείς και διμερείς αναπτυξιακούς οργανισμούς.

Σήμερα αριθμεί 93 χώρες μέλη από όλο τον κόσμο, μεταξύ των οποίων 19 χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώ και άλλα κράτη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, βρίσκονται σε καθεστώς εγκεκριμένου υποψηφίου μέλους. Σταθερή επιδίωξη της εθνικής οικονομικής πολιτικής είναι η συνεργασία ή και η συμμετοχή της Ελλάδας σε όλους τους σημαντικούς διεθνείς χρηματοδοτικούς θεσμούς με στόχο την οικονομική στήριξη επενδυτικών σχεδίων υψηλής προστιθέμενης αξίας και την ανάπτυξη επωφελών συνεργασιών για την ελληνική οικονομία. Προκειμένου να ολοκληρωθεί η συμμετοχή της χώρας στην ως άνω Τράπεζα και να καταστεί πλήρες μέλος, απαιτείται η κύρωση της ιδρυτικής συμφωνίας της Α.Τ.Υ.Ε. σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπει το Σύνταγμα.

Με το άρθρο 1 του παρόντος σχεδίου νόμου κυρώνεται η Συμφωνία, στο πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και στην ελληνική μετάφραση, ενώ με το άρθρο 2 δίνονται οι σχετικές εξουσιοδοτήσεις στον Υπουργό Οικονομικών για την ολοκλήρωση των ενεργειών που απαιτούνται για την τυπική ολοκλήρωση της ελληνικής υποψηφιότητας και κάθε μελλοντική πράξη που σχετίζεται με τη συμμετοχή της χώρας στην Τράπεζα.

Με το άρθρο 3 ορίζονται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 33, ο αρμόδιος φορέας επικοινωνίας και ο θεματοφύλακας, ενώ με το άρθρο 4 περιγράφεται η εγγραφή της Ελλάδος στο (αρχικό) μετοχικό κεφάλαιο της Α.Τ.Υ.Ε. και ο τρόπος καταβολής των δόσεων που αντιστοιχούν στις εξοφληθείσες μετοχές.

Με το άρθρο 5 το Ελληνικό Δημόσιο διατηρεί το δικαίωμα να επιβάλει φόρο στους μισθούς και αποδοχές που καταβάλει η Α.Τ.Υ.Ε. σε Έλληνες πολίτες ασκώντας το σχετικό δικαίωμα που προβλέπει η Συμφωνία.

Με το άρθρο 6, ρυθμίζονται φορολογικά ζητήματα που αφορούν τις δράσεις της Α.Τ.Υ.Ε. στην Ελλάδα, με όμοιο τρόπο με αυτόν που προβλέπει το άρθρο 26 του ν.4416/2016 για την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης και το Διεθνή Οργανισμό Χρηματοδότησης.

Με το άρθρο 7 ορίζεται η έναρξη ισχύος του Μέρους Πρώτου και της κυρούμενης με αυτό Συμφωνίας καθώς και των Παραρτημάτων αυτής.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Εναρμόνιση του Κώδικα Φ.Π.Α. με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου όσον αφορά την αντιμετώπιση των κουπονιών και λοιπές διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Εναρμόνιση του Κώδικα Φ.Π.Α. με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου όσον αφορά την αντιμετώπιση των κουπονιών

Γενικά

Με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο οι διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από 01.01.2019.

Η ενσωμάτωση των εν λόγω διατάξεων είναι αναγκαία προκειμένου η χώρα μας να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στο εσωτερικό της δίκαιο.

Άρθρο 8 Αντικείμενο

Με τις διατάξεις του **άρθρου 8** ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου, για την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την αντιμετώπιση των κουπονιών (vouchers), με σκοπό την εναρμόνιση των εθνικών κανόνων των κρατών μελών στον τομέα του ΦΠΑ για συναλλαγές που πραγματοποιούνται με τη χρήση κουπονιών. Οι διατάξεις της Οδηγίας 2016/1065 είναι υποχρεωτικής εφαρμογής για τα κράτη μέλη από 1.1.2019 και εφεξής και αφορούν σε κουπόνια που εκδίδονται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2018.

Άρθρο 9

**(άρθρο 1 παρ. 1 και 2 και άρθρο 2 παρ. 1 της Οδηγίας)
Προσθήκη άρθρου 12α και παρ. 1α στο άρθρο 19 του Κώδικα Φ.Π.Α.**

Δεδομένου ότι οι διατάξεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ για τον ΦΠΑ ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο με τον Κώδικα ΦΠΑ (ν.2859/2000), με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται αντίστοιχα ο Κώδικας ΦΠΑ, ως ακολούθως:

Με την περίπτ. α) της παρ. 1 του άρθρου 9 ορίζεται ότι στον Κώδικα ΦΠΑ προστίθεται νέο άρθρο 12α με τον τίτλο «Κουπόνια», το οποίο περιλαμβάνει ορισμούς για τα κουπόνια, καθώς και κανόνες σχετικά με τον χρόνο και τον τόπο παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών και το απαιτητό του φόρου.

Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, ως «κουπόνι» νοείται ένα μέσο για το οποίο υπάρχει υποχρέωση αποδοχής του ως ανταλλάγματος ή μέρους ανταλλάγματος για μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών και όπου τα αγαθά που θα παραδοθούν ή οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν ή οι ταυτότητες των ενδεχόμενων προμηθευτών αναγράφονται είτε στο ίδιο το μέσο είτε στη σχετική τεκμηρίωση, συμπεριλαμβανομένων των όρων και των προϋποθέσεων χρήσης αυτού του μέσου. Το κουπόνι μπορεί να έχει ηλεκτρονική ή υλική μορφή (όπως π.χ. αγορά κωδικού για τηλεφόρτωση παιχνιδιών από το διαδίκτυο, οι προπληρωμένες κάρτες τηλεφωνίας, οι δωροκάρτες κá). και διαφέρει ουσιαστικά από την έννοια των μέσων πληρωμής.

Τα κουπόνια διακρίνονται σε «κουπόνια συγκεκριμένου σκοπού, όταν ο τόπος παράδοσης των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών που αφορά το κουπόνι και ο ΦΠΑ που οφείλεται για τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες είναι γνωστά κατά τον χρόνο έκδοσης του κουπονιού και σε «κουπόνια πολλαπλών σκοπών, όταν πρόκειται για κουπόνι διαφορετικό από το κουπόνι συγκεκριμένου σκοπού. Η ανωτέρω διάκριση εξαρτάται από το κατά πόσον οι πληροφορίες για τη φορολόγηση είναι διαθέσιμες κατά την έκδοση του κουπονιού. Η ουσιώδης διαφορά στη φορολογική μεταχείριση μεταξύ των δύο ανωτέρω ειδών κουπονιών έγκειται στο ότι κάθε μεταβίβαση κουπονιού συγκεκριμένου σκοπού θεωρείται ως παράδοση των αγαθών ή παροχή των υπηρεσιών που αφορά το κουπόνι και ως εκ τούτου υπάγεται στον φόρο, ενώ στην περίπτωση διανομής κουπονιού πολλαπλών σκοπών υπάγεται στον ΦΠΑ μόνο η πραγματική παράδοση των αγαθών ή η πραγματική παροχή των υπηρεσιών που αντιπροσωπεύει το κουπόνι κατά τον χρόνο εξαργύρωσης αυτού.

Με την περίπτ. β) της παρ. 1 του άρθρου 9 προστίθεται νέα παράγραφος 1α στο άρθρο 19 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) με την οποία ορίζεται ρητά η φορολογητέα αξία στην περίπτωση εξαργύρωσης κουπονιών πολλαπλών σκοπών, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο σωστός υπολογισμός του ποσού ΦΠΑ που καταβάλλεται για τα κουπόνια αυτά.

Τέλος, **με την παρ. 3 του άρθρου 9** ορίζεται η 1^η Ιανουαρίου 2019 ως ο χρόνος έναρξης ισχύος των προτεινόμενων διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Λοιπές διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν.2859/2000)

Άρθρο 10

Τροποποίηση του άρθρου 19 του Κώδικα Φ.Π.Α.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 10 του παρόντος, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 19 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν.2859/2000), η οποία ορίζει τη φορολογική αντιμετώπιση από πλευράς ΦΠΑ της παράδοσης των καρτών τηλεπικοινωνίας, των εισιτηρίων μεταφοράς προσώπων που ακυρώνονται σε ειδικά μηχανήματα και κάθε άλλης παρόμοιας περίπτωσης. Εξαιτίας των δοθέντων με τις διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου ορισμών των κουπονιών και της ορισθείσας φορολογικής αντιμετώπισης από πλευράς ΦΠΑ της διανομής τους, που υποχρεωτικά ενσωματώνονται στην εθνική μας νομοθεσία περί ΦΠΑ από 01.01.2019, οι υφιστάμενες διατάξεις της παραγράφου 9 τροποποιούνται κατά τρόπο που να καλύπτουν μόνο τις περιπτώσεις που ρητά αναφέρονται στις διατάξεις αυτές και όχι γενικά και κάθε άλλη παρόμοια περίπτωση, προς αποφυγήν αλληλοεπικαλύψεων με τις νέες ειδικές διατάξεις περί κουπονιών.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 10 του παρόντος ορίζεται η 1^η Ιανουαρίου 2019 ως ο χρόνος έναρξης ισχύος των προτεινόμενων διατάξεων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ενσωμάτωση των σημείων 1, 2, 4 και 5 του άρθρου 2 και των άρθρων 4, 6, 7 και 8 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ και μέτρα για την εφαρμογή των Κανονισμών 345 και 346/2013/ΕΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Ενσωμάτωση των σημείων 1, 2, 4 και 5 του άρθρου 2 και των άρθρων 4, 6, 7 και 8 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου (L 193) για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

Άρθρο 11**(άρθρο 4 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ)
Τροποποιήσεις του άρθρου 49 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος**

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αναδιατυπώνονται οι διατάξεις του άρθρου 49 του ν.4172/2013, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 4 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του διορθωτικού της Οδηγίας, όπως δημοσιεύτηκε στο τεύχος L 39/11.2.2019 της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 καθορίζεται το όριο μέχρι το οποίο εκπίπτει το υπερβαίνον κόστος δανεισμού ενός μεμονωμένου νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, το οποίο προκύπτει με την εφαρμογή ενός σταθερού συντελεστή (30%) επί των κερδών προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA) του ίδιου νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ανεξαρτήτως του εάν ανήκει ή όχι σε όμιλο επιχειρήσεων. . Άλλωστε, με βάση την εσωτερική μας νομοθεσία δεν προβλέπεται η φορολογική μεταχείριση ομίλων και για τον λόγο αυτό δεν κρίνεται σκόπιμη η ενσωμάτωση ενός σταθερού συντελεστή (fixed ratio) με βάση το EBITDA σε επίπεδο ομίλου (group ratio), αλλά η εφαρμογή ενός σταθερού συντελεστή σε επίπεδο ανεξάρτητων νομικών προσώπων/οντοτήτων είτε αυτά ανήκουν σε όμιλο (περ. β'), είτε όχι (standalone entities, κλπ).

Περαιτέρω, δίδεται ο ορισμός του «κόστους δανεισμού», με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 2 της Οδηγίας, καθώς επίσης και του «υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού», για τον υπολογισμό του οποίου ορίζεται ρητά ότι θα χρησιμοποιηθούν τα φορολογητέα ποσά εσόδων και δαπανών τόκων, όπως αυτά προκύπτουν με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος. Στο σημείο αυτό τονίζεται ότι όπου στις διατάξεις γίνεται αναφορά σε «ενδοομιλικές συναλλαγές», νοείται ο όρος «μεταβιβαστική τιμολόγηση» που χρησιμοποιείται στις διατάξεις της Οδηγίας για τον ορισμό του κόστους δανεισμού. Επίσης, ρυθμίζεται ο τρόπος υπολογισμού του EBITDA, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα φορολογητέα κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων, χωρίς να συνυπολογίζονται τα απαλλασσόμενα έσοδα, καθόσον, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προοίμιο της Οδηγίας (περ. 6), τα έσοδα αυτά δε θα πρέπει να συμψηφίζονται με το εκπιπτόμενο κόστος δανεισμού.

Παράλληλα, καθορίζεται ως όριο της πλήρους έκπτωσης τόκων το ποσό των 3.000.000 ευρώ, το οποίο εφαρμόζεται σε επίπεδο μεμονωμένης οντότητας, λαμβανομένων υπόψη και των συναλλαγών της με εταιρίες του ίδιου ομίλου. Συγκεκριμένα, όταν το υπερβαίνον κόστος δανεισμού αντιστοιχεί σε ποσό μεγαλύτερο του προαναφερόμενου ορίου, εκπίπτει το μεγαλύτερο ποσό μεταξύ του ορίου και του 30% του EBITDA, ενώ στις περιπτώσεις που το υπερβαίνον κόστος δανεισμού είναι μέχρι 3.000.000 ευρώ, αυτό εκπίπτει στο σύνολο του.

Πέραν των ανωτέρω, προβλέπεται η δυνατότητα μεταφοράς προς έκπτωση στα επόμενα φορολογικά έτη και χωρίς χρονικό περιορισμό του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού που δεν μπορεί να εκπέσει κατά το τρέχον φορολογικό έτος μετά την εφαρμογή των παραγράφων 1-5 του προτεινόμενου άρθρου (επιλογή της περίπτ. α' της παρ. 4 του άρθρου 6 της Οδηγίας). Εξυπακούεται ότι το προς μεταφορά ποσό εκπίπτει στο πρώτο φορολογικό έτος στο οποίο το υπερβαίνον κόστος δανεισμού του υπόψη νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας υπολείπεται του οριζόμενου ποσοστού επί του EBITDA και μέχρι το ποσό αυτού (του 30% του EBITDA), ενώ τυχόν υπόλοιπα συνεχίζουν να μεταφέρονται σε επόμενα έτη με τον ίδιο τρόπο μέχρι την πλήρη απόσβεσή τους. Τέλος, ορίζονται οι εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού, στις οποίες περιλαμβάνονται οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 της Οδηγίας, αλλά και το υπερβαίνον κόστος δανεισμού που προκύπτει από δάνεια τρίτων τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τη χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων δημόσιων έργων υποδομής, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης του έργου, το κόστος δανεισμού, τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματα βρίσκονται όλα στην Ένωση.

Άρθρο 12**(άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)****Τροποποιήσεις του άρθρου 66 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος**

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 66 του ν.4172/2013 για τις Ελεγχόμενες Αλλοδαπές Εταιρείες (ΕΑΕ) προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την Οδηγία 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου. Περαιτέρω, με τις προτεινόμενες διατάξεις εξασφαλίζεται η εφαρμογή των αποτελεσμάτων των BEPS (τελική έκθεση – δράση 3), προκειμένου τα κράτη μέλη να περιορίσουν την τεχνητή εκτροπή εισοδήματος σε εταιρείες και μόνιμες εγκαταστάσεις εγκατεστημένες τόσο σε τρίτες χώρες όσο και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 ορίζονται, βάσει της παρ. 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας, οι σωρευτικές προϋποθέσεις (όπως τίθενται στις περ. α', β' και γ' της παραγράφου 1) οι οποίες θα πρέπει να συντρέχουν προκειμένου ένα αλλοδαπό νομικό πρόσωπο ή μια αλλοδαπή νομική οντότητα ή μια μόνιμη εγκατάσταση στην αλλοδαπή τα κέρδη της οποίας δεν φορολογούνται ή απαλλάσσονται του φόρου στην ημεδαπή να νοείται ως ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία. Πλέον, στην έννοια των ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών περιλαμβάνονται και οι μόνιμες εγκαταστάσεις στην αλλοδαπή τα κέρδη των οποίων δεν φορολογούνται ή απαλλάσσονται του φόρου στην ημεδαπή.

Με τις προϋποθέσεις αυτές διατηρείται όπως ίσχυε και στο προγενέστερο καθεστώς η προϋπόθεση συμμετοχής του φορολογούμενου στην ΕΑΕ με ποσοστό άνω του 50%, ενώ ως φορολογούμενος νοείται τόσο το φυσικό πρόσωπο όσο και το νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα. Για τον καθορισμό του ποσοστού αυτού σε περίπτωση συμμετοχής της φορολογούμενης εταιρείας από κοινού με συνδεδεμένες με αυτή κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εταιρείες, καταρχήν εξετάζονται οι συνδεδεμένες εταιρείες βάσει της παραγράφου 2 και στη συνέχεια τα ποσοστά συμμετοχής αυτών στην ΕΑΕ αθροίζονται. Επίσης, διατηρείται το κριτήριο ποσοστού 30% στις κατηγορίες εισοδήματος της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, ενώ πλέον δεν παρέχεται εξαίρεση για τις εισηγμένες εταιρείες, δεδομένου ότι δεν προβλέπεται τέτοια δυνατότητα από την Οδηγία. Τέλος, όσον αφορά την υπό στοιχείο β' προϋπόθεση περί ελάχιστης φορολόγησης στην αλλοδαπή, ενώ μέχρι πρότινος υπόκειντο σε φορολογία οι ΕΑΕ σε προνομιακό ή μη συνεργάσιμο κράτος, πλέον τίθεται κριτήριο πραγματικής εταιρικής φορολόγησης και όχι ονομαστικού συντελεστή φορολογίας όταν ο πραγματικός φόρος που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή είναι μικρότερος από το ήμισυ του φόρου που θα οφειλόταν σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού δίδεται ο ορισμός των συνδεδεμένων επιχειρήσεων με βάση τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 της Οδηγίας. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τις περιπτώσεις β' και γ' της παραγράφου 1, στην έννοια των συνδεδεμένων προσώπων επιχειρήσεων περιλαμβάνονται και τα φυσικά πρόσωπα, υπό τις ειδικότερες τιθέμενες προϋποθέσεις.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται, βάσει της παρ. 2 του άρθρου 7 της Οδηγίας, ότι στο φορολογητέο εισόδημα του φορολογούμενου περιλαμβάνεται το μη διανεμηθέν εισόδημα της ΕΑΕ από συγκεκριμένες κατηγορίες παθητικού εισοδήματος οι οποίες λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1, ήτοι για τον υπολογισμό του ποσοστού εισοδήματος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να θεωρηθεί ένα νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ως ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία. Επισημαίνεται ότι, σε σχέση με την παρ. 3 της τροποποιούμενης ρύθμισης, στις κατηγορίες εισοδημάτων προστίθενται και τα εισοδήματα από εταιρείες τιμολόγησης που αποκομίζουν έσοδα από πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών και υπηρεσιών που αγοράζονται και πωλούνται σε συνδεδεμένες με αυτές επιχειρήσεις και δεν προσθέτουν καμία ή προσθέτουν ελάχιστη οικονομική αξία.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 6 και 7 του άρθρου αυτού προσδιορίζεται ο τρόπος συνυπολογισμού του εισοδήματος των ΕΑΕ στη φορολογητέα βάση του φορολογούμενου. Επιπλέον, ορίζεται ρητά ότι σε περίπτωση που το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση πραγματοποιούν σε ένα φορολογικό έτος ζημίες, αυτές δεν περιλαμβάνονται στη φορολογητέα βάση του φορολογούμενου, αλλά δύνανται να συμψηφισθούν με μελλοντικά κέρδη με βάση τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 27 του νόμου αυτού. Τέλος, ρυθμίζονται οι περιπτώσεις διανομής κερδών από την ΕΑΕ, μεταβίβασης συμμετοχών στην ΕΑΕ, καθώς και η δυνατότητα συμψηφισμού του καταβληθέντος φόρου αλλοδαπής και των συνδεδεμένων εταιρειών, σε περίπτωση έμμεσης συμμετοχής, κατά την υποβολή δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος του φορολογούμενου, προκειμένου για την αποφυγή διπλής φορολογίας.

Με την παράγραφο 8 ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται σε εγκατεστημένα εντός ΕΕ και ΕΟΧ νομικά πρόσωπα, νομικές οντότητες ή μόνιμες εγκαταστάσεις που ασκούν ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα που υποστηρίζεται από προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και εγκαταστάσεις, όπως αποδεικνύεται από συναφή πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις, ενώ δεν προβλέπεται εξαίρεση σε αυτά τα νομικά πρόσωπα, νομικές οντότητες ή μόνιμες εγκαταστάσεις που είναι εγκατεστημένα σε τρίτες χώρες, όπως ίσχυε και με το προγενέστερο καθεστώς.

Στην περίπτωση αυτή το βάρος της απόδειξης ότι η ΕΑΕ που είναι εγκατεστημένη χώρα μέλος ΕΕ/ΕΟΧ δεν ασκεί ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα, η οποία υποστηρίζεται από προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και εγκαταστάσεις φέρει η φορολογική αρχή (σχετ. το σημείο 12 του Προοιμίου της Οδηγίας είναι σημαντικό οι φορολογικές αρχές και οι φορολογούμενοι να συνεργάζονται προκειμένου να συλλέγουν συναφή πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις ώστε να προσδιορίζουν αν είναι εφαρμοστέος ο κανόνας εξαίρεσης στη βάση της ουσιαστικής οικονομικής δραστηριότητας).

Άρθρο 13

(άρθρο 6 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)

Τροποποιήσεις του άρθρου 38 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 38 του ν.4174/2013, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 6 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου. Αν και το άρθρο 6 της Οδηγίας αναφέρεται στη φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων, επιλέγεται η διατήρηση της συστηματικής ένταξης της διάταξης στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προς τον σκοπό της γενικής εφαρμογής της σε όλους τους φόρους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΚΦΔ, δεδομένου ότι ο σκοπός της Οδηγίας (σχετ. η παρ. 3 του Προοιμίου αυτής) είναι η θέσπιση ενός ελάχιστου επιπέδου προστασίας στο εθνικό δίκαιο και επομένως τα κράτη-μέλη έχουν τη δυνατότητα αυστηρότερων/ευρύτερων ρυθμίσεων. Επισημαίνεται ότι η εφαρμογή του γενικού κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων καταλαμβάνει διευθετήσεις που πραγματοποιούνται μεταξύ προσώπων τόσο στην ημεδαπή όσο και διασυνοριακά, τόσο εντός όσο και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, οι γενικοί κανόνες απαγόρευσης των καταχρήσεων (ΓΚΑΚ) περιλαμβάνονται στα φορολογικά συστήματα για την αντιμετώπιση των καταχρηστικών φορολογικών πρακτικών που δεν αντιμετωπίζονται με ειδικά στοχευμένες διατάξεις (παράγραφος 11 του προοιμίου της Οδηγίας). Ως εκ τούτου, η λειτουργία των ΓΚΑΚ έχει σκοπό να συμπληρώνει κενά, μη θίγοντας την εφαρμογή ειδικών κανόνων κατά των καταχρήσεων (π.χ. διάταξη περί ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών, αντικαταχρηστικός κανόνας της Οδηγίας Μητρικών-Θυγατρικών, κ.λπ.).

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ενσωματώνεται στο εσωτερικό δίκαιο γενικός κανόνας απαγόρευσης των καταχρήσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 της Οδηγίας, με βάση τον οποίο κατά τον προσδιορισμό του φόρου, η Φορολογική Διοίκηση δεν λαμβάνει υπόψη τυχόν διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων οι οποίες, έχοντας συσταθεί με κύριο σκοπό ή με έναν εκ των κύριων σκοπών την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος που καταστρατηγεί το αντικείμενο ή τον σκοπό των εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων, χαρακτηρίζονται ως μη γνήσιες, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών στοιχείων και περιστάσεων, γεγονός που προϋποθέτει την συνολική ανάλυση και αξιολόγηση της διευθέτησης/σειράς διευθετήσεων από τη Φορολογική Διοίκηση, η οποία φέρει και το σχετικό βάρος της απόδειξης, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού ορίζεται η έννοια της διευθέτησης όπως αυτή αναφέρεται στην Σύσταση της Ε.Ε. 2012/772/ΕΕ. Μια διευθέτηση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη όπως αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του κειμένου της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ορίζεται ότι μια διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων θεωρείται μη γνήσια στον βαθμό που δεν τίθεται σε εφαρμογή για βάσιμους εμπορικούς λόγους που απηχούν την οικονομική πραγματικότητα με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 6 της Οδηγίας. Περαιτέρω, προκειμένου για τον καθορισμό του γνήσιου ή μη χαρακτήρα μιας διευθέτησης ή σειράς διευθετήσεων, η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει εάν αυτές αφορούν μια ή περισσότερες από ενδεικτικές καταστάσεις, όπως αυτές περιγράφονται στο κείμενο της Σύστασης της Ε.Ε. 2012/772/ΕΕ.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 της Οδηγίας, ότι όταν, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, διευθετήσεις ή σειρά διευθετήσεων δεν λαμβάνονται υπόψη, τότε η φορολογική υποχρέωση υπολογίζεται βάσει των διατάξεων που θα τύγχαναν εφαρμογής εν απουσία της εν λόγω διευθέτησης.

Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προκειμένου να εξασφαλισθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 11 του Προοιμίου της Οδηγίας, ότι ο κανόνας του άρθρου 6 της Οδηγίας εφαρμόζεται με ομοιόμορφο τρόπο, για την ερμηνεία της διάταξης ακολουθείται συμπληρωματικά η συναφής νομολογία του ΔΕΕ και η Σύσταση της Ε.Ε. 2012/772/ΕΕ.

Επίσης, σχετικώς με την έννοια των όρων «τεχνητές (artificial) διευθετήσεις», η οποία απαντάται στην πρώτη παράγραφο του ισχύοντος μέχρι σήμερα άρθρου 38 ΚΦΔ (ακολουθώντας το κείμενο της Σύστασης της Ε.Ε. 2012/772/ΕΕ, η οποία υιοθέτησε την νομολογία του ΔΕΚ (π.χ. υπόθεση Cadbury Schweppes - C-196/04)) και «μη γνήσιες (not-genuine) διευθετήσεις», η οποία ακολουθείται από την Οδηγία (η οποία εμφανίστηκε πρώτη φορά, με τις διατάξεις της Οδηγίας 2015/121/ΕΕ σχετικά με την υιοθέτηση γενικού κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων όσον αφορά την Οδηγία Μητρικών - Θυγατρικών (2011/96/ΕΕ), το περιεχόμενο των διατάξεων της οποίας έχει ενσωματωθεί στο εσωτερικό μας δίκαιο με τις διατάξεις της παραγράφου 41 του άρθρου 72 του ν.4172/2013), για ερμηνευτικούς σκοπούς οι δύο όροι θεωρούνται ταυτόσημοι.

Προς τον σκοπό της ομοιόμορφης εφαρμογής της διάταξης, η οποία κατά τη διεθνή πρακτική δεν έχει ευρεία εφαρμογή αλλά εφαρμόζεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις τεχνητών σχημάτων φοροαποφυγής, με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού προβλέπεται η έκδοση Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με την οποία καθορίζεται η διαδικασία εφαρμογής του άρθρου αυτού και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα.

Ως προς την εφαρμογή της διάταξης σε σχέση με τις Συμβάσεις Αποφυγής Διπλής Φορολογίας (ΣΑΔΦ), διευκρινίζεται ότι εάν σε ΣΑΔΦ περιέχονται ειδικές διατάξεις κατά της φοροαποφυγής (π.χ. Principle Purpose Test), τότε, εφόσον ο σκοπός της μη γνήσιας διευθέτησης είναι η απόκτηση πλεονεκτήματος που παρέχεται από την οικεία ΣΑΔΦ, οι διατάξεις αυτές υπερισχύουν σε κάθε περίπτωση του άρθρου 38 του ΚΦΔ και εφαρμόζονται αποκλειστικά. Σε κάθε άλλη περίπτωση τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 38 ΚΦΔ και εφόσον διαπιστωθεί ότι μια διευθέτηση έχει ως κύριο ή έναν από τους κύριους σκοπούς

την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος, τότε δεν χορηγούνται τα ευεργετήματα των ΣΑΔΦ.

Σε περίπτωση εφαρμογής του γενικού κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013) ως προς τις επιβαλλόμενες κυρώσεις (σχετ. η παρ. 11 του Προοιμίου της Οδηγίας).

Άρθρο 14 **Έναρξη ισχύος**

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τίθεται η έναρξη ισχύος των άρθρων 11-13 δεδομένης της προθεσμίας ενσωμάτωσης των άρθρων 4, 6, 7 και 8 της Οδηγίας έως την 1.1.2019.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άρθρα 15 - 18

Μέτρα για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 345/2013 σχετικά με τις ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου προσαρμόζεται η Ελληνική νομοθεσία στον Κανονισμό (ΕΕ) 345/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2013 "σχετικά με τις ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου" (EuVECA) (ELL 115), ως ισχύει. Οι διατάξεις αποτελούν απαραίτητα μέτρα για την σωστή εφαρμογή του ανωτέρου Κανονισμού.

Με το άρθρο 15 ανατίθεται η ανάληψη της εποπτείας στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για τα Ευρωπαϊκά Κεφάλαια Επιχειρηματικών Συμμετοχών (EuVECA). Με τα λοιπά άρθρα ορίζονται οι εξουσίες εποπτείας και διερεύνησης που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, προκειμένου να εποπτεύει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό σχετικά με τα Ευρωπαϊκά Κεφάλαια Επιχειρηματικών Συμμετοχών (EuVECA), ως ισχύει. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 16 προβλέπεται η περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ως αρμόδια αρχή, αρνείται την καταχώρηση ενός διαχειριστή είτε «εταιρίας επιχειρηματικού κεφαλαίου που πληροί της προϋποθέσεις» κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. (γ) του Κανονισμού 345/2013, ως ισχύει, είτε «οργανισμού συλλογικών επενδύσεων» κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. (α) του Κανονισμού 345/2013, ως ισχύει. Στο άρθρο αυτό λήφθηκαν υπόψη τα οριζόμενα από το άρθρο 14 β, το οποίο προστέθηκε σύμφωνα με τον Κανονισμό 1991/2017 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 345/2013 σχετικά με τις ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 346/2013 σχετικά με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Επιπλέον, με το άρθρο 17 ενσωματώνεται το άρθρο 19 του Κανονισμού, ως ισχύει, και ορίζονται επακριβώς οι εξουσίες εποπτείας και διερεύνησης, ενώ με το άρθρο 18 ενσωματώνεται το άρθρο 20 του Κανονισμού, ως ισχύει, και ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που επιβάλλονται σε περιπτώσεις παράβασης. Για τα οριζόμενα στα άρθρα 17 και 18, λήφθηκαν υπόψη επιπλέον οι ανάλογες κείμενες διατάξεις του ν.4209/2013 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2011/61/ΕΕ σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και την Οδηγία 2011/89/ΕΕ σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων, μέτρα για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 648/2012/ΕΕ περί εξωχρηματοπιστηριακών παραγώγων, κεντρικών αντισυμβαλλόμενων και αρχείων καταγραφής συναλλαγών και άλλες διατάξεις» (Α' 253), ήτοι το άρθρο 44 - Εξουσίες της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (άρθρο 46 της Οδηγίας 2011/61/ΕΕ) και το άρθρο 45 - Διοικητικές κυρώσεις

(άρθρο 48 της Οδηγίας 2011/61/ΕΕ). Επιπρόσθετα, στο 18 άρθρο λήφθηκε υπόψη το άρθρο 94 ν.4099/2012, όπως ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Μέτρα για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 346/2013 σχετικά με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας

Άρθρα 19 - 22

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προσαρμόζεται η Ελληνική νομοθεσία στον Κανονισμό (ΕΕ) 346/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2013 με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας (EuSEF). Οι διατάξεις αποτελούν απαραίτητα μέτρα για την σωστή εφαρμογή του ανωτέρου Κανονισμού.

Με το άρθρο 19 ανατίθεται η ανάληψη της εποπτείας στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας (EuSEF). Με τα λοιπά άρθρα ορίζονται οι εξουσίες εποπτείας και διερεύνησης που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, προκειμένου να εποπτεύει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό σχετικά με τα με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας (EuSEF), ως ισχύει. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 20 προβλέπεται η περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ως αρμόδια αρχή, αρνείται την καταχώρηση ενός διαχειριστή ταμείου κοινωνικής επιχειρηματικότητας που πληροί της προϋποθέσεις» κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. (γ) του Κανονισμού 346/2013, ως ισχύει, είτε «οργανισμού συλλογικών επενδύσεων» κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. (α) του Κανονισμού 346/2013, ως ισχύει. Επιπλέον, με το άρθρο 21 προσαρμόζεται η εθνική μας νομοθεσία στο άρθρο 20 του εν λόγω Κανονισμού, ως ισχύει, και ορίζονται επακριβώς οι εξουσίες εποπτείας και διερεύνησης, ενώ με το άρθρο 22 προσαρμόζεται αντίστοιχα η νομοθεσία για το άρθρο 21 του Κανονισμού, ως ισχύει, και ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα σε περιπτώσεις παράβασης. Για τα οριζόμενα στα άρθρα 21 και 22, λήφθηκαν υπόψη επιπλέον οι ανάλογες κείμενες διατάξεις του ν.4209/2013 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2011/61/ΕΕ σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και την Οδηγία 2011/89/ΕΕ σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων, μέτρα για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 648/2012/ΕΕ περί εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, κεντρικών αντισυμβαλλόμενων και αρχείων καταγραφής συναλλαγών και άλλες διατάξεις» (Α' 253), ήτοι το άρθρο 44-Εξουσίες της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (άρθρο 46 της Οδηγίας 2011/61/ΕΕ) και το άρθρο 45-Διοικητικές κυρώσεις (άρθρο 48 της Οδηγίας 2011/61/ΕΕ). Επιπρόσθετα, στο άρθρο 22 λήφθηκε υπόψη το άρθρο 94 του ν.4099/2012, όπως ισχύει.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Τροποποίηση του ν. 2971/2001

Με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους επιχειρείται, πέραν της επίλυσης των προβλημάτων που έχουν καταγραφεί από την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας για τον αιγιαλό, την παραλία και τα λοιπά κοινόχρηστα και εκτός συναλλαγής πράγματα, η διαχείριση θεμάτων που χρήζουν αντιμετώπισης με αποτελεσματικότερο τρόπο απ' ό,τι προβλεπόταν μέχρι σήμερα από το ν.2971/2001 (Α' 285), δηλώνοντας όμως ταυτόχρονα πίστη και προσήλωση στην ανάγκη περιβαλλοντικής προστασίας του αιγιαλού και απόδοσής του στην κοινότητα. Ο αιγιαλός, η παραλία και τα λοιπά κοινόχρηστα πράγματα αποτελούν μέγιστο κεφάλαιο φυσικής ομορφιάς, αλλά και ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας της χώρας μας, γεγονός που

επιβάλλει στην Πολιτεία την υποχρέωση να προστατεύσει το φυσικό κάλλος τους, το οποίο αποτελεί στοιχείο της εθνικής μας ταυτότητας και κληρονομιάς, και το ευαίσθητο οικοσύστημα, που ενδιαιτεί στους χώρους αυτούς, από περιβαλλοντικούς κινδύνους, να το διατηρήσει ελεύθερο από επεμβάσεις δόμησης και να το παραδώσει ως παρακαταθήκη στις επόμενες γενεές .

Η προστασία και διατήρηση του κοινόχρηστου χαρακτήρα του αιγιαλού, της παραλίας και των λοιπών κοινόχρηστων αγαθών που προστατεύονται με το νόμο 2971/2001, απολαμβάνουν συνταγματικής προστασίας, η οποία απορρέει από το άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος, επιβάλλοντας στη Διοίκηση την υποχρέωση διασφάλισης και προστασίας των ευπαθών οικοσυστημάτων των ακτών και γενικότερα την προστασία του περιβάλλοντος και του αιγιαλού ειδικότερα, όπως, άλλωστε, έχει κρίνει επανειλημμένως το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ταυτόχρονα όμως ο αιγιαλός αποτελεί σημαντικό «κεφάλαιο» στην οικονομία και την ανάπτυξη της χώρας μας. Ο νομοθέτης αντιμετώπιζε με ιδιαίτερη προσοχή τις ιδιαιτερότητές του ως στοιχείου του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και στον αντίκτυπό του στην οικονομική ζωή της χώρας. Ταυτόχρονα, ο αιγιαλός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με το δικαίωμα των πολιτών αλλά και των επισκεπτών της χώρας στην απόλαυση της κοινοχρησίας και της ελεύθερης πρόσβασης σ' αυτόν. Από την εφαρμογή της νομοθεσίας που διέπει την χρήση αυτού του αγαθού, έχουν παρατηρηθεί θέματα για τα οποία υπάρχει ανάγκη νομοτεχνικής βελτίωσης και άλλα θέματα για τα οποία προκύπτει νομοθετικό κενό, όπως στην πρόβλεψη ειδικών διατάξεων για τα επείγοντα έργα ή η παραχώρηση χρήσης παρόχθιας ζώνης ή υδάτινου στοιχείου λίμνης ή πλεύσιμου ποταμού. Εξ άλλου, με την εφαρμογή του ν. 2971/2001 περί αιγιαλού και παραλίας είχε δοθεί προθεσμία για την, κατ' εξαίρεση και υπό προϋποθέσεις, νομιμοποίηση υφισταμένων έργων και κατασκευών στον αιγιαλό και την παραλία, που είχαν κατασκευαστεί χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής, προκειμένου ακριβώς να δοθεί λύση σε υπαρκτά και σημαντικά για την οικονομία, το περιβάλλον και την κοινωνία ζητήματα. Οι προθεσμίες που είχαν δοθεί με το ν. 2971/2001 έχουν ήδη από πολλών ετών εκλείψει, πλην όμως τα προβλήματα δεν εξέλειπαν, διότι αυτά είτε δεν μπόρεσαν να λυθούν είτε προέκυψαν νέα. Ο σκεπτικισμός του νομοθέτη για τις συνέπειες που πιθανόν να επέλθουν στο περιβάλλον από την γενίκευση τυχόν εξαιρετικών ρυθμίσεων, είναι μεν απαραίτητος, για την αποφυγή της παράκαμψης της διαδικασίας της προηγούμενης παραχώρησης της χρήσης του αιγιαλού για έργα και κατασκευές επί του αιγιαλού και της παραλίας, πλην όμως δεν κατέστη αρκετά αποτελεσματικός, δεδομένου ότι και μετά τη θέση σ' εφαρμογή του ν. 2971/2001 υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις αυθαίρετων επεμβάσεων στον αιγιαλό. Έτσι, σήμερα καλείται ο νομοθέτης να επιλύσει σειρά ζητημάτων, τα οποία έχουν άμεσο αντίκτυπο στην αναπτυξιακή και οικονομική πολιτική της χώρας, στο περιβάλλον, αλλά και στην ίδια την κοινωνία. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρεται ότι πολλά μεγάλα έργα εθνικής και αναπτυξιακής σημασίας, ακόμα και στο εθνικό οδικό δίκτυο της χώρας, δεν μπορούν να ολοκληρωθούν, να συντηρηθούν ή να επισκευαστούν λόγω ύπαρξης αυθαίρετων κατασκευών στον αιγιαλό, με αποτέλεσμα πολλές φορές να κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητα και η υγεία των χρηστών τους. Πολλές δε είναι οι περιπτώσεις που έργα θεωρούνται αυθαίρετα με βάση το ν. 2971/2001, παρά το γεγονός ότι αυτά έγιναν κατόπιν νομίμων αδειοδοτήσεων και σχετικών εγκρίσεων άλλων αρμόδιων αρχών είτε είχαν υπαχθεί σε αναπτυξιακούς νόμους και είχαν λάβει τις σχετικές εγκρίσεις, διότι δεν είχε, πριν την κατασκευή τους, παραχωρηθεί η χρήση του αιγιαλού ή της παραλίας και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων από το αρμόδιο προς τούτο Υπουργείο Οικονομικών. Τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα περιβάλλον αβεβαιότητας και ανασφάλεια δικαίου. Η κάλυψη αυτών επιχειρήθηκε με νομοθετικές προτάσεις που εισάγονταν, κατά καιρούς, με πρωτοβουλία άλλων Υπουργείων που επέλυαν αποσπασματικά συναφή θέματα (π.χ. ν.4014/2011, ν.4504/2017 κλπ).

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αντιμετωπίζουν την πρόκληση, αφενός μεν της συνεκτίμησης των αναγκών που έχουν προκύψει για την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων, και αφετέρου

της περιβαλλοντικής και ιδιοκτησιακής προστασίας των δικαιωμάτων του Δημοσίου στον αιγιαλό και τους λοιπούς κοινόχρηστους χώρους (παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη λίμνης), και αποφυγής νέων αυθαιρεσιών. Σκοπός των προτεινομένων διατάξεων είναι να διορθωθούν οι αστοχίες του παρελθόντος και να χαραχθεί ένας ενιαίος και διαφανής τρόπος της αναπτυξιακής προοπτικής της οικονομίας με ταυτόχρονο σεβασμό στο ευαίσθητο περιβάλλον του αιγιαλού και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων και στην κοινοχρησία τους. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται η δυνατότητα αδειοδότησης εκ των υστέρων και εξαίρεσης από την κατεδάφιση μόνον συγκεκριμένες κατηγορίες έργων (π.χ αντιδιαβρωτικά, επείγοντα και έργα ειδικών κατηγοριών), όπως αυτά προσδιορίζονται στο νέο άρθρο 14 Α του ν. 2971/2001, ιδίως δε αυτά που έγιναν από φορείς του Δημοσίου για κοινωφελείς σκοπούς, ή έργα που κατασκευάστηκαν με βάση αναπτυξιακούς νόμους ή έχουν βαρύνουσα σημασία για την αναπτυξιακή πολιτική της χώρας και μόνο εφόσον αυτά έχουν κατασκευαστεί μέχρι την 28.7.2011. Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται διαδικασία εκ των υστέρων ελέγχου των αυθαίρετων κατασκευών στον αιγιαλό, την παραλία και τους λοιπούς κοινόχρηστους χώρους, με τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης και τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 14 ν. 2971/2001. Προβλέπεται, δηλαδή, διαδικασία αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση μόνον εκείνων των έργων, κατασκευών και εγκαταστάσεων που πληρούν τις αυστηρές προϋποθέσεις του ν. 2971/2001. Συνεπώς έργα, κατασκευές και εγκαταστάσεις, για τα οποία δεν ήταν δυνατόν, με βάση το ν. 2971/2001 και τον προηγούμενο αυτού ν. 2344/1940, να γίνει παραχώρηση του αιγιαλού ή της παραλίας και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων για να κατασκευαστούν, δε θα αδειοδοτούνται ούτε θα εξαιρούνται από την κατεδάφιση. Απαραίτητη προϋπόθεση για την κατά τα ανωτέρω αδειοδότησή τους ή την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση είναι η προηγούμενη καταβολή της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης και μάλιστα προσαυξημένης κατά το 1/3 του συνολικού ποσού αυτής, ώστε να αποθαρρυνθεί η κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων αυθαίρετη δόμηση στον αιγιαλό. Για την πληρότητα των ενεργειών της προστασίας της κοινοχρησίας του αιγιαλού και της παραλίας, προβλέπεται όπως οι δημοτικές και περιφερειακές αρχές συνεπικουρούν το έργο των αρμοδίων Κτηματικών Υπηρεσιών στην καταγραφή τυχόν αυθαίρετων κτισμάτων στον αιγιαλό και αναφέρουν αμελλητί τυχόν παραβάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής αποτελεί νέο πειθαρχικό αδίκημα εκ μέρους των επικεφαλής των ανωτέρω αρχών. Στο παραπάνω πλαίσιο, στις διατάξεις για τα επείγοντα έργα, την ανάγκη για τον κατεπείγοντα χαρακτήρα του έργου διαπιστώνει η αρμόδια Αρχή (Αποκεντρωμένη Διοίκηση με βάση το νόμο για την κήρυξη κατάστασης ανάγκης ή κατάστασης ετοιμότητας πολιτικής προστασίας, ν. 3013/2002 όπως ισχύει σήμερα), ώστε να αποτρέπεται η κατάχρηση ή η υποκειμενικότητα στην διαδικασία εξαίρεσης από την περιβαλλοντική αδειοδότηση. Δηλαδή, με τις προβλεπόμενες διατάξεις κατασκευάζονται έργα με ασφαλή και ανεπίδεκτη αμφισβήτησης πιστοποίηση ότι υπάρχει κατάσταση ανάγκης και κίνδυνος, για την αποτροπή του οποίου πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή η προτεινόμενη διαδικασία. Σε περίπτωση δε που στους ίδιους χώρους, που επιτρέπονται τα επείγοντα έργα, περιλαμβάνονται και έργα χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής, μετά την εκτέλεση των έργων επείγοντος χαρακτήρα, επιβάλλεται η εκ των υστέρων αδειοδότηση των υφισταμένων μη νομίμων έργων ή η εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση, κατά τη διαδικασία των προτεινόμενων άρθρων 14 Α και 14 του ν. 2971/2001, αλλιώς διατάσσεται η αποξήλωσή τους κατά τη διαδικασία του άρθρου 27 του ίδιου νόμου. Αν απορριφθεί η αίτηση αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση, αυτά κρίνονται κατεδαφιστέα. Με τον τρόπο αυτό, προστατεύεται τόσο ο χρήστης του αιγιαλού όσο και το περιβάλλον, εφόσον οτιδήποτε δεν κριθεί συμβατό με την περιβαλλοντική νομοθεσία κρίνεται κατεδαφιστέο.

Επιπροσθέτως, επιλύονται και άλλα θέματα που έχουν προκύψει, όπως επικαιροποίηση της νομοθεσίας για τα αντιδιαβρωτικά έργα, καθορισμός υπολογισμού με ενιαίο τρόπο του αντιστοιχούντος ανταλλάγματος για την απλή χρήση αιγιαλού, αλλά και για την παραχώρηση για την κατασκευή έργων, επέκταση της απλής χρήσης αιγιαλού και για άλλες μη βλαπτικές για το περιβάλλον χρήσεις, κλπ.

Εξάλλου, ο νομοθέτης, με τις προτεινόμενες διατάξεις προστατεύει την ελεύθερη επικοινωνία του δημόσιου δρόμου με τον αιγιαλό, στις περιπτώσεις εκείνες που μεταξύ αυτών παρεμβάλλονται ιδιωτικά ακίνητα, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη ή εξαιρετικά δυσχερής η πρόσβαση στον αιγιαλό, γεγονός, που, όπως δυστυχώς απεδείχθη στο πρόσφατο παρελθόν, μπορεί να έχει τραγικές συνέπειες. Έτσι ορίζεται ότι σε περίπτωση που μεταξύ του αιγιαλού και της δημόσιας οδού παρεμβάλλεται ιδιωτικό ακίνητο, πρέπει να υπάρχει ελεύθερη δίοδος για την ακώλυτη και ασφαλή πρόσβαση στον αιγιαλό από το δημόσιο δρόμο, σύμφωνα με την πολεοδομική νομοθεσία.

Επιπλέον, με τις προτεινόμενες διατάξεις η διοίκηση συμμορφώνεται προς την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με τον παλαιό αιγιαλό και την κυριότητα αυτού με μία διάταξη, η οποία αποτελεί πραγματική τομή στη νομοθεσία. Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ορίζεται ρητώς ότι ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη ανήκουν στη δημόσια κτήση, είναι ανεπίδεκτα κτήσης ιδιωτικών δικαιωμάτων, καταγράφονται ως πράγματα κοινόχρηστα, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται. Συνεπώς, ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη δεν ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και επομένως δεν μπορούν να μεταβιβαστούν, ούτε να συσταθούν επ' αυτών εμπράγματα δικαιώματα.

Συγκεφαλαιωτικά, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, κατατείνουν, πέραν της επίλυσης των σοβαρών προβλημάτων που έχουν καταγραφεί από την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, στην κατάθεση ουσιώδους παρακαταθήκης για το νομοθέτη του μέλλοντος: αποτολμούν να διαχειριστούν θέματα που χρήζουν αντιμετώπισης, με ταχύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο απ' ό,τι προβλεπόταν μέχρι σήμερα από το ν.2971/2001, δηλώνοντας όμως ταυτόχρονα πίστη και προσήλωση στην ανάγκη περιβαλλοντικής προστασίας του αιγιαλού και απόδοσής του στην κοινοχρησία, με βάση τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, της ήπιας εκμετάλλευσης και της αειφορίας, αρχές που διέπουν το σύνολο του περιβαλλοντικού δικαίου της χώρας μας αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιγραμματικά, η βιώσιμη ανάπτυξη και η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, τίθενται σε συνεχή διάλογο μεταξύ τους, ώστε να εξευρίσκονται πάντοτε οι ορθές λύσεις στα θέματα που αφορούν τον αιγιαλό, για την αέναη διατήρηση του αγαθού αυτού, που συνιστά ταυτόχρονα κεφαλαιώδες στοιχείο τόσο της φυσικής ομορφιάς, όσο και της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας της χώρας μας, συμβάλλοντας έτσι στην επίτευξη και στη συνοχή στόχων και μέτρων στο πλαίσιο άλλων συναφών πολιτικών, συμπεριλαμβανομένης της ενέργειας, του περιβάλλοντος, των μεταφορών, της συγκοινωνίας, της βιομηχανίας, του τουρισμού και της αλιείας.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους ορίζονται κατ' άρθρο τα ακόλουθα:

Άρθρο 23

Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 23 τροποποιείται το άρθρο 1 του ν. 2971/2001, που αφορά τους ορισμούς, προκειμένου να καθίστανται σαφέστεροι οι ορισμοί του «αιγιαλού» της «παραλίας», του «παλαιού αιγιαλού» και των «λιμενικών έργων».

Ειδικότερα, αντικαθίσταται:

α) Η παρ. 1, που αφορά τον ορισμό του «αιγιαλού» και ορίζεται ότι «αιγιαλός» είναι η ζώνη ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. Ο αιγιαλός αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας,

που προστατεύεται από την Πολιτεία, η οποία το διαχειρίζεται σύμφωνα με τη φύση του και τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του.

β) Η παρ. 2, που αφορά τον ορισμό της «παραλίας» και ορίζεται ότι «παραλία» είναι η ζώνη της ξηράς, η οποία προστίθεται στον αιγιαλό σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα, καθώς και για τη διατήρηση και προστασία των ακτών από τη διάβρωση και γενικότερα την προστασία του αιγιαλού. Με την επιφύλαξη της παρ. 5 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου, το πλάτος της παραλίας καθορίζεται σε τουλάχιστον τριάντα (30) και μέχρι (50) μέτρα από τη γραμμή του αιγιαλού, ώστε να καθίσταται ευχερέστερη η πρόσβαση σ' αυτόν και η απόλαυση της κοινοχρησίας του, και ν' αποφευχθούν φαινόμενα υπέρμετρης δόμησης που εμφανίζουν οι ακτές σε άλλες χώρες της Μεσογείου (π.χ. Ισπανία). Επισημαίνεται ότι δεν θίγονται υφιστάμενα όρια του σχεδίου πόλης ή διαμορφωμένων, με ισχύουσα διοικητική πράξη, οικιστικών περιοχών ή οικισμών προϋφισταμένων του 1923.

γ) Η παρ. 3, που αφορά τον ορισμό του «παλαιού αιγιαλού» και ορίζεται ότι «Παλιός αιγιαλός» είναι η ζώνη ξηράς, η οποία προκύπτει από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, η οποία οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή νόμιμα τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού. Η προσθήκη της λέξης «νόμιμα» στα τεχνικά έργα χάριν των οποίων προέκυψε παλιός αιγιαλός, κρίνεται απαραίτητη και στο σημείο αυτό, προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα υποβολής αιτημάτων επαναχάραξης αιγιαλού λόγω ύπαρξης παράνομων τεχνικών έργων.

δ) Η παρ. 8, που αφορά τον ορισμό των «λιμενικών έργων» και ορίζεται ότι «Λιμενικά έργα» είναι εκείνα, που εκτελούνται ολικά ή μερικά στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη ή την παρόχθια ζώνη, στο υδάτινο στοιχείο, τον πυθμένα και το υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, της λιμνοθάλασσας, της λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού ή στη ζώνη λιμένα, καθώς και εκείνα που επιφέρουν διαμόρφωση ή αλλοίωση των χώρων αυτών.

Άρθρο 24

Τροποποίηση του άρθρου 2 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 24 αντικαθίσταται το άρθρο 2 του ν. 2971/2001. Ειδικότερα, αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 2 του ν. 2971/2001, που αφορά την κυριότητα και τον προορισμό του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης ή της παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και του υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, της λιμνοθάλασσας, της λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού, με προτεινόμενο τίτλο: «Κυριότητα αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού». Με την προτεινόμενη τροποποίηση του τίτλου καθίσταται απολύτως σαφές και ορισμένο το πεδίο εφαρμογής του ν. 2971/2001 και δεν καταλίπεται καμία αμφιβολία για το ποια ακριβώς είναι τα προστατευόμενα με το συγκεκριμένο νόμο κοινόχρηστα πράγματα, προκειμένου να αποφευχθούν ερμηνευτικά προβλήματα του παρελθόντος. Επίσης, αντικαθίστανται οι παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 αυτού ως εξής: με την παρ.1 ορίζεται ότι ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη, η παρόχθια ζώνη, το υδάτινο στοιχείο, ο πυθμένας και το υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, της λιμνοθάλασσας, της λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο έχει υποχρέωση να τα προστατεύει και να τα διαχειρίζεται σύμφωνα με τις αρχές της αειφορίας και του χωροταξικού σχεδιασμού. Με τη διάταξη αυτή οριοθετούνται οι γενικές αρχές που διέπουν τη φιλοσοφία του παρόντος νόμου, με βάση τις οποίες ο νομοθέτης και η Πολιτεία καλούνται κάθε φορά να εντοπίσουν τα σημεία ισορροπίας ανάμεσα στην υποχρέωση αέναης χρήσης και προστασίας του οικοσυστήματος του αιγιαλού και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων του

παρόντος νόμου, σε σχέση με την αναγκαία για την οικονομική ζωή της χώρας εκμετάλλευση των κοινόχρηστων αυτών χώρων για αναπτυξιακούς σκοπούς, ενταγμένους όμως και αυτούς στην συνταγματική δέσμευση της προστασίας και αειφορίας τους. Με την παρ. 2 ορίζεται ότι η προστασία των ζωνών και των εκτάσεων της παρ. 1 είναι ευθύνη του Κράτους, το οποίο μεριμνά για την οργάνωση και λειτουργία ολοκληρωμένου συστήματος καταγραφής, διαχειρίσεως, εποπτείας και ελέγχου τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Επιδίωξη είναι η διαφάνεια στις πράξεις διαχείρισης του αιγιαλού, η κατάρτιση καταλόγου συγκριτικών τιμών παραχώρησης για την απλή χρήση χώρων αιγιαλού κατ'άρθρα 13-13Α του νόμου 2971/2001, και αντίστοιχων τιμών για τις παραχωρήσεις κοινόχρηστων χώρων για έργα κατ'άρθρο 14 του ίδιου νόμου, ώστε να υπάρχει ενιαία πολιτική στην διαχείριση των χώρων αυτών και ν' αποφευχθεί ο κίνδυνος για τα συμφέροντα του Δημοσίου, αλλά και των πολιτών, σε περίπτωση καθορισμού διαφορετικών τιμών παραχωρήσεων ανά περιοχή ή ακόμα και στην ίδια παραλία. Με την παρ. 3 ορίζεται ότι κύριος προορισμός των κοινοχρήστων πραγμάτων της παρ. 1 είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση του κοινού προς αυτά, καθώς και η επικοινωνία της ξηράς με τη θάλασσα, τη λιμνοθάλασσα, τη λίμνη ή τον ποταμό. Προβλέπεται εξουσιοδοτική διάταξη για έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, μετά από πρόταση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, με την οποία επιτρέπεται η εξαίρεση των κοινοχρήστων πραγμάτων της παρ. 1 από την κοινή χρήση, αποκλειστικά και μόνο για την εξυπηρέτηση επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που αφορά στη δημόσια ασφάλεια, στην υγεία και στην προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος. Η παραχώρηση των πραγμάτων αυτών επιτρέπεται μόνο κατά χρήση, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, δεδομένου ότι η κυριότητά τους, κατά το άρθρο 967 του Αστικού Κώδικα, ανήκει στο Δημόσιο και είναι πράγματα εκτός συναλλαγής. Με την παρ. 4 προβλέπεται ρητά η απαγόρευση κατασκευής κτισμάτων και εν γένει η τοποθέτηση κατασκευασμάτων στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη, την παρόχθια ζώνη, το υδάτινο στοιχείο, τον πυθμένα και το υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, της λιμνοθάλασσας, της λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού, παρά μόνο η εκτέλεση έργων για την επιδίωξη των σκοπών, τους οποίους προβλέπει ο ν. 2971/2001, καθώς και για τη διευκόλυνση πρόσβασης σ' αυτές των ατόμων με ειδικές ανάγκες (ΑΜΕΑ). Επίσης, ορίζεται ότι σε περίπτωση που μεταξύ του αιγιαλού και της δημόσιας οδού παρεμβάλλεται ιδιωτικό ακίνητο, πρέπει να υπάρχει ελεύθερη διόδος για την ακώλυτη και ασφαλή πρόσβαση στον αιγιαλό από το δημόσιο δρόμο, σύμφωνα με την πολεοδομική νομοθεσία. Σκοπός της προτεινόμενης διάταξης είναι να υπάρχει πάντα και σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα πάντοτε με την πολεοδομική νομοθεσία, δυνατότητα εύκολης πρόσβασης στον αιγιαλό, ώστε να μην υπάρξουν ξανά τραγικές συνέπειες της αδυναμίας ή της μεγάλης δυσκολίας επικοινωνίας του δημόσιου δρόμου με τον αιγιαλό. Με την παρ. 5 ορίζεται ότι ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη ανήκουν στη δημόσια κτήση, είναι ανεπίδεκτα κτήσης ιδιωτικών δικαιωμάτων, καταγράφονται ως πράγματα κοινόχρηστα που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Με την έννοια «δημόσια κτήση» νοούνται τα πράγματα που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο και είτε είναι κοινόχρηστα είτε προορίζονται για την εξυπηρέτηση δημοσίων ή δημοτικών υπηρεσιών. Με τη διάταξη αυτή η διοίκηση συμμορφώνεται με την πάγια νομολογία του ανώτατου Δικαστηρίου (ΣΤΕ), το οποίο με την έκδοση σειράς αποφάσεων (2410/2017, 4908/2013, 1159/2009, 4499/2012) έκρινε ότι ο παλαιός αιγιαλός που προκύπτει από τη μετατόπιση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα ή τη μετακίνηση της οριογραμμής της όχθης των μεγάλων λιμνών και των πλεύσιμων ποταμών, επειδή ήταν ανεπίδεκτος ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνονταν από τις μέγιστες πλην συνήθεις αναβάσεις των χειμέριων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς τη θάλασσα ή αντιστοίχως τη μετακίνηση της οριογραμμής της όχθης, καθίσταται τμήμα της δημόσιας κτήσης. Ως εκ τούτου οφείλει η διοίκηση να συμμορφωθεί προς τις κρίσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου της χώρας Βεβαίως, προκειμένου να μη δημιουργηθεί ανασφάλεια στις συναλλαγές και να μην θιγούν γεννημένα ήδη δικαιώματα τρίτων, προβλέπεται, ότι, με τη συγκεκριμένη διάταξη δεν θιγόνται

κτηθέντα ήδη ιδιοκτησιακά δικαιώματα ή ισχύουσες συμβάσεις παραχώρησης παλαιών αιγιαλών που έχουν γίνει μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου τούτου.

Άρθρο 25

Τροποποίηση του άρθρου 3 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 25 προστίθεται, μετά την παρ. 4 νέα παράγραφος 5, με την οποία: α) Συνιστάται στο Υπουργείο Οικονομικών Δευτεροβάθμια Επιτροπή Χάραξης των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού, η οποία αποτελείται από α) Έναν Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ο οποίος προτείνεται από τον Πρόεδρο του ΝΣΚ, με τον αναπληρωτή του, ως Πρόεδρο, β) έναν εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών με το νόμιμο αναπληρωτή του, γ) ένα μηχανικό της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών με τον αναπληρωτή του, με ειδικότητα τοπογράφου ή πολιτικού μηχανικού κι αν δεν υπάρχει τεχνολόγου τοπογράφου μηχανικού, δ) έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής με τον αναπληρωτή του, ε) έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Περιβάλλοντος με τον αναπληρωτή του με ειδικότητα τοπογράφου ή πολιτικού μηχανικού ή μηχανικού περιβάλλοντος. Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται υπάλληλος της Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Η Επιτροπή συνεδριάζει κατά τις ώρες λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών.

β) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη λειτουργία της επιτροπής.

γ) Αρμοδιότητα της Επιτροπής είναι η εξέταση των ενδικοφανών προσφυγών στις περιπτώσεις επανακαθορισμού του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού κατά το άρθρο 7 Α.

Η σύσταση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής, με σκοπό την εξέταση των ενστάσεων στις περιπτώσεις επανακαθορισμού, κατά το άρθρο 7Α του ν. 2971/2001, του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού προτείνεται ώστε να αποφεύγεται, κατά το δυνατόν, η επιβάρυνση του Συμβουλίου της Επικρατείας με τις σχετικές προσφυγές.

Άρθρο 26

Τροποποίηση του άρθρου 7^Α του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 26, μετά την παρ. 3 του άρθρου 7^Α, παράγραφος 4, με την οποία προβλέπεται ότι κατά της απόφασης επανακαθορισμού της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού επιτρέπεται η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ανάρτησή της στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών, από τους έχοντες έννομο συμφέρον, ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής. Η ενδικοφανής προσφυγή κατατίθεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία την αποστέλλει αμελλητί και πάντως εντός 10 εργασίμων ημερών, μαζί με ολόκληρο το σχετικό φάκελο στη Δευτεροβάθμια Επιτροπή». Η απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής εκδίδεται εντός τριμήνου από την περιέλευση σ' αυτήν της ενδικοφανούς προσφυγής και του φακέλου, κοινοποιείται στον προσφεύγοντα, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 84 του ΚΕΔΕ, τοιχοκολλάται στο κατάστημα του οικείου Δήμου και αναρτάται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών. Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής κατά της απόφασης της Επιτροπής του άρθρου 3 ενώπιον τη Δευτεροβάθμιας, προκειμένου να επιλύονται πιο γρήγορα τα θέματα του καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού χωρίς, απαραίτητα, την προσφυγή στο συμβούλιο της Επικρατείας, με, έμμεσο, αποτέλεσμα την

αποφόρτιση του Δικαστηρίου από μεγάλο όγκο εργασίας, ενώ παράλληλα εξασφαλίζεται μεγαλύτερη διαφάνεια και κύρος στην τελική απόφαση για τον καθορισμό τους.

Άρθρο 27

Τροποποίηση του άρθρου 9 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 27 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 και προτείνεται η διεξαγωγή αυτοψίας από την Επιτροπή σαν συλλογικό όργανο πριν τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας, δεδομένου ότι είναι ασφαλέστερο τα μέλη της Επιτροπής να σχηματίζουν ίδια άποψη για τα ζητήματα, τα οποία θα κρίνουν στη συνέχεια. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ορίζονται στη συνέχεια ενδεικτικά οι περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 28

Τροποποίηση του άρθρου 11 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 28 αντικαθίστανται ο τίτλος και οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 2971/2001, που αφορά τις περιπτώσεις κτισμάτων, έργων και εγκαταστάσεων επί του αιγιαλού που είχαν γίνει νόμιμα κατόπιν συμβάσεων μεταξύ ιδιωτών και Δημοσίου, ΕΟΤ, Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ή ΟΤΑ ή στα πλαίσια αναπτυξιακών νόμων που έχουν λήξει με προτεινόμενο τίτλο του άρθρου: «Υφιστάμενα έργα και εγκαταστάσεις με βάση αναπτυξιακούς νόμους και συμβάσεις που έληξαν». Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται τόσο η διατήρηση όσο και η περαιτέρω παραχώρηση των έργων που έχουν εκτελεσθεί στο παρελθόν κατόπιν σύμβασης με το Δημόσιο, τον ΕΟΤ, τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και τους ΟΤΑ, ή κατ' εφαρμογή αναπτυξιακών νόμων κατόπιν αίτησης ενδιαφερόμενου. Για παράδειγμα υπάρχουν πολλά έργα, που έχουν εκτελεσθεί στο παρελθόν στα πλαίσια αναπτυξιακών νόμων και εξυπηρετούν βιομηχανικές ή μεταλλευτικές μονάδες και ήδη οι συμβάσεις παραχώρησης έχουν λήξει. Δεν είναι λίγες δε οι περιπτώσεις που επιπλέον των νομίμων έργων έχουν κατασκευασθεί και άλλα επιπλέον έργα, ήδη υπό το καθεστώς του α.ν. 2344/1940, τα οποία όμως ήταν απαραίτητα για τη λειτουργία της μονάδας. Οι βιομηχανικές ή μεταλλευτικές αυτές μονάδες επιθυμούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν τα έργα αυτά, δηλαδή και τα νόμιμα και τα αυθαίρετα, τα οποία συχνά περιγράφονται και ως μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία της νέας επιχείρησης, χωρίς ωστόσο να εκλαμβάνουν από το λόγο αυτό νομιμότητα. Σχετική πρόβλεψη υπάρχει στο ισχύον άρθρο 11 και συγκεκριμένα στην παρ. 3 αυτού, η οποία προστέθηκε με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4223/2013 (Α' 287). Με την προτεινόμενη διάταξη εισάγεται ολοκληρωμένη και αποτελεσματική ρύθμιση της διαδικασίας διατήρησης των υφισταμένων σε κοινόχρηστους χώρους προστατευόμενους από το νόμο 2971/2001 έργων, και των νομίμων και αυτών που έχουν γίνει καθ' υπέρβαση της αρχικής άδειας, υπό την προϋπόθεση, βεβαίως, ότι αυτά συνδέονται λειτουργικά με τα νομίμως κατασκευασθέντα έργα και εφόσον όμως αυτά δεν είναι επικίνδυνα. Τέλος, αντιμετωπίζεται το φαινόμενο να λαμβάνονται μέτρα για έργα και εγκαταστάσεις που έχουν κατασκευαστεί κατ' εφαρμογή αναπτυξιακών νόμων, έχοντας εκδοθεί όλες οι απαραίτητες άδειες για την κατασκευή τους επί του αιγιαλού, πλην όμως χωρίς να έχει παραχωρηθεί ο αιγιαλός από το Υπουργείο Οικονομικών, κυρίως λόγω του ότι ο ν. 2344/1940 δεν προέβλεπε ρητώς τη λήψη προηγούμενης άδειας.

Ειδικότερα:

Με την περίπτ. α' της παρ. 1 ορίζεται ότι μετά τη λήξη σύμβασης που έχει συναφθεί από το Ελληνικό Δημόσιο, τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ή τους Ο.Τ.Α. με τρίτους ή τη λήξη παραχώρησης από το Ελληνικό Δημόσιο,

κατ' εφαρμογή διατάξεων αναπτυξιακών νόμων, που αφορούν έργα και εγκαταστάσεις, που έχουν εκτελεσθεί ύστερα από άδεια αρμόδιας αρχής σε αιγιαλό, παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο, πυθμένα και υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, ο Υπουργός Οικονομικών και ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός αποφασίζουν, αιτιολογημένα, με κοινή απόφαση, ύστερα από σχετικό αίτημα ενδιαφερομένου για τη διατήρηση ή μη αυτών και καθορίζουν τη χρήση τους. Με την ίδια απόφαση ορίζεται το χρονικό διάστημα της παραχώρησης και χρήσης τους, το οποίο δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από είκοσι (20) χρόνια και καθορίζεται το αντάλλαγμα κατά το άρθρο 16 Α, το οποίο αναπροσαρμόζεται ανά πενταετία. Με τη συγκεκριμένη διάταξη περιλαμβάνονται και έργα που έχουν γίνει, με βάση τις ανωτέρω συμβάσεις ή αναπτυξιακούς νόμους όχι μόνο στον αιγιαλό και την παραλία, αλλά και σε όχθες, παρόχθιες ζώνες και λοιπά κοινόχρηστα πράγματα. Επίσης ορίζεται ότι ο χρόνος της διατήρησης και περαιτέρω παραχώρησης δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος των είκοσι (20) ετών, καθώς και ότι για τη διατήρηση και παραχώρηση καταβάλλεται αντάλλαγμα. Η διευκρίνιση αυτή κρίθηκε απαραίτητη, δεδομένου ότι στην ισχύουσα διάταξη δεν αναφερόταν τούτο ρητώς, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται αμφιβολίες κατά την εφαρμογή της. Με την περίπτ. β' ορίζεται ότι ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στην κατά τόπο αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία αίτηση συνοδευόμενη από τεχνικό φάκελο θεωρημένο από τη Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της οικείας Περιφέρειας, στον οποίο περιλαμβάνεται διάγραμμα αποτύπωσης των υφισταμένων έργων και τεχνική έκθεση για τη στατική ικανότητα και λειτουργικότητά τους. Η διάταξη κρίθηκε απαραίτητη, διότι πολλά από τα έργα και τις εγκαταστάσεις που αφορά το συγκεκριμένο άρθρο είναι πολύ παλαιά και ως εκ τούτου, για την ασφάλεια των χρηστών, πρέπει να μην υπάρχει αμφιβολία για τη στατική επάρκεια και λειτουργικότητά τους. Με την περίπτ. γ' ορίζεται ότι για τη διατήρηση και περαιτέρω παραχώρηση των έργων και εγκαταστάσεων της παρ. 1 ζητούνται οι σύμφωνες γνώμες του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργείου και του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας όσον αφορά την τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, καθώς και του Γ.Ε.Ν, στην περίπτωση έργων προς εξυπηρέτηση πλωτών μέσων. Οι γνώμες αυτές πρέπει να διατυπωθούν εντός αποκλειστικής προθεσμίας έξι (6) μηνών, άλλως οι κατασκευές κρίνονται μη διατηρητέες. Επιπλέον, ζητούνται οι γνώμες των αρμόδιων υπηρεσιών των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Τουρισμού, για έργα που έγιναν από τον Ε.Ο.Τ. ή για λογαριασμό του ή αφορούν τουριστικούς λιμένες, εκτός αυτών που εμπίπτουν στις διατάξεις της περίπτ. β) της παραγράφου 4 του άρθρου 31 του ν. 2160/1993 (Α'118), εφόσον οι υπηρεσίες αυτές δεν έχουν γνωμοδοτήσει κατά τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειότησης, και του οικείου Δήμου. Οι γνώμες πρέπει να διατυπωθούν εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) μηνών, άλλως η διαδικασία συνεχίζεται χωρίς αυτές.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι σε περίπτωση που στα προς διατήρηση και παραχώρηση της χρήσης έργα και εγκαταστάσεις περιλαμβάνονται και τεχνικά έργα και εγκαταστάσεις που συνδέονται λειτουργικά και αποτελούν οργανικό σύνολο με αυτά που είχαν αρχικά εγκριθεί και έχουν κατασκευαστεί μέχρι την 28.7.2011 χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής σε αιγιαλό, παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο, πυθμένα και υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, είναι δυνατή η διατήρηση και παραχώρηση της χρήσης τους με την κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού τη παρ. 1. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των περιπτ. β' και γ' της παρ. 1.

Με την παρ. 3' ορίζεται ότι, εφόσον στην απόφαση διατήρησης και παραχώρησης της χρήσης περιλαμβάνονται έργα και εγκαταστάσεις της παρ. 2, ο παραχωρησιούχος υποχρεούται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την έκδοση της απόφασης περί διατήρησης και παραχώρησης να υποβάλλει αίτηση περί αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση των μη καλυπτόμενων από την αρχική άδεια έργων κατά τη διαδικασία του άρθρου 14Α.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι η απόφαση περί διατήρησης και παραχώρησης της χρήσης ανακαλείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, αζημίως για το Δημόσιο, σε περίπτωση μη υποβολής μέσα στην τασσομένη αποκλειστική προθεσμία των δύο (2) μηνών της αίτησης της παρ. 3 ή στην περίπτωση απόρριψής της.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι στην περίπτωση απόρριψης της αίτησης εκ των υστέρων αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση, ο παραχωρησιούχος υποχρεούται να αποζηλώσει τις εγκαταστάσεις που υφίστανται χωρίς άδεια μέσα σε τρία (3) χρόνια από την ημέρα κατά την οποία η απόρριψη της αίτησης καθίσταται τελεσίδικη, άλλως η αποξήλωση διενεργείται από το Δημόσιο, η δε δαπάνη της βαρύνει τον παραχωρησιούχο και βεβαιώνεται και εισπράττεται σύμφωνα με τον Κώσικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε). Από την αποξήλωση εξαιρούνται κατασκευές ή οικοδομήματα, τα οποία τελούν υπό καθεστώς προστασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3028/2002 (Α' 153), ή έχουν κριθεί διατηρητέα με βάση τις διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι τα έργα ή εγκαταστάσεις επί του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης, της παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και του υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού, ανήκουν στο Δημόσιο, το οποίο μπορεί να τα καταργεί ή να τα μετατρέψει οποτεδήποτε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ασφάλειας ή εθνικής άμυνας, χωρίς καμία υποχρέωση για αποζημίωση του παραχωρησιούχου.»

Εν κατακλείδι, με τις τροποποιούμενες διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 2971/2001 αντιμετωπίζεται αφενός μεν η διατήρηση των έργων και εγκαταστάσεων, όταν έχει λήξει η σχετική σύμβαση, αφετέρου δε η αδυναμία ή καθυστέρηση έκδοσης απόφασης παραχώρησης, όταν στην προς παραχώρηση περιοχή υπάρχουν και αυθαίρετες κατασκευές, οι οποίες όμως συνδέονται λειτουργικά με τις νομίμως υπάρχουσες, προς εκ των υστέρων αδειοδότησης των έργων και εγκαταστάσεων και παραχώρησης της χρήσης τους. Η προτεινόμενη διάταξη αποσκοπεί στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της οικονομικής ζωής της χώρας μέσω παροχής της δυνατότητας για συνέχιση της λειτουργίας έργων και εγκαταστάσεων που έχουν ήδη παραχωρηθεί σε φορείς και επιχειρήσεις, ενώ παράλληλα βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία της εκ των υστέρων αδειοδότησης και παραχώρησης των τμημάτων των έργων και κατασκευών που έχουν κατασκευαστεί χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής, με τελικό στόχο να μη διακόπτεται η λειτουργία και να μην απειλείται η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων αυτών. Επισημαίνεται όμως ότι, η επίτευξη του στόχου της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας, προσεγγίζεται όχι ανεξάρτητα από άλλα έννομα αγαθά, αλλά με σεβασμό στο περιβάλλον, στον αρχαιολογικό πλούτο της χώρας, με διαφάνεια και αξιοπιστία στην όλη διαδικασία και κυρίως στον καθορισμό του ανταλλάγματος, στο οποίο εξαλείφονται οι περιπτώσεις υποκειμενικότητας, και διατύπωση γνώμης σχετικής με τα θέματα αρμοδιότητας καθενός γνωμοδοτούντος Υπουργείου, καθώς και της, με λόγο γνώσης, συμμετέχουσας τοπικής αυτοδιοίκησης.

Άρθρο 29

Τροποποίηση του άρθρου 12 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 29 αντικαθίσταται το άρθρο 12 του ν. 2971/2001, που αφορά τα αντιδιαβρωτικά έργα. Η διάβρωση αποτελεί ένα φυσικό φαινόμενο, εξαιτίας του οποίου σε πολλές περιπτώσεις κινδυνεύουν σημαντικά και απαραίτητα έργα (π.χ δρόμοι) ή και ιδιοκτησίες. Με το προτεινόμενο άρθρο τροποποιείται το υπάρχον, προκειμένου η διαδικασία να γίνει αποτελεσματικότερη, ώστε να αντιμετωπισθεί έγκαιρα η διάβρωση, χωρίς όμως να παύει και η προστασία του κοινόχρηστου αγαθού. Έτσι, προβλέπεται οπωσδήποτε Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και ακτομηχανική μελέτη. Επιπλέον, για την περίπτωση που η αρμόδια Επιτροπή διαπιστώσει ότι η διάβρωση οφείλεται σε ενέργειες ή

έργα μη νόμιμα, τότε θα επιβάλλονται οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 29 του ν. 2971/2001. Η διάταξη αυτή προτείνεται προκειμένου αφενός μεν να αντιμετωπίζεται έγκαιρα και αποτελεσματικά η διάβρωση ανεξαρτήτως της αιτίας που την προκάλεσε, αφετέρου δε να τιμωρείται αυτός που με μη νόμιμες ενέργειες προκάλεσε αυτή.

Με την τροποποίηση ρυθμίζεται επίσης για πρώτη φορά : α) η ακριβής διαδικασία στην περίπτωση που τα έργα κατασκευάζονται από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη, β) ορίζεται ότι, όταν στη μελέτη του έργου προβλέπονται τεχνικές αναπλήρωσης της ακτής, η διαδικασία αναπλήρωσης μπορεί να επαναλαμβάνεται χωρίς νέα αδειοδότηση για το χρονικό διάστημα ισχύος της μελέτης.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που η Επιτροπή του άρθρου 3 του ν.2971/2001 διαπιστώσει ότι η ακτή διαβρώνεται από τη θάλασσα, επιτρέπεται η κατασκευή, κατά τις διατάξεις περί δημοσίων έργων, των αναγκαίων τεχνικών έργων στον αιγιαλό, την παραλία ή το θαλάσσιο για την αποτροπή της διάβρωσης. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα σχετικά στοιχεία και προβλέψεις του οικείου Περιφερειακού Πλαισίου για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και τυχόν ειδικότερες διατάξεις, που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος. Σε περίπτωση, όμως, που η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η διάβρωση προήλθε από μη νόμιμες ενέργειες ή έργα, επιβάλλονται οι διοικητικές και ποινικές κυρώσεις του άρθρου 29 του ν. 2971/2001.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι αν από τη διάβρωση απειλείται ιδιωτικό ακίνητο, μπορεί να επιτραπεί στον κύριο του να κατασκευάσει με δαπάνη του προ της ιδιοκτησίας του και με την επίβλεψη μηχανικού, που έχει από το νόμο σχετικό δικαίωμα, τα προστατευτικά έργα της παρ. 1, με βάση μελέτη, η οποία επιβλέπεται από τον συντάξαντα μηχανικό και έχει θεωρηθεί από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της οικείας Περιφέρειας, που θα έχει και τον έλεγχο του έργου μετά από σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της ίδιας Περιφέρειας, η οποία εισηγείται για τη συμβατότητα του έργου με το Περιφερειακό Σχέδιο για την προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή. Τα κατασκευασθέντα έργα, εφόσον εμπίπτουν σε χώρους που ανήκουν στο Δημόσιο, δεν θεωρούνται ως όριο ιδιοκτησίας. Σε περίπτωση διαπίστωσης αυθαίρετης κατάληψης των χώρων αυτών λαμβάνονται όλα τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία μέτρα για την προστασία τους.

Στην παρ. 3 προβλέπεται ότι αιτήματα των ενδιαφερομένων για την κατασκευή των έργων των παρ. 1 και 2 υποβάλλονται στην οικεία Κτηματική Υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας, με πλήρη φάκελο, που περιλαμβάνει: α) ακτομηχανική μελέτη του έργου, θεωρημένη από τη Διεύθυνση Λιμενικών Υποδομών του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, τεχνική μελέτη του έργου, θεωρημένη από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της οικείας Περιφέρειας, το σκοπό που αυτό εξυπηρετεί, τον τρόπο αντιμετώπισης της διάβρωσης, στοιχεία που αποδεικνύουν την υφιστάμενη διάβρωση στην περιοχή εκτέλεσης του προστατευτικού έργου και τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της οικείας Περιφέρειας για τη συμβατότητα του έργου με το Περιφερειακό Σχέδιο για την προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή. β) τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:500, στο οποίο θα απεικονίζονται οι οριογραμμές αιγιαλού, παραλίας και η ύπαρξη παλαιού αιγιαλού, αν υπάρχει, και τα προς κατασκευή έργα, με συντεταγμένες και με αλφαβητική ή αριθμητική περιγραφή των κορυφών τους και υπόμνημα, στο οποίο θα αναφέρεται αναλυτικά το εμβαδόν των προς αδειοδότηση έργων στη στάθμη της Μέσης Στάθμης Θάλασσας (ΜΣΘ) και γ) Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο). Για την αδειοδότηση των προστατευτικών έργων εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από σύμφωνη γνώμη των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου και απλή γνώμη του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής της οικείας Περιφερειακής Ενότητας. Αν οι υπηρεσίες αυτές

έχουν ήδη γνωμοδοτήσει κατά τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης του έργου, οι γνωμοδοτήσεις τους μπορούν να συνυποβληθούν από τον ενδιαφερόμενο φορέα μαζί με την αίτηση. Αν στη μελέτη του έργου προβλέπονται τεχνικές αναπλήρωσης της ακτής, η διαδικασία αναπλήρωσης είναι δυνατόν να επαναλαμβάνεται χωρίς νέα αδειοδότηση, εφόσον προβλέπεται στις υποβαλλόμενες μελέτες και για το χρονικό διάστημα ισχύος τους.

Στην παρ. 4 προβλέπεται ότι αν από τη διάβρωση της ακτής απειλούνται με καταστροφή αρχαία, καθώς και η ακεραιότητα των εγκαταστάσεων αρχαιολογικών χώρων, με απόφαση του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μπορεί να επιτραπεί στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, η εκτέλεση των αναγκαίων προστατευτικών έργων των αρχαίων με βάση ακτομηχανική και τεχνική μελέτη, που θεωρούνται από τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών της οικείας Περιφέρειας, ανεξάρτητα από το εάν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού που εκτελεί το έργο ενημερώνει την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία για την έναρξη και το πέρας των εργασιών εκτέλεσης του έργου.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι για την τροποποίηση ήδη αδειοδοτημένων έργων προστασίας των ακτών, εφόσον με αυτές δε μεταβάλλονται τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά και η ακριβής θέση του έργου, ακολουθείται η διαδικασία της παρ. 3, χωρίς να απαιτούνται εκ νέου οι σύμφωνες γνώμες των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου και απλή γνώμη του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής της οικείας Περιφερειακής Ενότητας, εφόσον αυτές έχουν ληφθεί κατά τη διαδικασία έκδοσης Α.Ε.Π.Ο, η οποία εξακολουθεί να ισχύει. Η τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων για τα έργα αυτά γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 6 του ν. 4014/2011.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι τα έργα των παρ. 1 και 2 ανήκουν στο Δημόσιο, το οποίο μπορεί να τα καταργεί ή να τα μετατρέψει οποτεδήποτε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ασφάλειας ή εθνικής άμυνας, χωρίς καμία υποχρέωσή του για αποζημίωση ή καταβολή της δαπάνης του ιδιώτη.

Με την παρ. 7 προβλέπεται ότι αν γίνουν προσχώσεις χωρίς άδεια ή με υπέρβαση της άδειας ή δεν εκτελούνται νόμιμα τα σχετικά έργα, δεν επιτρέπεται η επαναχάραξη του αιγιαλού ή της παραλίας. Οι εκτάσεις που δημιουργούνται από τις προσχώσεις αυτές θεωρούνται αιγιαλός.

Άρθρο 30

Προσθήκη άρθρου 12Α στο ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 30 προστίθεται, μετά το άρθρο 12 του ν. 2971/2001, άρθρο 12 Α με τον τίτλο «**Επείγοντα Έργα**». Σε πολλές περιπτώσεις είναι επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπιστούν επείγουσες καταστάσεις καταστροφής ή επικείμενης καταστροφής έργων, που έχουν γίνει στον αιγιαλό (παραλία κλπ) είτε νόμιμα είτε παράνομα (π.χ καταστροφή των λιμενικών εγκαταστάσεων από σεισμό, πτώση παραλιακού δρόμου, ο οποίος έχει κατασκευασθεί από φορέα του Δημοσίου μη νομίμως, από νεροποντή κλπ). Με τον ισχύοντα νόμο 2971/2001, δεν προβλέπεται διαδικασία, με αποτέλεσμα είτε να μην μπορούν να γίνουν καθόλου τα έργα, είτε, σε πραγματικά επείγουσες περιπτώσεις, να εκτελούνται παράνομα, να θεωρούνται αυθαίρετα και να κατηγορούνται Δήμαρχοι, Περιφερειάρχες, Αντιπεριφερειάρχες κλπ, είτε να ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 2971/2001, η οποία όμως είναι χρονοβόρα και ως εκ τούτου δεν αντιμετωπίζονται εγκαίρως οι επείγουσες καταστάσεις. Με την προτεινόμενη διάταξη, εξάλλου, θα εξαλειφθεί το παρατηρούμενο φαινόμενο με τη δικαιολογία του έκτακτου και επείγοντος χαρακτήρα ενός έργου να αίρεται ο κοινόχρηστος χαρακτήρας του ή να γίνονται έργα παράνομα και αυθαίρετα στον αιγιαλό, δεδομένου ότι αρμόδιος φορέας για να κρίνει τον επείγοντα χαρακτήρα του έργου δεν είναι ο ίδιος ο

επισπεύδων το έργο, αλλά η αρμόδια κατά τόπο Αποκεντρωμένη Διοίκηση, η οποία, για αντικειμενικούς λόγους, πρέπει να κηρύξει την περιοχή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή κατάσταση ετοιμότητας πολιτικής προστασίας, κατά την κείμενη νομοθεσία. Σε περίπτωση δε που εκτελεσθούν έργα στον αιγιαλό για την αντιμετώπιση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, τα οποία όμως δεν είναι δυνατόν να αδειοδοτηθούν εκ των υστέρων κατά τη διαδικασία που προβλέπει ο ίδιος νόμος στα άρθρα 14 και 14Α, τότε αυτά κρίνονται οπωσδήποτε κατεδαφιστέα. Δηλαδή, ναι μεν επιτρέπεται η άμεση κατασκευή έργων επί του αιγιαλού για την αποτροπή άμεσου κινδύνου, πλην όμως, και αφού αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος, αυτά δεν επιτρέπεται να διατηρούνται στο διηνεκές, παρά μόνο αν είναι δυνατή η εκ των υστέρων αδειοδότησή τους, δηλαδή στις περιπτώσεις εκείνες που το έργο είναι συμβατό με τις διατάξεις του ν. 2971/2001. Στις περιπτώσεις αυτές, κατά παρέκκλιση των διαδικασιών που προβλέπονται για την αδειοδότηση έργων (άρθρα 14 και 14 Α του ν. 2971/2001), για την αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών πολιτικής προστασίας (άρθρο 1 παρ. 1 ν. 3013/2002) και αφού έχει προηγηθεί η κήρυξη μιας περιοχής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή κατάσταση ετοιμότητας πολιτικής προστασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3013/2002, επιτρέπεται η εκτέλεση έργων επί του αιγιαλού, παραλίας κλπ. Ο φορέας του έργου (Δήμος, Περιφέρεια κλπ) καταθέτει στην Κτηματική Υπηρεσία την απόφαση εξαίρεσης από την διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 41 του ν. 4456/2017 και φάκελο με τα απαιτούμενα έργα, εγκεκριμένα από την αρμόδια για την περιβαλλοντική αδειοδότηση αρχή. Αν στους χώρους που επιτρέπεται η εκτέλεση έργων επείγοντος χαρακτήρα προϋφίστανται έργα που έχουν γίνει χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής και έχουν κατασκευαστεί μέχρι την 28.7.2011, μετά την εκτέλεση των έργων επείγοντος χαρακτήρα γίνεται η αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση των υφιστάμενων έργων κατά τη διαδικασία του άρθρου 14Α του ν. 2971/2001, άλλως διατάσσεται η κατεδάφισή τους, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 του ίδιου νόμου. Αν για τα χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής έργα απορριφθεί η αίτηση νομιμοποίησης, αυτά κρίνονται κατεδαφιστέα. Τα ανωτέρω δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις του άρθρου 86 ν. 4504/2017.

Με το προτεινόμενο δηλαδή άρθρο 12Α επιτρέπεται, χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία, η εκτέλεση έργων στον αιγιαλό, ακόμη και αν πρόκειται για αποκατάσταση έργων που δεν έχουν γίνει νόμιμα, μόνο για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών (θεομηνίες, φυσικές καταστροφές, πλημμύρα κλπ), όμως πρέπει στην συνέχεια να νομιμοποιηθούν, αλλιώς κατεδαφίζονται όλα.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 της προτεινόμενης νέας διάταξης ορίζεται ότι επιτρέπεται η εκτέλεση έργων σε χώρο αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης ή κοίτης πλεύσιμου ποταμού, κατά παρέκκλιση των διαδικασιών που ορίζονται στον παρόντα νόμο, συμπεριλαμβανομένης και της διαδικασίας του άρθρου 8, για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών πολιτικής προστασίας, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3013/2002 (Α' 102) και εφόσον έχει προηγηθεί η κήρυξη μιας περιοχής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή ετοιμότητας πολιτικής προστασίας, με απόφαση του εκάστοτε αρμοδίου οργάνου, κατά τις διατάξεις του ν. 3013/2002 (Α' 102).

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι για την εκτέλεση των έργων της παρ. 1 απαιτείται να κατατεθεί στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία από το φορέα εκτέλεσης του έργου η απόφαση εξαίρεσης από τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 41 του ν. 4456/2017 (Α' 42), καθώς και τεχνικός φάκελος για τα απαιτούμενα έργα, εγκεκριμένος από την αρμόδια για την περιβαλλοντική αδειοδότηση αρχή, καθώς και ότι ο φορέας εκτέλεσης του έργου ενημερώνει την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία και την αρμόδια Λιμενική Αρχή για την έναρξη και το πέρας των εργασιών εκτέλεσης του έργου. Ομοίως ενημερώνεται και η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού για την παρακολούθηση των έργων, όπου απαιτείται.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι, σε περίπτωση που στους χώρους, στους οποίους επιτρέπεται η εκτέλεση των έργων επείγοντος χαρακτήρα, προϋφίστανται έργα που έχουν γίνει χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής και έχουν κατασκευαστεί μέχρι την 28.7.2011, μετά την εκτέλεση των έργων επείγοντος χαρακτήρα, γίνεται η αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση των υφιστάμενων έργων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14Α, διαφορετικά διατάσσεται η κατεδάφισή τους, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 και ότι σε περίπτωση που απορριφθεί η αίτηση νομιμοποίησης των χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής έργων, τότε αυτά κρίνονται κατεδαφιστέα.

Με την παρ. 5 διευκρινίζεται ότι όλα τα παραπάνω δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 86 του ν. 4504/2017 (Α'184).

Άρθρο 31

Τροποποίηση του άρθρου 13 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 31 αντικαθίσταται ο τίτλος και η διάταξη του άρθρου 13 του ν. 2971/2001, το οποίο αναφέρεται στις παραχωρήσεις χρήσης απλής χρήσης για ομπρέλες – ξαπλώστρες και καντίνες με δημοπρασία ή σε επιχειρήσεις όμορες του αιγιαλού με προτεινόμενο τίτλο του άρθρου: «**Παραχώρηση απλής χρήσης**». Απλή χρήση αιγιαλού, παραλίας όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης ή κοίτης πλεύσιμου ποταμού είναι αυτή, η οποία δεν παραβιάζει τον προορισμό του ως κοινόχρηστου πράγματος και δεν επιφέρει αλλοίωση στη φυσική μορφολογία του και τα βιοτικά στοιχεία του.

Είναι γεγονός ότι η πιο συνηθισμένη χρήση του αιγιαλού και της παραλίας είναι η απλή χρήση για την τοποθέτηση ομπρελών, ξαπλωστρών, θαλασσιών μέσων αναψυχής και αυτοκινούμενων ή ρυμουλκούμενων καντινών.

Ωστόσο, έχει διαπιστωθεί ότι το πλαίσιο παραχώρησης απλής χρήσης έχει αρκετά προβλήματα λόγω πολλών ασαφειών. Αυτές δημιουργούν δυσλειτουργίες με αποτέλεσμα να ενθαρρύνεται η αυθαιρεσία και η παρανομία.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση απαλείφονται από το άρθρο 13 του ν. 2971/2001, όπως ισχύει σήμερα, όλες οι λοιπές παραχωρήσεις της απλής χρήσης του αιγιαλού (π.χ πλωτές εξέδρες) πλην αυτής με ομπρέλες, ξαπλώστρες, αυτοκινούμενα ή ρυμουλκούμενα τροχήλατα αναψυκτήρια και θαλάσσια μέσα αναψυχής, οι οποίες υπάγονται πλέον στο νέο άρθρο 13 Α. Η παραχώρηση της απλής χρήσης γίνεται πάντοτε έναντι ανταλλάγματος, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον ίδιο το νόμο 2971/2001. Μετά την κρίση του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι η παραχώρηση συλλήβδην όλων των αιγιαλών στους Δήμους είναι αντισυνταγματική (ΣτΕ 3944/2015), ορίζεται ότι οι παραχωρήσεις γίνονται από τον Υπουργό Οικονομικών με δημοπρασία, η οποία μπορεί να είναι και ηλεκτρονική, με τιμή εκκίνησης το αντάλλαγμα του άρθρου 16 Α του ν. 2971/2001 και με μέγιστο χρονικό διάστημα παραχώρησης τα τρία (3) έτη. Όμως, αποτελεί κοινή παραδοχή ότι οι Δήμοι πρέπει να έχουν καθοριστικό λόγο στις παραχωρήσεις αιγιαλού και λοιπών κοινοχρήστων χώρων και για το λόγο αυτό προβλέπεται, στην προτεινόμενη διάταξη, ότι για την παραχώρηση για την απλή χρήση παρέχει αιτιολογημένη γνώμη ο οικείος ΟΤΑ α' βαθμού με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, με την οποία προτείνονται οι αιγιαλοί, παραλίες όχθες και παρόχθιας ζώνες που μπορούν να παραχωρηθούν κατά τη διαδικασία του συγκεκριμένου άρθρου. Το Δημοτικό Συμβούλιο για την απόφασή του οφείλει να λάβει υπόψη του διάφορους περιορισμούς, για τους οποίους ενδείκνυται η εξαίρεση των συγκεκριμένων αιγιαλών και λοιπών κοινοχρήστων πραγμάτων από την παραχώρηση και ιδίως περιορισμούς αρχαιολογικούς, περιβαλλοντικών, επικινδυνότητας, γεωμορφολογικούς, ιστορικής εξέλιξης, κοινωνικούς ή άλλους, εξαιρετικής τοπικής σημασίας. Προβλέπεται, βεβαίως, ότι μπορούν να δοθούν αιγιαλοί απευθείας στους ΟΤΑ Α' βαθμού και στις δημοτικές επιχειρήσεις του άρθρου 266 του ν. 3463/2006 με τη

διευκρίνιση ότι, όταν η παραχώρηση γίνεται προς τις ως άνω δημοτικές επιχειρήσεις, η παραχωρησιούχος επιχείρηση οφείλει να κάνει ίδια χρήση, ρητώς απαγορευομένης της με οποιονδήποτε τρόπο περαιτέρω παραχώρησης, για την αποφυγή φαινομένων άνισης μεταχείρισης επιχειρηματιών που λειτουργούν «υπό τον μανδύα» δημοτικών επιχειρήσεων, περιορισμός, όμως, ο οποίος δεν ισχύει για τους ΟΤΑ α΄ βαθμού στους οποίους επιτρέπεται η περαιτέρω παραχώρηση, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 περ. α΄, η οποία μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονική δημοπρασία και κατόπιν ανταλλάγματος που καθορίζεται κατά το 16 Α του ν. 2971/2001. Προβλέπεται δε η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης, η οποία ισχύει και για τις παραχωρήσεις της παρ. 5, δηλαδή για τις παραχωρήσεις προς τους όμορους καθώς και τυχόν ειδικότεροι όροι σε θέσεις που βρίσκονται σε περιοχές που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο Natura 2000, καθώς και για τις περιοχές, για τις οποίες ισχύουν ειδικότερες διατάξεις χαρακτηρισμού τους ως προστατευόμενων του ν. 1650/1986 (Α΄160) και του ν. 3028/2002. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής του ανταλλάγματος για την παραχώρηση, ως και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Όλες οι παραχωρούμενες θέσεις αναρτώνται υποχρεωτικά στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας. Μέγιστο εμβαδόν παραχώρησης ορίζονται τα 300 τ.μ. Έχει απαλειφθεί από τη διάταξη η υποχρέωση ύπαρξης ελεύθερης ζώνης τουλάχιστον 100 μέτρων ανάμεσα τους παραχωρησιούχους, δεδομένου ότι στις μικρές παραλίες αυτό δεν μπορούσε να εφαρμοστεί και ορίζεται ότι αφήνεται ως ελεύθερος χώρος τουλάχιστον το εξήντα τοις εκατό (60%) του συνολικού εμβαδού κάθε παραλίας, ισοκατανεμημένου σε όλο το μήκος της παραλίας, μη υπολογιζομένου του χώρου που είναι δυσπρόσιτος και μη αξιοποιήσιμος. Προβλέπεται η δυνατότητα παραχώρησης αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων χώρων προς τα όμορα προς τον αιγιαλό κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα, κάμπινγκ, κέντρα αναψυχής, ναυαθλητικά σωματεία αναγνωρισμένα από τη Γ.Γ Αθλητισμού και σε επιχειρήσεις θαλασσίων μέσων αναψυχής που δραστηριοποιούνται σε χώρο όμορο του κοινόχρηστου υπό τον όρο αυτές να λειτουργούν νόμιμα και να πληρούνται οι προϋποθέσεις του Γενικού Κανονισμού Λιμένα με αριθ. 20 (Β΄44426-4-1999). Επιλύεται, επίσης, το πρόβλημα της «ομορότητας» με τον αιγιαλό και τους λοιπούς κοινόχρηστους χώρους, που μέχρι τώρα αντιμετωπιζόταν με τις διατάξεις των Υπουργικών αποφάσεων σχετικά με τους όρους παραχώρησης, ή με διατάξεις άλλων νόμων, και πλέον αναφορικά με τους «όμορους» ορίζεται ότι αυτοί θεωρούνται ως τέτοιοι και όταν παρεμβάλλεται δημοτικός δρόμος. Όταν μεταξύ των επιχειρήσεων και του αιγιαλού, παραλίας κλπ παρεμβάλλεται πλατεία, δεν χάνεται η ιδιότητα του όμορου, πλην όμως, αν στην πλατεία δραστηριοποιούνται περισσότεροι επιχειρηματίες, που ενδιαφέρονται για παραχώρηση αιγιαλού, διενεργείται δημοπρασία για την παραχώρηση και τούτο προκειμένου να μην υπάρξει επικάλυψη στις παραχωρήσεις με τις προβολές των καταστημάτων. Αν μεταξύ των επιχειρήσεων και του αιγιαλού παρεμβάλλεται ιδιωτικό ακίνητο (τρίτου ή του Δημοσίου) πρέπει να αποκτηθεί ιδιωτικό ή εμπράγματο δικαίωμα στο ακίνητο (αγορά, μίσθωση, παραχώρηση χρήσης κλπ) κι επιπλέον η επέκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας και επ' αυτού, για να αποκτηθεί η ιδιότητα του «όμορου». Το αντάλλαγμα για τις ανωτέρω παραχωρήσεις καθορίζεται με τον αντικειμενικό τρόπο του άρθρου 16 Α. Στις δημοπρασίες, το αντάλλαγμα που προσδιορίζεται με το πιο πάνω άρθρο αποτελεί την τιμή εκκίνησης. Προκειμένου δε να καταπολεμηθεί το φαινόμενο πλειοδότης να προσφέρει υπερβολικά υψηλό αντάλλαγμα, προκειμένου να αποκλείσει τους υπόλοιπους πλειοδότες, που δεν έχουν τη δυνατότητα να καταβάλλουν τόσο υψηλό αντάλλαγμα, και στη συνέχεια, αφού ανακηρυχθεί υπερθεματιστής, να μην προσέρχεται να υπογράψει τη σύμβαση παραχώρησης, ώστε η προς παραχώρηση θέση να δημοπρατηθεί εκ νέου με μικρότερο πλέον ή καθόλου ανταγωνισμό, ορίζεται ότι σε περίπτωση επανάληψης της δημοπρασίας λόγω έκπτωσης του πλειοδότη, η τιμή εκκίνησης δεν μπορεί να είναι μικρότερη του 50% του ανταλλάγματος που κατακυρώθηκε στην αρχική δημοπρασία και πάντως όχι μικρότερη του ανταλλάγματος του άρθρου 16 Α, ο δε αρχικός υπερθεματιστής, καθώς και εταιρείες στις

οποίες αυτός συμμετέχει, ως και ο/η σύζυγος αυτού και οι συγγενείς του εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και του δεύτερου βαθμού, αποκλείονται από τη δημοπρασία. Η ανάπτυξη των ομπρελών – ξαπλωστρών δεν πρέπει να ξεπερνά το 50% της παραχώρησης ώστε να μένει ελεύθερος χώρος από και προς τον αιγιαλό και ελεύθερη ζώνη 5 μ. παράλληλα με την ακτογραμμή. Με τις διατάξεις αυτές εισάγονται ιδιαίτερης βαρύτητας ρυθμίσεις, που αποσκοπούν να θέσουν το απαραίτητο νομοθετικό όριο στην οικονομική εκμετάλλευση του αιγιαλού και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων του παρόντος νόμου, συνιστάμενο στην εξασφάλιση ικανού, και πάντως ανάλογου με την έκταση κάθε παραχωρούμενου χώρου, εμβαδού για την ελεύθερη και χωρίς περιορισμούς πρόσβαση στις ακτές της χώρας, ακόμα και στις πλαζ που έχουν εισιτήριο (ΣτΕ 3757/2014). Μέγιστος χρόνος παραχώρησης ορίζονται τα 3 χρόνια. Δίνεται το δικαίωμα, μόνο όμως στα όμορα προς τον αιγιαλό κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα και στις τουριστικές οργανωμένες επιχειρήσεις (campings), να ασκούν επιχείρηση θαλασσίων μέσω αναψυχής, εφόσον, βεβαίως, λάβουν τις απαραίτητες άδειες. Την επιχείρηση αυτή δύνανται να την ασκούν και μέσω τρίτου, φυσικού ή νομικού, προσώπου που έχει τις σχετικές άδειες, σε συγκεκριμένο χώρο της παραχώρησης, με αντάλλαγμα που δεν ξεπερνά το αναλογούν για το συγκεκριμένο χώρο καθορισθέν για την παραχώρηση, επί ποινή ανάκλησης της παραχώρησης. Όλοι οι παραχωρησιούχοι υποχρεούνται να αναρτούν πινακίδα, στην οποία να εμφανίζεται σαφώς η παραχώρηση και σε περίπτωση που αυτοί παραβιάζουν τα όριά της τότε οι λουόμενοι έχουν δικαίωμα να κάνουν ελεύθερα και χωρίς κανένα αντάλλαγμα χρήση των ομπρελών και ξαπλωστρών τους. Σε κάθε περίπτωση για τη σύναψη της σύμβασης παραχώρησης των παρ. 4 και 5 απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού μη οφειλής στον οικείο Δήμο. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη, δεδομένου ότι έχει παρατηρηθεί πολλές φορές το φαινόμενο, οι αιτούμενοι παραχώρηση, επειδή έχουν οφειλές προς το Δήμο, αφήνουν να παρέλθει άπρακτη η προθεσμία για σύναψη σύμβασης παραχώρησης από το Δήμο και στη συνέχεια να αιτούνται την παραχώρηση από την Κτηματική Υπηρεσία, προκειμένου να αποφύγουν την καταβολή των οφειλών τους προς το Δήμο.

Με τις συγκεκριμένες διατάξεις προστατεύονται οι λουόμενοι από τους αυθαίρετους χρήστες που καταλαμβάνουν χώρο καθ' υπέρβαση του παραχωρούμενου, δημιουργώντας εικόνα υπέρμετρης εκμετάλλευσης και απρόσιτων στο κοινό ακτών, δηλαδή εικόνα που βλάπτει το τουριστικό προϊόν της χώρας και περιορίζει ουσιαστικά την απόλαυση των κοινόχρηστων αγαθών από τους κατοίκους και τους επισκέπτες της χώρας. Παράλληλα διευκολύνεται η νόμιμη χρήση που θα φέρει έσοδα στο Δημόσιο αλλά και γενικότερα θα ενισχύει την τοπική οικονομία.

Προβλέπεται εξουσιοδοτική διάταξη για έκδοση υπουργικής απόφασης για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του άρθρου.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 δίδεται ο ορισμός της απλής χρήσης του αιγιαλού και των λοιπών κοινοχρήστων χώρων που αφορά ο ν. 2971/2001 και ορίζεται ότι «Απλή χρήση» του αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού είναι κάθε χρήση, εφόσον από αυτή δεν παραβιάζεται ο προορισμός τους ως κοινόχρηστων πραγμάτων και δεν επέρχεται αλλοίωση στη φυσική μορφολογία τους και τα βιοτικά στοιχεία τους, ότι η παραχώρηση απλής χρήσης γίνεται έναντι ανταλλάγματος, πλην αν άλλως ορίζεται στον παρόντα νόμο. Επίσης προβλέπεται ότι για την παραχώρηση για την απλή χρήση γνωμοδοτεί ο οικείος ΟΤΑ α' βαθμού με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, στην οποία προτείνονται οι αιγιαλοί, παραλίες όχθες και παρόχθιας ζώνες που μπορούν να παραχωρηθούν κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου.

Στην περίπτ. α της παρ. 2 ορίζεται ότι η παραχώρηση αυτή γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν δημοπρασίας, η οποία μπορεί να διεξάγεται και

ηλεκτρονικά, προβλεπόμενης και της έκδοσης απόφασης του Υπουργού Οικονομικών για τον καθορισμό της διαδικασίας της δημοπρασίας, των γενικών όρων και προϋποθέσεων, καθώς και κάθε αναγκαίας λεπτομέρειας για την παραχώρηση, ότι ως τιμή εκκίνησης της δημοπρασίας ορίζεται το αντάλλαγμα του άρθρου 16 Α, ότι σε περίπτωση επανάληψης της δημοπρασίας λόγω έκπτωσης του πλειοδότη, η τιμή εκκίνησης δεν μπορεί να είναι μικρότερη του 50% του ανταλλάγματος που κατακυρώθηκε στην αρχική δημοπρασία και πάντως όχι μικρότερη του ανταλλάγματος του άρθρου 16 Α, ο δε αρχικός υπερθεματιστής, καθώς και εταιρείες στις οποίες αυτός συμμετέχει, ως και ο/η σύζυγος αυτού και οι συγγενείς του εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και του δεύτερου βαθμού, αποκλείονται από τη δημοπρασία. Περαιτέρω, ορίζεται ότι η διάρκεια της δια δημοπρασίας παραχώρησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία (3) έτη. Με την περιπτ. β΄ διευκρινίζεται ότι σε ΟΤΑ α΄ βαθμού ή δημοτικές επιχειρήσεις του άρθρου 266 του ν. 3463/2006 η παραχώρηση μπορεί να γίνει και απευθείας με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών, πλην αν άλλως ορίζεται στις διατάξεις του νόμου με τη διευκρίνιση ότι, όταν η παραχώρηση γίνεται προς τις ως άνω δημοτικές επιχειρήσεις, η παραχωρησιούχος επιχείρηση οφείλει να κάνει ίδια χρήση, ρητώς απαγορευομένης της με οποιονδήποτε τρόπο περαιτέρω παραχώρησης, περιορισμός ο οποίος δεν ισχύει για τους ΟΤΑ α΄ βαθμού στους οποίους επιτρέπεται η περαιτέρω παραχώρηση, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 περ. α΄ με αντάλλαγμα, που καθορίζεται κατά το άρθρο 16 Α και η οποία μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονική δημοπρασία με τιμή εκκίνησης το αντάλλαγμα που προσδιορίζεται κατά το άρθρο 16 Α. Ορίζεται, επίσης, ότι ό,τι ισχύει για τις παραχωρήσεις από τον Υπουργό Οικονομικών εφαρμόζονται και στις παραχωρήσεις από τους ΟΤΑ.

Με την παρ. 3 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με την οποία καθορίζονται οι θέσεις προς παραχώρηση, τα τεχνικά θέματα, οι λοιποί όροι και προϋποθέσεις και οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την παραχώρηση απλής χρήσης, οι οποίοι ισχύουν και για τις παραχωρήσεις της παρ. 5, δηλαδή για τις παραχωρήσεις προς τις όμορες επιχειρήσεις, καθώς και τυχόν ειδικότεροι όροι σε θέσεις που βρίσκονται σε περιοχές που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο Natura 2000, καθώς και για τις περιοχές για τις οποίες ισχύουν ειδικότερες διατάξεις χαρακτηρισμού τους ως προστατευόμενων του ν. 1650/1986 (Α΄ 160) και 3028/2002. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής του ανταλλάγματος για την παραχώρηση, ως και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Ορίζεται δε ότι οι ανωτέρω θέσεις αναρτώνται υποχρεωτικά στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι είναι δυνατή η παραχώρηση της απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού για την άσκηση δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τους λουόμενους ή την αναψυχή του κοινού, ιδίως για εκμίσθωση θαλάσσιων μέσων αναψυχής, ξαπλωστών, ομπρελών, λειτουργία αυτοκινούμενου ή ρυμουλκούμενου τροχήλατου αναψυκτηρίου, καθώς και τραπεζοκαθισμάτων, εφόσον εξασφαλίζεται η ελεύθερη διέλευση του κοινού και ανάλογα με τη σύσταση του εδάφους του αιγιαλού, με τη διαδικασία και τους όρους των παρ. 2 και 3, ότι το εμβαδόν κάθε παραχώρησης δε δύναται να υπερβαίνει τα τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα και τέλος ότι εάν στον ίδιο αιγιαλό υπάρχουν περισσότερες παραχωρήσεις για την εκμίσθωση ομπρελών και καθισμάτων, πρέπει να παραμένει ελεύθερη έκταση αιγιαλού ποσοστού τουλάχιστον 60% του συνολικού εμβαδού του, ισοκαταμεμημένου σε όλο το μήκος του αιγιαλού, μη υπολογιζομένου του χώρου που είναι δυσπρόσιτος και μη αξιοποιήσιμος..

Με την παρ. 5 περιπτ. α΄ προβλέπεται η δυνατότητα να παραχωρείται προς τα όμορα προς τον αιγιαλό κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα, κάμπινγκ, κέντρα αναψυχής, ναυαθλητικά σωματεία αναγνωρισμένα από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και επιχειρήσεις θαλασσίων μέσων αναψυχής, που δραστηριοποιούνται σε χώρο όμορο του κοινοχρήστου, και

λειτουργούν νόμιμα, και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του Γενικού Κανονισμού Λιμένα με αριθ. 20 (Β' 444/1999), έναντι ανταλλάγματος, που και σ' αυτή την περίπτωση καθορίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 16 Α, η απλή χρήση αιγιαλού, παραλίας, όχθης ή παρόχθιας ζώνης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 3, χωρίς δημοπρασία, για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) έτη και για τους σκοπούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4. Ορίζεται δε ότι στις περιπτώσεις ύπαρξης συνεχόμενων όμορων επιχειρήσεων του πρώτου εδαφίου καταλείπεται από τις προβολές των ορίων κάθε επιχείρησης ελεύθερη ζώνη τουλάχιστον δύο (2) μέτρων, εκατέρωθεν των ορίων τους, καθώς και ότι σε περίπτωση που η πρόσοψη της επιχείρησης είναι μικρότερη από έξι (6) μέτρα, η ελεύθερη ζώνη μειώνεται κατά 50% εκατέρωθεν των ορίων τους. Ότι, σε περίπτωση που μεταξύ των χώρων που ασκείται η δραστηριότητα της επιχείρησης και των κοινοχρήστων χώρων παρεμβάλλεται δημοτικός δρόμος, η ιδιότητα του όμορου διατηρείται. Το ίδιο ισχύει και όταν μεταξύ της επιχείρησης και των κοινοχρήστων χώρων παρεμβάλλεται πλατεία, πλην όμως, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες από μία επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται με πρόσοψη σε πλατεία όμορης των ως άνω κοινοχρήστων χώρων, ορίζεται ότι διενεργείται δημοπρασία για την παραχώρηση τμημάτων αυτών, η οποία μπορεί να διεξαχθεί και ηλεκτρονικά, με τιμή εκκίνησης το αντάλλαγμα που προκύπτει κατά τις διατάξεις του άρθρου 16 Α. Αν μεταξύ των χώρων που ασκείται η δραστηριότητα της επιχείρησης και των κοινοχρήστων χώρων μεσολαβεί ιδιωτικό ακίνητο ή ακίνητο που ανήκει στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου ή της Εταιρίας Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤΑΔ ΑΕ), της παραχώρησης, απαιτείται να προηγηθεί η απόκτηση εμπράγματος ή ενοχικού δικαιώματος, καθώς και η επέκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας και επ' αυτού, προκειμένου να αποκτηθεί η ιδιότητα του όμορου. Το αντάλλαγμα για την παραχώρηση στις παραπάνω περιπτώσεις καθορίζεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 16Α. Με την περίπτ. β' της ίδιας παρ. 5 ορίζεται ότι επιτρέπεται στα όμορα προς τον αιγιαλό κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα και στις τουριστικές οργανωμένες κατασκηνώσεις (campings), η άσκηση επιχείρησης θαλασσίων μέσων αναψυχής ή άλλης συναφούς επιχείρησης για την οποία απαιτείται η ειδική άδεια του Γενικού Κανονισμού Λιμένα με αριθμ. 20 (Β' 444/26-4-1999) όπως κάθε φορά ισχύει, εφόσον λάβουν αυτήν, ενώ με την περίπτ. γ' προβλέπεται ότι επιτρέπεται στις ανωτέρω επιχειρήσεις να συνάπτουν σύμβαση έργου με τρίτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που διαθέτει όλες τις νόμιμες άδειες και εγκρίσεις, με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων της περίπτ. β'. Η άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας ασκείται σε σαφώς καθορισμένο χώρο του παραχωρηθέντος αιγιαλού, που δεν μπορεί να ξεπερνά το 20% της συνολικής παραχώρησης, με αντάλλαγμα το οποίο δε δύναται να υπερβαίνει το αναλογούν για το συγκεκριμένο παραχωρούμενο χώρο και καθορισθέν για την παραχώρηση αντάλλαγμα και για χρονικό διάστημα το οποίο είναι ίσο ή μικρότερο με το χρόνο της παραχώρησης, σε κάθε περίπτωση, δε, δεν δύναται να ξεπερνά τον υπόλοιπο χρόνο παραχώρησης. Εισάγεται ρητή πρόβλεψη ότι η παραχώρηση ανακαλείται σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι το καταβαλλόμενο αντάλλαγμα είναι υψηλότερο από το αναλογούν για τον συγκεκριμένο παραχωρούμενο χώρο και καθορισθέν για την παραχώρηση, με στόχο αφενός μεν να μην κερδοσκοπεί ο παραχωρησιούχος με το κοινόχρηστο αγαθό, του οποίου μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η παραχώρηση, αφετέρου δε να μην επιβαρυνθεί ο τελικός καταναλωτής από πολλαπλάσιο αντίτιμο για τη χρήση των παρεχόμενων υπηρεσιών, που πρέπει να παραμένουν προσιτές σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και τους επισκέπτες της χώρας, αλλά και να αποθαρρύνεται η φορολογική παραβατικότητα. Ορίζεται δε ρητώς ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Λιμένα με αριθμ. 20, όπως κάθε φορά ισχύει. Την ευθύνη για την τήρηση των όρων της παραχώρησης φέρει ο παραχωρησιούχος, ευθυνόμενος πλήρως από κοινού και εις ολόκληρον με τον εξ' αυτού έλκοντα δικαιώματα. Η σύμβαση κοινοποιείται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία ασκεί έλεγχο νομιμότητας. Με την περ. δ διευκρινίζεται ότι διατάξεις των περ. β' και γ' δεν αποκλείουν την παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης ή παρόχθιας ζώνης σε τρίτο επιχειρηματία, στην ίδια περιοχή, για την άσκηση επιχείρησης θαλασσίων μέσων αναψυχής ή άλλης συναφούς

επιχείρησης, κατά τις διατάξεις Γενικού Κανονισμού Λιμένα με αριθ. 20 (B'44426-4-1999), όπως κάθε φορά ισχύει. Με τη διάταξη αυτή αποφεύγεται ο κίνδυνος οι μεγάλες τουριστικές μονάδες και τα κάμπινγκ, εκμεταλλευόμενες τη δυνατότητα του νόμου να συνάπτουν συμβάσεις με επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στα θαλάσσια μέσα αναψυχής και στα θαλάσσια σπορ προκειμένου να προσφέρουν καλύτερες υπηρεσίες στους πελάτες τους, να αποκλείσουν τρίτους επιχειρηματίες στην άσκηση ίδιων οι συναφών δραστηριοτήτων στην ίδια περιοχή.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι ανάπτυξη των ομπρελών και ξαπλωστρών, καθώς και των θαλασσιών μέσων αναψυχής, στις περιπτώσεις των παραγράφων 4 και 5, θα καλύπτει μέχρι το εξήντα τοις εκατό (60%) του παραχωρούμενου χώρου, ώστε να εξασφαλίζεται η ελεύθερη πρόσβαση του κοινού, κάθετα και παράλληλα προς τη θάλασσα, καθώς επίσης και ότι απαιτείται η ύπαρξη ελεύθερης ζώνης από την ακτογραμμή πλάτους τουλάχιστον πέντε (5) μέτρων. Ειδικά για αιγιαλό, παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού, που έχει ενταχθεί στο Δίκτυο Natura 2000, η κάλυψη δεν μπορεί να υπερβαίνει το τριάντα τοις εκατό (30%) του παραχωρούμενου χώρου και υπό την προϋπόθεση ότι στην παραχωρούμενη περιοχή δεν υπάρχει χλωρίδα ή πανίδα που θα πληγεί από την παραχώρηση. Η παραβίαση των προτεινόμενων ως άνω όρων επιφέρει οπωσδήποτε την ανάκληση της παραχώρησης.

Με την παρ. 7 ορίζεται ρητώς ότι δεν παραχωρείται η χρήση του αιγιαλού όταν το μήκος ή πλάτος αυτού είναι μικρότερο των τριών (3) μέτρων ή όταν το συνολικό εμβαδόν του αιγιαλού είναι μικρότερο των εκατό πενήντα (150) τ.μ. εκτός από τις περιπτώσεις που υπάρχουν σε ισχύ άδειες λειτουργίας επιχείρησης από τις προβλεπόμενες στην παρ. 4 και μέχρι τη λήξη τους. Η συγκεκριμένη διάταξη σκοπό έχει να προστατεύσει το περιβάλλον του αιγιαλού από την υπερβολική εκμετάλλευση, χωρίς όμως να εξοντώσει τους επαγγελματίες οι οποίοι έχουν ήδη λάβει νόμιμες άδειες για τις συγκεκριμένες παραλίες και μέχρι τη λήξη αυτών.

Με την παρ. 8 ορίζεται ότι οι περιορισμοί των παρ. 6 και 7 ισχύουν και για τις παραχωρήσεις της παρ. 5, δηλαδή για τις παραχωρήσεις προς τις όμορες επιχειρήσεις.

Με την παρ. 9 ορίζεται ρητώς ότι στις παραχωρήσεις των παραγράφων 4 και 5 ο παραχωρησιούχος είναι υποχρεωμένος να επισημαίνει επί του εδάφους τα όρια του παραχωρούμενου χώρου με τρόπο αναγνωρίσιμο και εύκολα αντιληπτό από τους χρήστες του αιγιαλού, καθώς και ότι είναι υποχρεωμένος να αναρτά σε εμφανές σημείο πινακίδα συγκεκριμένων διαστάσεων με το σχέδιο και τη φωτογραφία του παραχωρούμενου χώρου, ώστε να γίνεται εύκολα αντιληπτή η ενδεχόμενη παραβίαση των ορίων της παραχώρησης. Ο Δήμος, ύστερα από συνεργασία με την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, είναι υποχρεωμένος να αναρτά σε εμφανές σημείο του αιγιαλού πινακίδα με το σχέδιο του αιγιαλού επί του οποίου θα επισημαίνονται όλες οι παραχωρήσεις στον συγκεκριμένο αιγιαλό. Ορίζεται δε ρητώς ότι, στην περίπτωση παράβασης των ορίων της παραχώρησης, επιτρέπεται στο χρήστη του αιγιαλού και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων η ελεύθερη χρήση του αυθαιρέτως ή καθ' υπέρβαση της παραχώρησης καταληφθέντος χώρου του αιγιαλού.

Με την παρ. 10 ορίζεται ότι για τη σύναψη της σύμβασης παραχώρησης των παρ. 4 και 5 απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού περί μη οφειλής στον οικείο Δήμο.

Με την παρ. 11 ορίζεται ότι σε ό,τι αφορά αιγιαλό, παραλία, όχθη και παρόχθια ζώνη πλεύσιμου ποταμού ή λίμνης που περιβάλλει ή εντός του οποίου βρίσκονται αρχαιολογικοί χώροι, μνημεία και ιστορικοί τόποι, απαραίτητη προϋπόθεση για την παραχώρηση της απλής χρήσης του αποτελεί η σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Τέλος, με την παρ. 12 ορίζεται ότι οι περιορισμοί του συγκεκριμένου άρθρου ισχύουν και εφαρμόζονται και για τα Τουριστικά Δημόσια Κτήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως τέτοια ή

για τα οποία έχει εκδοθεί Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου κατ' εφαρμογή των παρ. 1 και 3 του άρθρου 1 της Κ' Συντακτικής Πράξης της 6/14 Φεβρουαρίου 1968 (Α' 33).

Άρθρο 32

Προσθήκη άρθρου 13Α στο ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 32 προστίθεται, μετά το άρθρο 13 του ν. 2971/2001, άρθρο 13 Α, με τίτλο «**Ειδικές περιπτώσεις παραχώρησης απλής χρήσης**», το οποίο αφορά την παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας κλπ για συγκεκριμένες, ρητώς κατονομαζόμενες, χρήσεις. Έτσι, η συγκεκριμένη διάταξη: Καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις παραχώρησης από τον Υπουργό Οικονομικών για την τοποθέτηση πλωτών εξεδρών εντός της θάλασσας και, για πρώτη φορά, εντός λίμνης, για εποχιακή χρήση μέχρι 6 μήνες και μέγιστου εμβαδού εκατό (100) τ.μ. εντός θαλάσσιου χώρου και 50 εντός λιμναίου χώρου. Στις εξέδρες απαγορεύεται ρητώς η χρήση τους για λειτουργία επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος (σημειωτέον ότι μέχρι τώρα αυτό προβλεπόταν στην κ.υ.α, ενώ με την προτεινόμενη διάταξη τούτο προβλέπεται ρητά στο νόμο). Για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της τοποθέτησης πλωτών εξεδρών και ιδίως για τους όρους, τα τεχνικά ζητήματα, προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν αυτές, τη συντήρησή τους, την απομάκρυνσή τους, την πρόσβαση σ' αυτές, κλπ, προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αναλόγως του εάν αφορούν πλωτές εξέδρες σε θαλάσσιο ή σε λιμναίο χώρο, αντίστοιχα. Για πρώτη, επίσης, φορά προβλέπεται η παραχώρηση για την τοποθέτηση συστημάτων φουσκωτών θαλάσσιων μέσων αναψυχής και θαλάσσιων παιδικών χαρών, δεδομένου ότι μέχρι τώρα δεν προβλεπόταν κάτι τέτοιο με αποτέλεσμα αφενός μεν να τοποθετούνται αυτές χωρίς άδεια και επομένως χωρίς προϋποθέσεις και ασφάλεια για τους χρήστες κι αφετέρου να υπάρχει απώλεια εσόδων για το Δημόσιο. Για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της συγκεκριμένης διάταξης και ιδίως για τα τεχνικά ζητήματα, τους όρους και τις προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν τα συγκεκριμένα συστήματα, αλλά και για τον καθορισμό της μέγιστης θαλάσσιας επιφάνειας που μπορούν να καταλαμβάνουν, το μέγιστο αριθμό ανά νομό, κλπ, προβλέπεται έκδοση κ.υ.α των Υπουργών Οικονομίας και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Επίσης, προβλέπεται η παραχώρηση στις επιχειρήσεις υδατοκαλλιεργειών αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων χώρων για την εναπόθεση δίχτυων και τροφών. Η διάταξη κρίθηκε σκόπιμη διότι μέχρι σήμερα δεν προβλεπόταν η δυνατότητα στις επιχειρήσεις αυτές να εναποθέτουν επί του αιγιαλού ή της παραλίας τα δίχτυα τους και τις τροφές τους, παρά το γεγονός ότι αυτό είναι απαραίτητο για τη λειτουργία των μονάδων αυτών, με αποτέλεσμα να υπάρχει σοβαρή δυσχέρεια στη λειτουργία τους. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις η παραχώρηση γίνεται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και κατόπιν ανταλλάγματος που υπολογίζεται κατά το νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001. Επίσης, με την προτεινόμενη διάταξη, προβλέπεται παραχώρηση αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων χώρων, με απόφαση της κατά τόπον αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, σε ναυαθλητικά σωματεία, καθώς και σε αθλητικούς φορείς, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του οικείου ΟΤΑ, για διεξαγωγή αγώνων και για χρονικό διάστημα μέχρι 30 μέρες το χρόνο για το σύνολο των παραλιών του Δήμου, πάντα όμως υπό την προϋπόθεση ότι η δραστηριότητα δεν αντίκειται σε ειδικότερες διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και ότι η σχετική παραχώρηση δεν εμποδίζει την ελεύθερη πρόσβαση στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη ή την παρόχθια ζώνη και το υδάτινο στοιχείο της θάλασσας, της λιμνοθάλασσας, της λίμνης και του πλεύσιμου ποταμού. Επιτρέπεται, ομοίως, η παραχώρηση στους ΟΤΑ αιγιαλού, παραλίας κλπ για την τοποθέτηση έργων, μη νομίμως πακτωμένων στο έδαφος, για την εξυπηρέτηση ΑΜΕΑ. Επιβάλλεται δε ρητώς κάθε Δήμος να έχει μία τουλάχιστον παραλία εντός των ορίων της χωρικής του αρμοδιότητας στην οποία να

υπάρχει πρόσβαση στη θάλασσα για τα ΑΜΕΑ. Στις παραπάνω περιπτώσεις η παραχώρηση γίνεται άνευ ανταλλάγματος. Η διάταξη κρίθηκε απαραίτητη, δεδομένου ότι δεν προβλεπόταν νομοθετικά η εξυπηρέτηση των ΑΜΕΑ για την πρόσβαση αυτών στον αιγιαλό. Επιτρέπεται, εξάλλου, η παραχώρηση, με απόφαση της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων χώρων για την τέλεση γάμων και άλλων τελετών κοινωνικού χαρακτήρα, κατόπιν ανταλλάγματος υπολογιζόμενου κατά το προτεινόμενο νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001. Κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εσωτερικών και Τουρισμού, εκδιδόμενη εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, θα καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης. Με την προτεινόμενη διάταξη, εξάλλου, προβλέπεται η επιβολή υψηλών προστίμων, αν διαπιστωθεί, ότι τελούνται γάμοι ή άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις σε χώρο του αιγιαλού, χωρίς άδεια. Η συγκεκριμένη διάταξη τέθηκε δεδομένου ότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει τεράστιο και διαρκώς αυξανόμενο ενδιαφέρον για την τέλεση γάμων και άλλων κοινωνικών εκδηλώσεων στον αιγιαλό. Μέχρι τώρα οι εκδηλώσεις αυτές γίνονταν χωρίς θεσμικό πλαίσιο και επομένως χωρίς καμία προστασία του αιγιαλού. Με την προτεινόμενη διάταξη θα υπάρχει αυστηρώς έλεγχος, αφού θα είναι ενήμερες οι αρμόδιες υπηρεσίες, ώστε να μην αίρεται η κοινοχρησία και να προστατεύεται το περιβάλλον, ενώ η πρόβλεψη υψηλότατων προστίμων λειτουργεί αποτρεπτικά στην παράληψη λήψης των απαιτούμενων αδειών και παραχωρήσεων. Επιτρέπεται, επίσης, η παραχώρηση με αντάλλαγμα, υπολογιζόμενο κατά το προτεινόμενο νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001, αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων χώρων για τις ανάγκες λήψης με οπτικοακουστικά μέσα (π.χ για γύρισμα ταινιών, σίριαλ κλπ). Κρίθηκε απαραίτητη η ως άνω διάταξη, δεδομένου ότι μέχρι σήμερα δεν υπήρχε τέτοια πρόβλεψη, με αποτέλεσμα το Δημόσιο να έχει απώλεια εσόδων (π.χ η πρώτη ταινία του "Mama Mia" γυρίστηκε στην Ελλάδα, όμως λόγω του δύσχρηστου νομικού πλαισίου, η δεύτερη γυρίστηκε στην Ισπανία, με αποτέλεσμα η χώρα να υποστεί και απώλεια εσόδων και στέρηση σημαντικής διαφήμισης και διεθνή σκεπτικισμό και επικρίσεις για την αποθάρρυνση ακόμα και των πιο ανώδυνων για το περιβάλλον και προωθητικών της φυσικής ομορφιάς της χώρας, μορφών πολιτισμού και επιχειρηματικότητας, οι οποίες αποτελούν σημαντική διαφήμιση για την χώρα). Τέλος, επιτρέπεται η παραχώρηση, με αντάλλαγμα, υπολογιζόμενο κατά το άρθρο 16 Α, ή και χωρίς, σε ΝΠΔΔ ή φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών για ερευνητικούς σκοπούς.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 περίπτωση α' ορίζεται ότι επιτρέπεται, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, καθοριζόμενου κατά τις διατάξεις του προτεινόμενου νέου άρθρου 16 Α του ν. 2971/2001, και σύμφωνα με τη διαδικασία της περίπτ. β', να τοποθετούνται στη θάλασσα, χωρίς επέμβαση στον αιγιαλό, πλωτές εξέδρες, επιφάνειας μέχρι εκατόν (100) τετραγωνικών μέτρων για εποχιακή χρήση μέχρι έξι (6) μηνών, για την εξασφάλιση πρόσβασης και για την επιδίωξη σκοπών που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, καθώς και για πολιτιστικούς ή τουριστικούς σκοπούς, ρητώς απαγορευομένης της χρήσης τους για τη λειτουργία εστιατορίων ή κέντρων αναψυχής και γενικώς επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος. Με την περίπτ. β' προβλέπεται ότι για την τοποθέτηση και χρήση πλωτής εξέδρας εντός θαλάσσιας ζώνης λιμένα (ΘΖΛ) εκδίδεται απόφαση του Γενικού Γραμματέα Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, του Γενικού Γραμματέα Τουριστικής Πολιτικής και Ανάπτυξης του Υπουργείου Τουρισμού και κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής. Για την τοποθέτηση και χρήση πλωτής εξέδρας εκτός ΘΖΛ απαιτείται επιπλέον και η σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, καθώς και του Φορέα Διαχείρισης, εφόσον υπάρχει, η σχετική δε απόφαση εκδίδεται από τον Υπουργό Οικονομικών. Με την περίπτ. γ' ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής καθορίζονται οι ειδικότερες λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου και ιδίως αυτές που αφορούν σε όρους και σε τεχνικά ζητήματα ή

προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν οι τοποθετούμενες εξέδρες, καθώς και στη συντήρηση και την απομάκρυνσή τους και τις συνθήκες πρόσβασης σ' αυτές από την ξηρά και αντίστροφα.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι επιτρέπεται, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, καθοριζομένου κατά τις διατάξεις του προτεινόμενου νέου άρθρου 16^Α του ν. 2971/2001, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από σύμφωνη γνώμη των Υπουργείων Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Τουρισμού και του Φορέα Διαχείρισης, εφόσον υπάρχει, να τοποθετούνται στο λιμναίο χώρο ή λιμνοθάλασσα, χωρίς επέμβαση στις όχθες ή τις παρόχθιες ζώνες, πλωτές εξέδρες, επιφάνειας μέχρι πενήντα (50) τετραγωνικών μέτρων για εποχιακή χρήση μέχρι έξι (6) μηνών, για την εξασφάλιση πρόσβασης και για την επιδίωξη σκοπών που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, καθώς και για πολιτιστικούς σκοπούς, ρητώς απαγορευομένης της χρήσης τους για τη λειτουργία εστιατορίων ή κέντρων αναψυχής και γενικώς επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος, καθώς και ότι οι ειδικότερες λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου και ιδίως αυτές που αφορούν σε όρους και σε τεχνικά ζητήματα ή προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν οι τοποθετούμενες εξέδρες, καθώς και στη συντήρηση και την απομάκρυνσή τους και τις συνθήκες πρόσβασης σ' αυτές από και προς τις όχθες, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Ορίζεται δε ότι ειδικά για τις λίμνες, το νερό των οποίων προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, λαμβάνονται υπόψη τα οριζόμενα στη με αριθ. Γ1(δ)/ΓΠ οικ.67322/6.9.2017 (Β' 3282) απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Υγείας και Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι επιτρέπεται, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, καθοριζομένου, πάντα, κατά τις διατάξεις του προτεινόμενου νέου άρθρου 16 Α του ν. 2971/2001, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από σύμφωνη γνώμη των Υπουργείων Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Τουρισμού και κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής, η τοποθέτηση σε θαλάσσιο χώρο για εποχιακή χρήση έως έξι (6) μήνες, χωρίς επέμβαση στον αιγιαλό, συστημάτων φουσκωτών θαλάσσιων μέσων αναψυχής, θαλάσσιων παιδικών χαρών και λοιπών συναφών συστημάτων, δίδεται δε η εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής να καθορίζουν με κοινή απόφασή τους τις ειδικότερες λεπτομέρειες για την εφαρμογή της συγκεκριμένης παραγράφου και ιδίως αυτές που αφορούν σε όρους και τεχνικά ζητήματα ή προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν τα ως άνω αναφερόμενα συστήματα, η μέγιστη θαλάσσια επιφάνεια που μπορεί να καταλαμβάνουν, οι περιοχές που επιτρέπεται η τοποθέτησή τους, ο μέγιστος αριθμός αυτών ανά νομό, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Ειδικά για τις πλωτές εξέδρες εποχιακής χρήσης, ανεξαρτήτως της χωροθέτησής τους σε θαλάσσιο ή λιμναίο χώρο ή σε ποταμό, σε περίπτωση που αυτές τοποθετούνται κάθε χρόνο στα ίδια σημεία, απαιτείται ανανέωση της σύμφωνης γνώμης των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού κάθε πέντε (5) έτη.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι για την τοποθέτηση και χρήση πλωτής εξέδρας, καθώς συστημάτων φουσκωτών θαλασσιών μέσων αναψυχής, σύμφωνα με τις διαδικασίες των παρ. 1, 2 και 3, δεν απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας των παρ. 3 έως 7 του άρθρου 14 του ν. 2971/2001.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι, με την επιφύλαξη της παρ. 1, επιτρέπεται, κατόπιν ανταλλάγματος, υπολογιζομένου κατά το άρθρο 16Αη παραχώρηση της απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης λιμνοθαλασσών, λιμνών και πλεύσιμων ποταμών σε επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειών για την εναπόθεση, αποκλειστικά και μόνο, πρώτων υλών εφοδίων και εξοπλισμών απαραίτητων για τη λειτουργία τους και ότι η παραχώρηση αυτή γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι με απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, η οποία κοινοποιείται στην αρμόδια Λιμενική Αρχή, και με την προϋπόθεση ότι η δραστηριότητα δεν αντίκειται σε ειδικότερες διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, μπορεί να παραχωρείται, χωρίς αντάλλαγμα, η απλή χρήση του αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης και υδάτινου στοιχείου θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού, σε ναυαθλητικά σωματεία που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ή στην ίδια τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, με αποκλειστικό σκοπό την άμεση εξυπηρέτηση των αθλητικών αναγκών των μελών τους ή των αθλητικών σκοπών της, αντιστοίχως, καθώς επίσης, ότι επιτρέπεται η παραχώρηση, άνευ ανταλλάγματος, της απλής χρήσης του αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης και υδάτινου στοιχείου θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού σε αθλητικούς φορείς, κατόπιν της σύμφωνης γνώμης του οικείου Δήμου, ή σε ΟΤΑ για τη διενέργεια αθλητικών αγώνων και για διάρκεια που δεν μπορεί να ξεπερνά τις τριάντα (30) ημέρες ανά έτος στο σύνολο των παραλιών του Δήμου, υπό τις προϋποθέσεις ότι στις παραχωρήσεις αυτές η δραστηριότητα δεν αντίκειται σε ειδικότερες διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και δεν εμποδίζεται η ελεύθερη πρόσβαση στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη ή την παρόχθια ζώνη και το υδάτινο στοιχείο της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού. Για τη διαπίστωση ότι η δραστηριότητα δεν αντίκειται στην περιβαλλοντική νομοθεσία αρκεί να αναφέρεται αιτιολογημένα στην αίτηση του αιτούντος Σωματείου ή Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Σε περίπτωση που σύμφωνα με την απόφαση του εδ.α΄ της παρούσας παραγράφου προβλέπεται αντάλλαγμα, αυτό ορίζεται σύμφωνα με το προτεινόμενο νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001 μειωμένο κατά 10 %.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι, με απόφαση της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, η οποία κοινοποιείται στην αρμόδια Λιμενική Αρχή, επιτρέπεται η παραχώρηση, άνευ ανταλλάγματος, τμημάτων του αιγιαλού και της παραλίας προς τους ΟΤΑ α΄ βαθμού, μετά από αίτηση του οικείου Δήμου, για την εκτέλεση έργων επ΄ αυτών, μη μονίμως πακτωμένων στο έδαφος, τα οποία είτε διευκολύνουν αποκλειστικά την πρόσβαση ατόμων με ειδικές ανάγκες, είτε επιβάλλονται για λόγους δημόσιας τάξεως ή ασφάλειας του κοινού. Κάθε ΟΤΑ α΄ βαθμού οφείλει να εξασφαλίζει την ανωτέρω πρόσβαση σε τουλάχιστον μία παραλία της χωρικής του αρμοδιότητας. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η διαδικασία των παρ. 6 έως 10 του άρθρου 14 του ν. 2971/2001. Ο Φορέας Διαχείρισης του έργου ενημερώνει την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού για την έκδοση σχετικής έγκρισης και παρακολούθηση του έργου, εφόσον βρίσκεται εντός κρηυγμένου αρχαιολογικού χώρου.

Στην παρ. 8 ορίζεται ότι με έγκριση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, η οποία κοινοποιείται στην Αρμόδια Λιμενική Αρχή, μετά από αίτημα του οικείου Δήμου, επιτρέπεται η παραχώρηση με αντάλλαγμα, που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του προτεινόμενου νέου άρθρου 16^Α του ν. 2971/2001, η απλή χρήση αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης λιμνοθαλασσών, λιμνών και πλεύσιμων ποταμών για τη διεξαγωγή πολιτιστικών εκδηλώσεων που διενεργούνται είτε υπό την αιγίδα του οικείου ΟΤΑ α΄ βαθμού είτε από τον ίδιο τον ΟΤΑ α΄ βαθμού, υπό την προϋπόθεση ότι η δραστηριότητα δεν αντίκειται σε ειδικότερες διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Οι σχετικές παραχωρήσεις δίνονται για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο δεν δύναται να ξεπερνά τις είκοσι (20) ημέρες ανά έτος και για το σύνολο των αιγιαλών εκάστου ΟΤΑ α΄ βαθμού.

Με την παρ. 9 ορίζεται ότι με απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, η οποία κοινοποιείται στην αρμόδια Λιμενική Αρχή, είναι δυνατή η παραχώρηση έναντι ανταλλάγματος, που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16Α του ν. 2971/2001, η απλή χρήση αιγιαλού παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού για τη διεξαγωγή γαμήλιων τελετών και εκδηλώσεων κοινωνικού χαρακτήρα, με την προϋπόθεση ότι δεν αίρεται ουσιαστικά η κοινοχρησία και ότι η δραστηριότητα δεν αντίκειται σε ειδικότερες διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών και Τουρισμού, η οποία θα

εκδοθεί εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι, οι προϋποθέσεις, ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης.

Στην παρ. 10 προβλέπονται οι συνέπειες παράβασης των προϋποθέσεων του νόμου ή των όρων της σύμβασης παραχώρησης οριζόμενου ρητώς ότι στην περίπτωση που διαπιστωθεί η διεξαγωγή πολιτιστικής, αθλητικής ή άλλης εκδήλωσης κοινωνικού χαρακτήρα, καθώς και γαμήλιας τελετής, άνευ νομίμου αδειας ή κατά παράβαση των όρων της σύμβασης παραχώρησης, η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία επιβάλλει σε βάρος του διοργανωτή της εκδήλωσης αποζημίωση το ύψος της οποίας ανέρχεται στο τριπλάσιο του ανταλλάγματος που θα καταβαλλόταν για την παραχώρηση. Η διάταξη δεν έχει «απαξιοτικό» χαρακτήρα, ούτε υπερβαίνει το όριο της αρχής της αναλογικότητας, αλλά είναι απολύτως αναγκαία γιατί η τυχόν επιβολή χαμηλού ανταλλάγματος, ή ακόμα και του αυτού ανταλλάγματος με την εκ των προτέρων παραχώρηση, δεν θα λειτουργούσε επαρκώς αποτρεπτικά προς φαινόμενα αυθαίρετης κατάληψης αιγιαλού και κερδοσκοπίας σε βάρος τόσο των πολιτών όσο και του Δημοσίου. Επίσης, η τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας για την παραχώρηση πριν την τέλεση εκδήλωσης με πολιτιστικό ή κοινωνικό χαρακτήρα, έχει καλύτερα και ασφαλέστερα αποτελέσματα για την εφαρμογή του νομοκανονιστικού πλαισίου των όρων της παραχώρησης. Επομένως, είναι απαραίτητη η άμεση και αποθαρρυντική αντιμετώπιση φαινομένων αυθαίρετης κατάληψης αιγιαλού και λοιπών κοινόχρηστων χώρων για την προστασία των ακτών της χώρας από φαινόμενα όπως ρύπανση, ηχορύπανση, εκτροπές συμπεριφοράς κλπ. Το δε πρόστιμο, βεβαιώνεται και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε).

Με την παρ. 11 ορίζεται ότι με απόφαση της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας επιτρέπεται η παραχώρηση με αντάλλαγμα, που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16Α, η απλή χρήση αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης και υδάτινου στοιχείου θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού για τις ανάγκες λήψεων με οπτικοακουστικά μέσα. Σε περίπτωση που οι λήψεις πραγματοποιούνται εντός κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων ή πλησίον μνημείων για την παραχώρηση απαιτείται η προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Τυχόν υφιστάμενες διατάξεις για την λήψη αδειας από άλλες αρχές εξακολουθούν να ισχύουν.

Με την παρ. 12 ορίζεται ρητώς ότι για όλες τις περιπτώσεις παραχώρησης της απλής χρήσης αιγιαλού, εφόσον οι προς παραχώρηση χώροι εμπίπτουν σε περιοχές που είναι ενταγμένες στο δίκτυο Natura 2000, καθώς και για τις περιοχές για τις οποίες ισχύουν ειδικότερες διατάξεις χαρακτηρισμού τους ως προστατευόμενων του ν.1650/1986 απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του οικείου Φορέα Διαχείρισης.

Με την παρ. 13 προβλέπεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας είναι δυνατή η παραχώρηση της απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού απευθείας, με ή χωρίς αντάλλαγμα, σε Ν.Π.Δ.Δ. και φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, με σκοπό την έρευνα και μελέτη του οικοσυστήματος των ακτών και για λοιπούς ερευνητικούς σκοπούς που αφορούν το περιβάλλον, εφόσον αυτό προβλέπεται στην ιδρυτική τους πράξη ή αν η παραχώρηση κρίνεται απαραίτητη για την άσκηση των συναφών προς τον, ανωτέρω σκοπό αρμοδιοτήτων τους.

Με την παρ. 14 ορίζεται ρητώς ότι για τη σύναψη της σύμβασης παραχώρησης των περιπτ. α' και β', της παρ. 1 και των παρ. 2, 3, 5, 9 και 11 απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού περί μη οφειλής στον οικείο Δήμο.

Άρθρο 33**Τροποποίηση του άρθρου 14 του ν. 2971/2001**

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 33 τροποποιείται το άρθρο 14 του ν. 2971/2001. Αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός ότι σε πολλές περιπτώσεις είναι απαραίτητη η κατασκευή έργων επί του αιγιαλού, αλλά και των λοιπών κοινόχρηστων πραγμάτων, προκειμένου να εξυπηρετηθούν σκοποί δημοσίου συμφέροντος. Με τη συγκεκριμένη διάταξη δημιουργείται ένα σύγχρονο και ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο που ορίζει τους κανόνες της παραχώρησης χρήσης του αιγιαλού, της παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού για την εκτέλεση έργων συγκεκριμένων κατηγοριών, που κατονομάζονται στο νόμο. Διευκρινίζεται ότι η χρήση που παραχωρείται για την εκτέλεση των έργων αυτών δεν είναι αποκλειστική και δεν αίρεται η κοινοχρησία του αιγιαλού. Εξάλλου, στο άρθρο 15 αναφέρεται ρητώς ότι απαγορεύεται η αποκλειστική χρήση του αιγιαλού. Με τη συγκεκριμένη διάταξη τροποποιείται η υφιστάμενη διάταξη, ώστε η διαδικασία της παραχώρησης αφενός μεν να καταστεί πιο σαφής, γεγονός που είναι απολύτως απαραίτητο για την ανάπτυξη της χώρας, αφετέρου δε να προστατευθεί αποτελεσματικότερα ο κοινόχρηστος χαρακτήρας των κοινοχρήστων αυτών πραγμάτων, καθώς και το ευαίσθητο οικοσύστημά τους. Οι σκοποί για τους οποίους είναι δυνατή η παραχώρηση του προτεινόμενου άρθρου 14 είναι κοινωφελείς ή προστασίας του περιβάλλοντος, ναυαθλητικοί, ερευνητικοί, επιστημονικοί, ανάπτυξης, βιομηχανικοί, εξορυκτικοί, συγκοινωνιακοί, λιμενικοί, ναυπηγοεπισκευαστικοί, ενεργειακοί, αλιευτικοί, υδατοκαλλιεργητικοί, ως και άλλοι που πιθανόν προβλέπονται από ειδικές διατάξεις. Να σημειωθεί ότι όλοι οι σκοποί αυτοί προβλέπονται και στην ισχύουσα διάταξη ακόμη κι αν δεν αναφέρονται ονομαστικά, αφού γίνεται παραπομπή σε ισχύουσες διατάξεις. Κρίθηκε αναγκαίο να γίνει αναλυτικότερη αναφορά των σκοπών, προκειμένου να υπάρξει σαφέστερο πλαίσιο για τη δυνατότητα ή μη παραχώρησης κοινόχρηστου χώρου αιγιαλού και των λοιπών κοινοχρήστων πραγμάτων για την κατασκευή έργων. Παραλείπονται οι εμπορικοί σκοποί, δεδομένου ότι η τεράστια βελτίωση που παρουσιάζει ο συγκοινωνιακός τομέας, η ύπαρξη σύγχρονων λιμένων και η άριστη παροχή υπηρεσιών σ' αυτούς καθιστούν μη αναγκαία την παραχώρηση του αιγιαλού, της παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων πραγμάτων για την κατασκευή έργων που εξυπηρετούν εμπορικούς ή μεταφορικούς σκοπούς. Εξάλλου, η διακίνηση και μεταφορά προϊόντων και αγαθών εκτός Λιμένων εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για διάπραξη αξιόποινων πράξεων, ιδίως λαθρεμπορίου, φοροδιαφυγής κλπ. Πρόκειται, επομένως, για σκοπούς αμιγώς κοινωφελείς ή προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και αναπτυξιακούς, αλλά με παράλληλο σεβασμό και προστασία του περιβάλλοντος. Η παραχώρηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και πάντα με αντάλλαγμα, που υπολογίζεται κατά το προτεινόμενο νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001. Η σημαντική διαφορά της προτεινόμενης διάταξης είναι ότι με την ισχύουσα διάταξη ο ενδιαφερόμενος υπέβαλε τη σχετική αίτηση για την παραχώρηση του κοινοχρήστου χώρου και ακολούθως η Κτηματική Υπηρεσία συγκροτούσε το σχετικό φάκελο. Η περιπλοκότητα της διαδικασίας σε συνδυασμό με τη δραματική έλλειψη προσωπικού των αρμόδιων υπηρεσιών, καθιστούσε σχεδόν αδύνατη την παραχώρηση, με αποτέλεσμα πολλές επιχειρήσεις είτε να λειτουργούν παράνομα και επομένως χωρίς καμία προστασία του αιγιαλού και του περιβάλλοντος γενικότερα είτε ο παράγοντας καθυστέρηση να λειτουργεί αποτρεπτικά για τις επιχειρήσεις και να μην υπάρχει ενδιαφέρον για επενδύσεις. Και στις δύο περιπτώσεις το Δημόσιο στερούταν σημαντικότερων εσόδων, ενώ παράλληλα δεν προωθούνταν η ανάπτυξη και επιπροσθέτως παρατηρούνταν εκτεταμένη αυθαιρεσία κι ανεξέλεγκτη επιβάρυνση, ακόμη και καταστροφή, του περιβάλλοντος. Με την προτεινόμενη διάταξη η διαδικασία ολοκληρώνεται πολύ πιο γρήγορα, αφού ο ενδιαφερόμενος μαζί με την αίτησή του καταθέτει και πλήρη φάκελο, ενώ τίθενται σύντομες προθεσμίες για κάθε στάδιο της διαδικασίας. Στόχος της διάταξης είναι η ολοκλήρωση της διαδικασίας να μην ξεπερνά τους 6 μήνες από την κατάθεση της αίτησης στην αρμόδια Κτηματική, ενώ με το υφιστάμενο καθεστώς περνούσαν

πολλά χρόνια μέχρι να ολοκληρωθεί αυτή. Παράλληλα, εξασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος, αφού προβλέπεται ρητώς ακτομηχανική μελέτη, όπου αυτή απαιτείται, καθώς και απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων κατά τις διατάξεις του ν. 4014/2011 ή υπεύθυνη δήλωση υπαγωγής σε καθεστώς Πρότυπων Περιβαλλοντικών Δεσμεύσεων του ίδιου ως άνω νόμου. Αν υπάρχουν ήδη αυθαίρετα έργα στον προς παραχώρηση χώρο, ο αιτών υποχρεούται να δηλώνει στην αίτησή του είτε την αδειοδότησή τους ή την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση, κατά τα προβλεπόμενα στο προτεινόμενο νέο άρθρο 14 Α του ν. 2971/2001, και την ενσωμάτωσή τους στο έργο είτε στην κατεδάφισή τους και αποκατάσταση του χώρου. Για πρώτη φορά προβλέπεται ότι για να γίνει παραχώρηση αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινοχρήστων χώρων ο αιτών υποχρεούται να προσκομίσει φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, καθώς και εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης του έργου, δεδομένου ότι, όπως είναι αυτονόητο, για να υπάρχει η, κατ' εξαίρεση, παραχώρηση του αιγιαλού για την εκτέλεση έργου, πρέπει ο επιχειρηματίας να μην οφείλει στο Δημόσιο και τους ασφαλιστικούς φορείς, καθώς επίσης πρέπει να υπάρχει εγγύηση ότι το έργο πράγματι θα εκτελεστεί καλώς. Στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου αναφέρονται ειδικά και περιοριστικά οι περιπτώσεις, στις οποίες, πέραν των αναφερομένων γενικά στην παρ. 1 αυτού, επιτρέπεται η παραχώρηση αιγιαλού, παραλίας κλπ για την εκτέλεση έργων επ' αυτού (π.χ ναυαθλητικά, έργα ανάπλασης από Δημόσιο, ΟΤΑ, ΝΠΔΔ, για επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειών, για κατασκευή μόνιμων ή πλωτών εξεδρών, προβλητών, κρηπιδωμάτων, εγκατάσταση ανυψωτικών και φορτοεκφορτωτικών μέσων παντός είδους κλπ για την εξυπηρέτηση βιομηχανικών, εξορυκτικών, υδατοκαλλιεργητικών, ναυπηγοεπισκευαστικών επιχειρήσεων κ.ά. Ειδικά για τις ΑΠΕ η διάταξη προβλέπει ειδικότερη διαδικασία για την εξυπηρέτησή τους και προκειμένου να διευκολυνθεί η διείσδυσή τους στην παραγωγή ενέργειας. Προστίθεται όμως ότι η παραχώρηση επιτρέπεται και για όλα τα συνοδά έργα, όπως αυτά έχουν εκγριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Επίσης, με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται ότι για τις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειών, οι οποίες υπήχθησαν στο άρθρο 121 του ν. 4495/2017 (για τη νομιμοποίηση των έργων που έχουν κάνει στον αιγιαλό) αναστέλλονται η έκδοση μέτρων (Πρωτόκολλο Διοικητικής Αποβολής, Πρωτόκολλο Αποζημίωσης Αυθαίρετης Χρήσης, Πρωτόκολλο Κατεδάφισης) για το χρόνο από την κατάθεση της αίτησης υπαγωγής. Επίσης, δεν κωλύεται η παραχώρηση χρήσης σ' αυτή την περίπτωση. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία των δύο ετών του άρθρου 121 του ν. 4495/2017 παύει η αναστολή των μέτρων. Η διάταξη κρίθηκε απαραίτητη, δεδομένου ότι οι υδατοκαλλιέργειες αποτελούν σημαντικότατο τομέα της πρωτογενούς παραγωγής και ως εκ τούτου πρέπει να δοθεί σ' αυτές η δυνατότητα να νομιμοποιήσουν τις απαραίτητες για τη λειτουργία τους κατασκευές, χωρίς, όμως το κόστος από αυτή τη διαδικασία να εμποδίσει την λειτουργία τους και την περαιτέρω ανάπτυξή τους. Επιτρέπεται, εξάλλου, μετά από απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και τη σύμφωνη γνώμη του παραχωρησιούχου, η χρησιμοποίηση των έργων που περιγράφονται στην περ. στ' της παρ. 2 (εξέδρες, προβλήτες, γερανοί κλπ για τις βιομηχανικές και άλλες επιχειρήσεις) από τρίτες επιχειρήσεις, εκτός του παραχωρησιούχου, για διάστημα μέχρι 3 ετών, κατόπιν ανταλλάγματος υπολογιζόμενου κατά το προτεινόμενο νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001. Τούτο κρίθηκε σκόπιμο, προκειμένου να αποφύγουμε σε περιοχές βιομηχανικές, που λειτουργούν πολλές επιχειρήσεις να ζητά και να κατασκευάζει κάθε επιχείρηση τη δική της προβλήτα και να επιβαρύνεται υπερβολικά το περιβάλλον και ο αιγιαλός. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις η παραχώρηση γίνεται κατόπιν ανταλλάγματος που καθορίζεται με τον αντικειμενικό τρόπο που προβλέπει το άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001. Διευκρινίζεται με την προτεινόμενη διάταξη ότι τα έργα ανήκουν στο Δημόσιο, το οποίο δικαιούται να τα καταργεί ή μετατρέψει οποτεδήποτε για λόγους εθνικής άμυνας, ασφάλειας και δημοσίου συμφέροντος χωρίς καμία υποχρέωση αποζημίωσης. Τέλος, διατηρείται η διάταξη που ορίζει ότι επιτρέπεται η παραχώρηση αιγιαλού κλπ για την εκτέλεση έργων δικτύων τηλεπικοινωνιών, ενέργειας, ύδρευσης, αποχέτευσης και βιολογικών καθαρισμών ακόμα και στην περίπτωση που στους κοινόχρηστους αυτούς χώρους υφίστανται έργα χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής. Η

διατήρηση της διάταξης κρίθηκε απαραίτητη δεδομένης της σπουδαιότητας των παραπάνω έργων σε συνδυασμό με το γεγονός ότι κατά το παρελθόν πολλά έργα, τα οποία τώρα πρέπει να διατηρηθούν, τροποποιηθούν, επεκταθούν, επαναχρησιμοποιηθούν είχαν κατασκευαστεί μη νόμιμα.

Πιο συγκεκριμένα, με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι είναι δυνατή, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην παρ. 6, η, χωρίς δημοπρασία, απευθείας παραχώρηση σε φορείς του Δημόσιου τομέα και ιδιωτικές επιχειρήσεις της χρήσης του αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, για την εκτέλεση έργων που εξυπηρετούν σκοπούς κοινωφελείς ή προστασίας του περιβάλλοντος, ναυταθλητικούς, ερευνητικούς, επιστημονικούς, ανάπτυξης, βιομηχανικούς, εξορυκτικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς, ναυπηγοεπισκευαστικούς, ενεργειακούς, αλιευτικούς υδατοκαλλιεργητικούς ή άλλου είδους, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις. Τοπικά χωρικά σχέδια και θαλάσσιο χωροταξικό σχέδιο, όπως αυτό ροίζεται στο ν. 4546/2018 «Ενσωμάτωση στην Ελληνική Νομοθεσία της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ περί θεσπίσεως πλαισίου για το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και άλλες διατάξεις» (Α' 101) λαμβάνονται υπόψη μετά την έγκρισή τους. Η παραχώρηση μπορεί να περιλαμβάνει και την απλή χρήση του αιγιαλού της παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού για την εξυπηρέτηση λειτουργικών αναγκών των έργων αυτών. Το αντάλλαγμα για τις παραχωρήσεις του παρόντος άρθρου καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16Α. Ειδικά για λιμενικές τουριστικές υποδομές και επιχειρήσεις η παραχώρηση γίνεται μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Τουρισμού. Επιπλέον προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται στους τουριστικούς λιμένες που εμπίπτουν στο άρθρο 29 του ν. 2160/1993 (Α' 118).

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι επιτρέπεται κατά τη διαδικασία των παρ. 1, 6, 7, 8, 9 και 10 η παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, της λιμνοθάλασσας, της λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού ιδίως για : α) Σκοπούς κοινωφελείς ή προστασίας του περιβάλλοντος, εφόσον τα έργα εκτελούνται από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ, συμπεριλαμβανομένων των ΟΤΑ, επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας ή Φορείς Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών. β) Ναυταθλητικά έργα με βάση μελέτες, οι οποίες έχουν εγκριθεί από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. γ) Έργα ανάπτυξης του άρθρου 8 του ν. 2508/1997 (Α' 124) που εκτελούνται από το Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ. δ) Ερευνητικούς σκοπούς αποκλειστικά επιστημονικού χαρακτήρα, καθώς και για έρευνες ενεργειακών αποθεμάτων. ε) Έργα εξυπηρέτησης ή εγκατάστασης επιχειρήσεων υδατοκαλλιεργειών που λειτουργούν νόμιμα. στ) Εγκατάσταση σταθερών ή πλωτών εξεδρών, για την κατασκευή προβλητών και κρηπιδωμάτων, την εγκατάσταση ανυψωτικών και φορτοεκφορτωτικών μέσων παντός είδους, ήτοι μεταφορικών ταινιών, γερανών, αγωγών μεταφοράς υγρών φορτίων και λοιπών συναφών συστημάτων ή άλλων έργων, τα οποία προορίζονται να εξυπηρετούν τη μεταφορά φορτίων ή εφοδίων, που παράγονται ή χρησιμοποιούνται από επιχειρήσεις υδατοκαλλιεργητικές, βιομηχανικές, εξορυκτικές, ναυπηγοεπισκευαστικές, που λειτουργούν νόμιμα σε ακίνητα επί των οποίων οι ανωτέρω επιχειρήσεις έχουν δικαίωμα χρήσης με βάση εμπράγματη ή ενοχική σχέση και έχουν κατασκευάσει τις κύριες εγκαταστάσεις τους. Η κατασκευή των έργων, στο πλαίσιο της ανωτέρω παραχώρησης, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, τηρουμένων των γενικών και ειδικών πολεοδομικών διατάξεων, καθώς και των οικείων διατάξεων για τους λιμένες. Η κατασκευή των έργων του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να αρχίσει εάν προηγουμένως δεν κατατεθεί η απόφαση παραχώρησης στην αρμόδια λιμενική αρχή. Τα έργα ανήκουν στο Δημόσιο, το οποίο μπορεί να τα καταργεί ή να τα μετατρέψει οποτεδήποτε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ασφάλειας ή εθνικής άμυνας, χωρίς καμία υποχρέωσή του για αποζημίωση ή για καταβολή της δαπάνης κατασκευής και συντήρησής τους στον ιδιώτη. Ο επιβλέπων

μηχανικός είναι υπεύθυνος για την κατασκευή του έργου σύμφωνα με την πράξη παραχώρησης και την εγκεκριμένη οριστική μελέτη. ζ) Κατασκευή έργων και εγκαταστάσεων υποδομής προοριζομένων να εξυπηρετούν την εκτέλεση συγκοινωνιών κάθε μορφής από συγκοινωνιακές επιχειρήσεις, οι οποίες λειτουργούν νόμιμα. η) Εκτέλεση έργων εγκατάστασης σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (Α.Π.Ε), στις οποίες περιλαμβάνεται η τοποθέτηση υποσταθμών, καθώς και η κατασκευή κάθε έργου, που κρίνεται αναγκαίο για τη σύνδεση σταθμού Α.Π.Ε με το σύστημα ή το Δίκτυο, συμπεριλαμβανομένου και του αναγκαίου χώρου για την εγκατάσταση του εξοπλισμού και του αναγκαίου προσωπικού για την ασφαλή λειτουργία και συντήρηση του έργου. Ειδικά για την εκτέλεση των έργων της συγκεκριμένης παραγράφου με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να αφορά το χερσαίο τμήμα της χώρας, νησιά ή βραχονησίδες. Είναι δυνατή η παραχώρηση και για την κατασκευή λοιπών χώρων που έχουν εγκριθεί κατά την διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Οι διατάξεις της παρούσας περίπτωσης εφαρμόζονται και για έργα ενίσχυσης του Συστήματος Μεταφοράς ή το Δίκτυο, αλλά και για έργα Διασύνδεσης Νήσων με το Εθνικό Διασυνδεδεμένο Σύστημα Μεταφοράς, τα οποία θα εξυπηρετούν και την αύξηση της διείσδυσης των Α.Π.Ε. και γενικά οποιοδήποτε έργο που συνδέεται με την κατασκευή και τη λειτουργία τους ή αναφέρεται στην ΑΕΠΟ ως συνοδό έργο, συμπεριλαμβανομένων των έργων οδοποιίας πρόσβασης. Ειδικά για τα έργα που προβλέπονται στη συγκεκριμένη περίπτ. η', κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παρ. 6 έως 10, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση προς την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία μετά την έκδοση της απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων του σταθμού Α.Π.Ε ή του έργου διασύνδεσης, στην οποία πρέπει να περιλαμβάνονται όλα τα έργα, για τα οποία ζητείται η παραχώρηση του ανωτέρω δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένων και όσων χαρακτηρίζονται ως συνοδών έργων από την ΑΕΠΟ. Η Κτηματική Υπηρεσία διαβιβάζει αμελλητί, και πάντως εντός 20 ημερών από την κατάθεση σ' αυτήν της αίτησης και της απόφασης Περιβαλλοντικών Όρων, την αίτηση στα Υπουργεία Οικονομίας και Ανάπτυξης, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Τουρισμού και στο Γ.Ε.Ν, εκτός αν οι υπηρεσίες αυτές έχουν ήδη γνωμοδοτήσει κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου και οι γνωμοδοτήσεις τους έχουν συνυποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο με την αίτηση. Μετά τη συγκέντρωση των γνωμών ή την άπρακτη παρέλευση προθεσμίας τριών (3) μηνών από την περιέλευση στις υπηρεσίες αυτές της αίτησης, η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία ενεργεί για την έκδοση της απόφασης παραχώρησης. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται για τις εγκαταστάσεις αιολικών πάρκων στον εθνικό θαλάσσιο χώρο, σύμφωνα με το άρθρο 6Α του ν. 3468/2006 (Α' 129).

Με την παρ. 3 προβλέπεται ότι στα έργα, τα οποία μπορούν να εκτελεστούν για την επιδίωξη των σκοπών των παρ. 1 και 2, περιλαμβάνονται και η τοποθέτηση υποθαλάσσιων αγωγών και καλωδίων, ναυδέτων εκτός θαλάσσιας ζώνης λιμένα, πλωτών προβλητών και εξεδρών και η πόντιση τεχνητών υφάλων, εξαιρούμενης της χρήσης για τουριστικούς σκοπούς.

Με την περίπτ. α' της παρ. 4 ορίζεται ότι η εκτέλεση προσωρινών ή μόνιμων έργων επί αιγιαλού και παραλίας, που έχουν χαρακτηριστεί Τουριστικά Δημόσια Κτήματα ή για τα οποία έχει εκδοθεί Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 1 της Κ' Συντακτικής Πράξης της 6/14 Φεβρουαρίου 1968 (Α' 33), καθώς και στο συνεχόμενο ή παρακείμενο αυτών θαλάσσιο χώρο, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού. Με την περ. β αυτής ορίζεται ότι συνιστάται στο Υπουργείο Οικονομικών επταμελής Επιτροπή αποτελούμενη από τον Γενικό Γραμματέα Τουριστικής Πολιτικής και Ανάπτυξης του Υπουργείου Τουρισμού, τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, έναν εκπρόσωπο του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών του Υπουργείου Οικονομικών, έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, έναν εκπρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Υποδομών του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και έναν εκπρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών

Επενδύσεων του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Γενικός Γραμματέας Τουριστικής Πολιτικής και Ανάπτυξης του Υπουργείου Τουρισμού, αναπληρούμενος από τον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Γραμματείας Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Η Επιτροπή συγκροτείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι αναπληρωτές των μελών και ο Γραμματέας της Επιτροπής με τον αναπληρωτή του. Η Επιτροπή μπορεί, μετά από σχετική εισήγηση του Προέδρου της, να υποβοηθείται στο έργο της από εξειδικευμένους υπαλλήλους, οι οποίοι υπηρετούν σε οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία ή σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης. Με την περ. γ αυτής ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού καθορίζονται θέματα σχετικά με τη λειτουργία της Επιτροπής. Με την περ. δ αυτής ορίζεται ότι αντικείμενο της Επιτροπής είναι η εξέταση και η διατύπωση γνώμης προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Τουρισμού για τη συνδρομή των προϋποθέσεων εκτέλεσης έργων της περίπτωσης α', κατόπιν υποβολής του φακέλου και των μελετών που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Τέλος, με την περ. ε αυτής ορίζεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων της, μπορεί να διενεργεί αυτοψίες, καθώς και να ζητά πληροφορίες, τεχνικά ή άλλα στοιχεία από τους κατά τόπον αρμόδιους φορείς.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι η παραχώρηση ισχύει για χρόνο ίσο προς το χρόνο της άδειας λειτουργίας του φορέα/της επιχείρησης, παύει δε αυτοδικαίως και αζημίως για το Δημόσιο, όταν παύσει να ισχύει για οποιοδήποτε λόγο αυτή.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση προς την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, συνοδευόμενη από πλήρη φάκελο, ο οποίος περιέχει: α) ακτομηχανική μελέτη θεωρημένη από το Υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών, εφόσον αυτή απαιτείται από το είδος του έργου, β) την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του έργου κατά τις διατάξεις του ν.4014/2011, όπως κάθε φορά ισχύει ή, κατά περίπτωση, την απόφαση έγκρισης υπαγωγής σε καθεστώς Πρότυπων Περιβαλλοντικών Δεσμεύσεων του ν. 4014/2011, γ) την εγκεκριμένη από την Δ/ση Τεχνικών Έργων της οικείας Περιφέρειας οριστική μελέτη του έργου, συνοδευόμενη από τη σύμφωνη γνώμη των φορέων της παρ. 5, εκτός εάν αυτές έχουν ήδη δοθεί κατά τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, δ) την οριογραμμή του αιγιαλού και τα ακριβή όρια του ζητούμενου χώρου επί των υποβάθρων του άρθρου 4 και πρόσφατες αεροφωτογραφίες ή σε τοπογραφικά διαγράμματα των προδιαγραφών της παρ. 6 του άρθρου 4, ε) φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, στ) εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης του έργου, ζ) έγκριση ή γνωστοποίηση της αρμόδιας αρχής για την ίδρυση ή εγκατάσταση της επιχείρησης. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η χορήγηση της έγκρισης ή γνωστοποίησης αυτής πριν την παραχώρηση του αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης ή κοίτης πλεύσιμου ποταμού, εκδίδεται η απόφαση περί παραχώρησης, αλλά τελεί υπό τον όρο έκδοσης της εν λόγω άδειας λειτουργίας ή εγκατάστασης εντός ενός έτους από την παραχώρηση. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν εκδοθεί τελικά η άδεια για την ίδρυση ή εγκατάσταση της επιχείρησης, ανακαλείται αυτοδικαίως η παραχώρηση και εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Οικονομικών.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, εφαρμόζονται οι ισχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Σε περίπτωση που δεν προβλέπεται περιβαλλοντική αδειοδότηση, για την παραχώρηση διατυπώνουν τη γνώμη τους και οι εξής συναρμόδιοι φορείς: α) το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας δια του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, β) το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, όταν πρόκειται για παραχώρηση αιγιαλού σε βιομηχανικές μονάδες, γ) το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, όταν πρόκειται για παραχώρηση αιγιαλού σε εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών και σε επιχειρήσεις μεταλλευτικών, λατομικών και βιομηχανικών ορυκτών, δ) το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για έργα σε λιμένες, λίμνες, λιμνοθάλασσες και ποταμούς, καθώς και για την κατασκευή αλιευτικού καταφυγίου με σκοπό την προστασία επαγγελματικών

αλιευτικών σκαφών και για την ίδρυση και εγκατάσταση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειών, ε) το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, στ') το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, ζ) το Υπουργείο Τουρισμού, η) το οικείο Δημοτικό Συμβούλιο. Οι γνώμες αυτές διατυπώνονται εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή πλήρους φακέλου, άλλως η διαδικασία συνεχίζεται χωρίς αυτές.

Με την παρ. 8 ορίζεται ότι για την έγκριση της οριστικής μελέτης του έργου απαιτούνται οι σύμφωνες γνώμες των Υπουργών Εθνικής Άμυνας για θέματα εθνικής άμυνας και ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, και Πολιτισμού και Αθλητισμού, εφόσον η τελευταία γνώμη δε διατυπώθηκε κατά το στάδιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Για παραδοσιακούς οικισμούς απαιτείται και σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Οι ανωτέρω γνώμες διατυπώνονται εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την υποβολή σ' αυτούς πλήρους φακέλου.

Με την παρ. 9 ορίζεται ότι η Κτηματική Υπηρεσία, μετά τη διενέργεια αυτοψίας, υποχρεούται να συντάσσει προς τη Δ/ση Δημόσιας Περιουσίας της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την κατάθεση σ' αυτήν της αίτησης και του πλήρους φακέλου, εισηγητική έκθεση στην οποία καθορίζεται το αντάλλαγμα της παραχώρησης κατά το άρθρο 16 Α.

Με την παρ. 10 ορίζεται ότι η Δ/ση Δημόσιας Περιουσίας, εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την παραλαβή της εισηγητικής έκθεσης και του φακέλου, προβαίνει στη σύνταξη σχεδίου απόφασης παραχώρησης.

Με την περίπτ. α' της παρ. 11 ορίζεται ότι η επισκευή και συντήρηση των εγκαταστάσεων των παρ. 1, 2 και 3, στις οποίες περιλαμβάνονται και η μερική ή ολική αντικατάσταση τμημάτων τους σε αιγιαλό, παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο, πυθμένα και υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, εφόσον δεν επέρχεται αλλοίωση του περιβάλλοντος χώρου ή των γεωμετρικών και τεχνικών χαρακτηριστικών του έργου και δεν τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων και των χρηστών, πραγματοποιείται σύμφωνα με την ισχύουσα απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (Α.Ε.Π.Ο) που έχει χορηγηθεί για το συνολικό έργο για το οποίο πρόκειται να γίνει η αντικατάσταση, επισκευή ή συντήρηση και δεν απαιτείται νέα απόφαση παραχώρησης της παρ. 1. Για την κατά τα ως άνω έναρξη προγραμματισμένων εργασιών αντικατάστασης, επισκευής ή συντήρησης απαιτείται η σύνταξη τεχνικής μελέτης εγκεκριμένης από τη Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της οικείας Περιφέρειας, η οποία κοινοποιείται τουλάχιστον προ δεκαπέντε (15) ημερών στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, στη Λιμενική Αρχή, καθώς και στην αρμόδια για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων υπηρεσία. Με την περίπτ. β' ορίζεται ότι αν διαπιστωθεί εκτέλεση εργασιών κατά παρέκκλιση των όρων παραχώρησης, η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία εκδίδει απόφαση απαγόρευσης, παύσης ή αναστολής εκτέλεσης των σχετικών εργασιών, η οποία κοινοποιείται στην αρμόδια Αστυνομική ή Λιμενική Αρχή. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 29. Με την περίπτ. γ' ορίζεται ότι αν διαπιστωθεί εκτέλεση εργασιών κατά παρέκκλιση της σχετικής τεχνικής μελέτης, η αρμόδια Λιμενική Αρχή επιβάλλει πρόστιμο ύψους δέκα χιλιάδων (10.000) έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, ανάλογα με την απόκλιση από τη μελέτη, με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων προστίμων που μπορούν να επιβληθούν για παραβίαση της κείμενης περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Επιπλέον εκδίδεται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία πρωτόκολλο κατεδάφισης και επαναφροάς των πραγμάτων στην προτέρα αυτών κατάσταση. Με την περίπτ. δ' ορίζεται ότι σε περίπτωση απρόβλεπτης βλάβης σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις που είναι δυνατόν να προκαλέσει περιβαλλοντικό πρόβλημα, θαλάσσια ρύπανση ή πρόβλημα στην ενεργειακή τροφοδοσία της περιοχής, η επέμβαση για αποκατάσταση της βλάβης γίνεται μετά από προηγούμενη ενημέρωση της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής από τον επιβλέποντα το έργο.

Με την παρ. 12 ορίζεται ότι ειδικά για κατασκευές που εξυπηρετούν τη λειτουργία μονάδων υδατοκαλλιέργειών (συνοδές εγκαταστάσεις), για τις οποίες έχει γίνει υπαγωγή στο άρθρο 121 του ν. 4495/2017 (Α' 167) αναστέλλεται από την ημερομηνία υπαγωγής η έκδοση και

εκτέλεση Πρωτοκόλλου Διοικητικής Αποβολής (Π.Δ.Α) και πρωτοκόλλου κατεδάφισης, καθώς και η έκδοση Πρωτοκόλλου Καθορισμού Αποζημίωσης Αυθαίρετης Χρήσης (Π.Κ.Α.Α.Χ.), που αφορά το διάστημα μετά την ημερομηνία υπαγωγής. Η παραχώρηση χρήσης των χώρων αυτών δεν κωλύεται σ' αυτή την περίπτωση και η χρήση τους γίνεται με ευθύνη των παραχωρησιούχων. Ομοίως, είναι δυνατή η παραχώρηση για την εκτέλεση έργων κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Εφόσον μετά την παρέλευση της διετούς προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 121 του ν. 4495/2017 δεν έχει τηρηθεί η διαδικασία που ορίζεται σ' αυτό, η αναστολή της λήψης των μέτρων προστασίας παύει και αυτά επιβάλλονται, όπως ορίζουν οι σχετικές διατάξεις.

Με την παρ. 13 ορίζεται ότι έργα καθαρισμού - αποκατάστασης λειτουργικών βαθών, όπως προβλέπονται από τη μελέτη κατασκευής των λιμενικών εγκαταστάσεων, που καθίστανται αναγκαία εξαιτίας προσχώσεων που προέρχονται από απώλειες φορτοεκφορτώμενου υλικού, αλλά και άλλες αιτίες, ιδίως συσσώρευση φερτών υλών, προσαμμώσεις, που οφείλονται σε θεομηνίες ή εξελίσσονται μέσω φυσικών διεργασιών, επιτρέπονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου και την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού (Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων). Στην ανωτέρω απόφαση του Γενικού Γραμματέα Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής ορίζεται και ο τρόπος διάθεσης του υλικού, που αποκομίζεται από τον καθαρισμό του πυθμένα της θάλασσας. Για την έναρξη των εργασιών απαιτείται προηγούμενη κοινοποίηση της απόφασης στην αρμόδια Λιμενική Αρχή.

Με την παρ. 14 ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και τη σύμφωνη γνώμη του παραχωρησιούχου είναι δυνατή η χρησιμοποίηση των έργων και των εγκαταστάσεων της περίπτ. στ' της παρ. 2 και από τρίτες, πλην του παραχωρησιούχου, επιχειρήσεις, που λειτουργούν νόμιμα, για ορισμένο χρονικό διάστημα και πάντως όχι μεγαλύτερο της τριετίας και για σκοπούς που προβλέπονται από τις διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3. Η απόφαση αυτή εκδίδεται μετά από σύνταξη τεχνικής έκθεσης από τον αιτούντα και διατύπωση γνώμης από τα Υπουργεία Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και την αρμόδια Κτηματικής Υπηρεσίας. Οι πιο πάνω γνώμες χορηγούνται εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την υποβολή του αιτήματος. Στην υπουργική απόφαση υπολογίζεται και το αντάλλαγμα, σύμφωνα με το άρθρο 16 Α, το οποίο βεβαιώνεται με πράξη της οικείας Κτηματικής Υπηρεσίας και εισπράττεται και κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής του ανταλλάγματος ανακαλείται η απόφαση του πρώτου εδαφίου της παρούσας.

Με την παρ. 15 ορίζεται ότι το αντάλλαγμα χρήσης για την παραχωρούμενη έκταση υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16Α, εκτός αν συντρέχει απαλλαγή κατά τα προβλεπόμενα στη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 15. Το αντάλλαγμα βεβαιώνεται με πράξη της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής του ανταλλάγματος και παρόδου τριών (3) μηνών από την καθυστέρηση μιας δόσης του καθορισθέντος ανταλλάγματος, ο παραχωρησιούχος εκπίπτει αυτοδίκαια από την παραχώρηση. Για την αυτοδίκαιη έκπτωση από την παραχώρηση εκδίδεται πράξη του Υπουργού Οικονομικών, η οποία έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα. Ειδικά για τις περιοχές στις οποίες έχουν ιδρυθεί Φορείς Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών, του ν. 4519/2018 (Α' 29), ποσοστό 2% από το αντάλλαγμα αποδίδεται στο Πράσινο Ταμείο αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση των αντίστοιχων ως άνω Φορέων, απαγορευομένης ρητώς της μεταφοράς οποιουδήποτε ποσοστού του σε άλλους φορείς, ταμεία, ή νομικά πρόσωπα.

Με την παρ. 16 ορίζεται ότι τα έργα του παρόντος άρθρου ανήκουν στο Δημόσιο, το οποίο μπορεί να τα καταργεί ή να τα μετατρέψει οποτεδήποτε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ασφάλειας ή εθνικής άμυνας, χωρίς καμία υποχρέωσή του για αποζημίωση ή καταβολή της δαπάνης κατασκευής και συντήρησης του κατασκευαστή και χρήστη τους. Η χρήση των έργων μπορεί να παραχωρείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, με αντάλλαγμα

που ορίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 16Α, για ορισμένο χρόνο. Είναι δυνατή η παραχώρηση των έργων για ορισμένο χρόνο σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης χωρίς αντάλλαγμα, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για κοινωφελείς σκοπούς αν για τη συνήθη χρήση τους ο φορέας διαχείρισης δεν εισπράττει αντάλλαγμα.

Με την περίπτ. α' της παρ. 17 ορίζεται ότι επιτρέπεται η παραχώρηση, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού για την εκτέλεση έργων δικτύων τηλεπικοινωνιών, ενέργειας, ύδρευσης, αποχέτευσης και βιολογικών καθαρισμών, ακόμα και στους ανωτέρω κοινόχρηστους χώρους υφίστανται έργα χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής.

Με την περίπτ. β' της ίδιας παραγράφου ορίζεται ότι στην υποβαλλόμενη τεχνική μελέτη του προς κατασκευή έργου πρέπει να περιγράφεται αναλυτικά και η διαδικασία απαιτούμενης αποκατάστασής του στην περίπτωση που τα υφιστάμενα παράνομα έργα δε νομιμοποιηθούν και κριθούν κατεδαφιστέα σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Με την παρ. 18 ορίζεται ότι διατάξεις που αφορούν την προστασία της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων, δυνάμει των οποίων είναι απαραίτητη η έκδοση άδειας και από τις αρμόδιες για την προστασία της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων ή και άλλες αρχές, εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 34

Προσθήκη άρθρου 14Α στο ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 34 προστίθεται, μετά το άρθρο 14 του ν. 2971/2001, άρθρο 14 Α με προτεινόμενο τίτλο του άρθρου: **«Αδειοδότηση υφισταμένων άνευ αδείας ή καθ' υπέρβαση αυτής κατασκευών»**. Με τις διατάξεις του αντιμετωπίζεται το φαινόμενο της αδυναμίας συνέχισης και ολοκλήρωσης κατασκευής ή συντήρησης και βελτίωσης, αντίστοιχα, σπουδαίων και σημαντικών έργων, απαραίτητων για τη χώρα, τα οποία, όμως, είχαν κατασκευαστεί στο παρελθόν χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής. Σημειώνεται ότι στο παρελθόν, υπό το καθεστώς του α.ν. 2344/1940, δεν απαιτείτο η έκδοση άδειας του Υπουργείου Οικονομικών για την κατάληψη αιγιαλού και εκτέλεση έργων, με αποτέλεσμα μεγάλες επενδύσεις της χώρας καθώς και μεγάλης έκτασης οδικό, ενεργειακό και τηλεπικοινωνιακό δίκτυο να έχει κατασκευαστεί με τρόπο που σήμερα θεωρείται αυθαίρετος, χωρίς παράλειψη όμως του κατασκευαστή ή του κυρίου του έργου. Το πρόβλημα αυτό γίνεται αντιληπτό όταν παραστεί ανάγκη για την επισκευή ή συντήρηση του έργου ή του δικτύου, δεδομένου ότι και με την διάταξη του άρθρου 27 (παρ. 9 και 10) του νόμου 2971/2001, δόθηκε προθεσμία για τη νομιμοποίηση των έργων αυτών, πλην όμως η προθεσμία αυτή έχει παρέλθει για μεν τα έργα της κατηγορίας της παρ. 9, δηλαδή, για έργα που έχουν γίνει πριν από την ισχύ του ν. 2971/2001 από ιδιώτες επί του αιγιαλού, της παραλίας ή τη θάλασσα, από την 1.1.2005, για δε τα έργα της κατηγορίας της παρ. 10, δηλαδή, για έργα που κατασκευάστηκαν από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α, από την 1.1.2014, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται νομοθετικό πλαίσιο ούτε για την εξαίρεση των έργων αυτών από την κατεδάφιση, ούτε για την επισκευή ή συντήρησή τους. Έτσι, είναι πολύ συχνό το φαινόμενο να καθίσταται αδύνατη η επισκευή ή συντήρηση δημοτικών, επαρχιακών ή, ακόμη, και εθνικών οδών, δεδομένου ότι αυτοί κατασκευάστηκαν μεν από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ επί του αιγιαλού, της παραλίας ή των λοιπών κοινόχρηστων χώρων, πλην όμως χωρίς την παραχώρηση των κοινόχρηστων αυτών χώρων από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 του ν. 2971/2001, με αποτέλεσμα να θεωρούνται αυθαίρετα και όχι μόνο να μη δίνεται άδεια για τη συντήρηση ή επισκευή τους, αλλά επιπλέον να επιβάλλονται σε βάρος των ΟΤΑ ή των ΝΠΔΔ υψηλότατα πρόστιμα και αποζημιώσεις για την αυθαίρετη χρήση τους. Βεβαίως, είναι προφανές ότι η μη συντήρηση του οδικού δικτύου ή άλλων κοινωφελών έργων και εγκαταστάσεων, εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για τη

σωματική ακεραιότητα των χρηστών αυτών. Επιπλέον δε και αναφορικά με ιδιωτικά έργα που έχουν γίνει κατά τον προπεριγραφόμενο τρόπο, δεν πρέπει να λανθάνει της προσοχής ότι στο σύνολό τους σχεδόν αφορούν έργα αναπτυξιακά και επενδυτικά. Είναι δε προφανές ότι ο στόχος αύξησης της βιομηχανίας με νέες επενδύσεις δεν πρόκειται να εκπληρωθεί εάν δεν αρθούν χρονίζοντα προβλήματα σε υφιστάμενες επενδύσεις. Σκοπός, επομένως, της διάταξης είναι να δοθεί η δυνατότητα και η προθεσμία να αδειοδοτηθούν, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, αυτά τα έργα, ώστε, σε συνδυασμό με τις λοιπές προτεινόμενες διατάξεις και την αυστηροποίηση των ελέγχων και των μέτρων για τους παραβάτες, να εκλείψει το φαινόμενο αυτό στο μέλλον. Για την εισαγωγή αυτής της διαδικασίας σε ισχύ, λήφθηκαν υπόψη τα δεδομένα της νομολογίας που έχει παραχθεί από την εφαρμογή του άρθρου 27 ν.2971/2001 (ενδεικτικά ΣτΕ 4468/2010, 3659/2013, 747/2014), σύμφωνα με τα οποία, είναι δυνατό, για εξαιρετικούς λόγους που αιτιολογούνται ειδικά, να επιτραπεί η αδειοδότηση κατασκευής εκ των υστέρων ή η εξαίρεση από την κατεδάφιση, αν αυτό δικαιολογείται από λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Εξ άλλου, και η ευρωπαϊκή νομολογία (ΔΕΚ C-215/06) έχει κρίνει ότι δεν είναι απαγορευτική η εκ των υστέρων αδειοδότηση έργου, αρκεί αυτό να γίνεται για εξαιρετικούς λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που πρέπει να αιτιολογείται ρητά και ειδικά, και υπό τις εξής προϋποθέσεις: α) δεν παραβιάζεται η κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία, και β) δεν μπορούν να επέρχονται τα ίδια αποτελέσματα από την εκ των προτέρων σε σχέση με την εκ των υστέρων αδειοδότηση. Υπό το πρίσμα αυτών των συμπερασμάτων της νομολογίας, δίνεται η δυνατότητα (και όχι δέσμια αρμοδιότητα, ή έστω διοικητική υποχρέωση, αφού απαιτείται ειδική κρίση, μοναδική σε κάθε περίπτωση) εκ των υστέρων αδειοδότησης έργου ή εξαίρεσής του από την κατεδάφιση, το οποίο όχι μόνον υπάρχει ειδικός λόγος να περατωθεί, να επισκευαστεί ή να συντηρηθεί, κατά περίπτωση, αλλά και: α) έχει περιβαλλοντική αδειοδότηση (λαμβάνομενη έστω και εκ των υστέρων, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης, εφόσον, κατά την ίδια νομολογία Δ.Ε.Κ., πρέπει να εκτιμηθούν οι επιπτώσεις στο περιβάλλον από την κατασκευή του έργου, β) συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 3 του άρθρου 14 του νόμου 2971/2001 (σύμφωνας γνώμες κλπ.), γ) το αναλογούν, μέχρι και τον χρόνο της κατ' εξαίρεση αδειοδότησης, ποσό αποζημίωσης, με βάση το εκδιδόμενο Πρωτόκολλο Καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης δημοσίου κτήματος, να καταβληθεί και μάλιστα προσαυξημένο κατά το 1/3 του αναλογούντος.

Περαιτέρω, η αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση αφορά ρητώς μόνο τα έργα των άρθρων 12, 12 Α και 14 παρ. 1, 8 και 9, που έχουν κατασκευαστεί μέχρι την 28.7.2011 και όχι όλα ανεξαιρέτως τα έργα στον αιγιαλό (π.χ ιδιόκτητες κατοικίες, καταστήματα παντός είδους κλπ). Μάλιστα εξαιρούνται ρητώς κάθε είδους κατοικίες, καταστήματα εμπορικά και υγειονομικού ενδιαφέροντος, κάμπινγκ, τουριστικά καταλύματα γενικά, καθώς και ξενοδοχειακές μονάδες, εκτός από αυτές που έχουν κατασκευαστεί από το Δημόσιο, τον ΕΟΤ ή για λογαριασμό του ή των οποίων οι ανωτέρω είχαν τη διαχείριση ή αποτελούν λειτουργικό σύνολο με τα εν λόγω λειτουργικά καταλύματα. Η εξαίρεση αυτή τίθεται ως εκ περισσού, δεδομένου ότι τα ανωτέρω έργα δεν προβλέπονται από τη διάταξη του άρθρου 14. Η προτεινόμενη διάταξη, αφορά, επομένως, τις περιπτώσεις εκείνες των έργων τα οποία μπορούσαν εξ αρχής να κατασκευαστούν νομίμως στον αιγιαλό, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, πλην όμως για διάφορους λόγους, αυτά κατασκευάστηκαν χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής. Διευκρινίζεται ότι έργα, τα οποία δεν προβλέπεται από το νόμο ότι μπορούν να κατασκευαστούν στον αιγιαλό, παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο, πυθμένα και υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, είναι εκτός πεδίου εφαρμογής της παρούσας διάταξης. Διευκρινίζεται, επίσης, ότι από τις περιπτώσεις της παρ. α εξαιρούνται οι τουριστικοί λιμένες του ν. 2160/1993.

Εξάλλου, η διάταξη καταλαμβάνει και έργα, τα οποία κατασκευάστηκαν μεν μετά την 28.7.2011, πλην όμως ανήκουν σε ειδικές, ρητώς και περιοριστικώς απαριθμούμενες κατηγορίες, που έχουν ιδιαίτερη σημασία και η διατήρησή τους είναι απαραίτητη για λόγους

εθνικής άμυνας ή ασφάλειας, αναπτυξιακούς ή τήρησης δεσμεύσεων της χώρας και συγκεκριμένα α) έργα και δραστηριότητες που εξυπηρετούν σκοπούς Εθνικής Άμυνας και ασφάλειας, β) έργα εθνικής σημασίας, γ) έργα υποδομής δικτύων κοινής ωφέλειας, συμπεριλαμβανομένων των έργων Α.Π.Ε, δ) έργα του διεθνούς, εθνικού, και επαρχιακού οδικού δικτύου, καθώς και δημοτικές οδοί και ε) έργα που αποτελούν οργανικό σύνολο με νομίμως κατασκευασθέν έργο. Η προθεσμία για την, κατά τη διαδικασία του συγκεκριμένου άρθρου, αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση των έργων αυτών είναι 2 χρόνια από τη έναρξη ισχύος του προτεινόμενου νόμου. Η διαδικασία είναι αυτή που περιγράφεται στο άρθρο 14 παρ. 6 επ. Αν τα έργα δεν αδειοδοτηθούν ή δεν εξαιρεθούν από την κατεδάφιση, κατά την παραπάνω διαδικασία, θεωρούνται αυθαίρετα και κατεδαφιστέα με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Οικονομικών. Απαραίτητη προϋπόθεση για την παραχώρησή τους είναι η καταβολή της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης που είτε έχει καθοριστεί ήδη είτε θα καθοριστεί από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία κατά τις διατάξεις του άρθρου 16 Α, με την προσαύξηση του 1/3, που αναφέρθηκε ανωτέρω. Η εξόφλησή της μπορεί να γίνει είτε εφάπαξ με καταβολή του 50% αυτής είτε σε δόσεις με διαγραφή των προσαυξήσεων. Από τη ρύθμιση εξαιρείται η προσαύξηση και η οποία καταβάλλεται εφάπαξ και διατίθεται για την αποκατάσταση της κοινοχρησίας χώρων αιγιαλού και παραλίας. Στον ανωτέρω κανόνα προβλέπεται μία εξαίρεση. Συγκεκριμένα, προβλέπεται εξαίρεση από την καταβολή της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης των έργων υποδομών ή κοινής ωφέλειας που αφορούν κοινόχρηστα αγαθά, εφόσον αποδεδειγμένα έχουν κατασκευαστεί πριν την ισχύ της διάταξης αυτής από φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, από ΟΤΑ και από επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, εφόσον αυτές ανήκουν αποκλειστικά ή κατά πλειοψηφία στο Δημόσιο ή σε ΟΤΑ και υπό την προϋπόθεση ότι η καθορισθείσα αποζημίωση δεν έχει επικυρωθεί δικαστικά ή βεβαιωθεί ταμειακά. Προβλέπεται, επίσης, ότι από την κατάθεση της αίτησης και μέχρι την ολοκλήρωση της παραχώρησης, αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση αναστέλλεται : α) η εκτέλεση των πρωτοκόλλων κατεδάφισης και διοικητικής αποβολής και η έκδοση νέων, καθώς και β) η έκδοση νέων πρωτοκόλλων αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης και η επιβολή νέων προστίμων για τα προς παραχώρηση, αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση με την προτεινόμενη διαδικασία έργα και για όσο χρόνο διαρκεί αυτή.

Η προτεινόμενη με την ρύθμιση διετής αποκλειστική προθεσμία αναστέλλει την παραγραφή των απαιτήσεων και δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και την παραγραφή των ποινικών αδικημάτων που σχετίζονται με την ανέγερση και χρήση των κατασκευών του προτεινόμενου άρθρου και την αναγκαστική είσπραξη των επιβληθέντων προστίμων και αποζημιώσεων. Κατά τη διάρκεια της διετούς αποκλειστικής προθεσμίας, αναβάλλονται επίσης υποχρεωτικά ποινικές δίκες, που σχετίζονται με την ανέγερση και χρήση των κατασκευών του προτεινόμενου άρθρου.

Αν απορριφθεί για οποιονδήποτε λόγο η αίτηση τότε λαμβάνονται όλα τα μέτρα η έκδοση των οποίων είχε ανασταλεί.

Η προτεινόμενη αναστολή αυτή τίθεται για εναρμόνιση με ανάλογη διάταξη του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, (άρθρο 86 νόμου 4504/2017) αλλά και επειδή, από τη στιγμή που έχει υποβληθεί αίτηση για παραχώρηση της χρήσης του κοινόχρηστου χώρου για την εξαίρεση από την κατεδάφιση, δεν είναι λογικό να εκδίδονται μέτρα σε βάρος των αιτούντων.

Επίσης, προβλέπεται με την ίδια απόφαση και η περαιτέρω παραχώρηση του κοινόχρηστου χώρου, των έργων και εγκαταστάσεων με την καταβολή ανταλλάγματος, εξαιρουμένων (δυσνητικά) ή με μειωμένο αντάλλαγμα των έργων υποδομής ή κοινής ωφέλειας που αφορούν κοινόχρηστα αγαθά και ανήκουν στο Δημόσιο ή σε ΟΤΑ ή σε ΝΠΔΔ και από τη χρήση των οποίων ο κύριος του έργου δεν εισπράττει αντάλλαγμα ή αυτό δεν υπερβαίνει την αναγκαία για τη συντήρηση του έργου δαπάνη.

Τέλος προβλέπεται ότι, κατ' εξαίρεση για τα ναυαθλητικά σωματεία, η παραχώρηση της χρήσης του κοινόχρηστου χώρου για την αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση των

έργων που έχουν κάνει στον αιγιαλό γίνεται με τη διαδικασία του 18 Α του ν. 2971/2001, που προστέθηκε με την παρ. Α του άρθρου 67 του ν. 4554/2018 (Α' 130).

Ειδικότερα:

Με την περίπτ. α' της παρ. 1 ορίζεται ότι έργα των άρθρων 12, 12Α και των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 14 που έχουν κατασκευαστεί μέχρι τις 28.7.2011 στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη, την παρόχθια ζώνη, το υδάτινο στοιχείο, τον πυθμένα και το υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού χωρίς να υφίσταται απόφαση παραχώρησης της χρήσης, ανεξαρτήτως της έκδοσης πρωτοκόλλου κατεδάφισης μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, μπορεί να αδειοδοτηθούν με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, εκτός από εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 86 του ν. 4504/2017, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου προς την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία μέσα σε δύο (2) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Στη ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνονται ξενοδοχειακές μονάδες, που έχουν κατασκευαστεί από το Δημόσιο, τον Ε.Ο.Τ. ή για λογαριασμό του ή των οποίων το Δημόσιο ή ο Ε.Ο.Τ είχαν τη διαχείριση ή αποτελούν λειτουργικό σύνολο με τα εν λόγω καταλύματα ή ξενοδοχειακές μονάδες του Ε.Ο.Τ. Επίσης, υπάγονται και οι αυθαίρετες κατασκευές που εξυπηρετούν τη λειτουργία των μονάδων υδατοκαλλιέργειας, για τις οποίες έχει γίνει υπαγωγή στις διατάξεις είτε του άρθρου 121 του ν. 4495/2017 είτε της περιπτ. α' της παρ. 19 του άρθρου 23 του ν. 4178/2013 (Α'174). Η ρύθμιση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζεται για κατοικίες κάθε είδους, καταστήματα κάθε είδους, συμπεριλαμβανόμενων εμπορικών και υγειονομικού ενδιαφέροντος, με τα παραρτήματα και προσαρτήματά τους, κάμπινγκ, τουριστικά καταλύματα γενικά και ξενοδοχειακές μονάδες, εκτός των αναφερομένων στο προηγούμενο εδάφιο, καθώς και για τους τουριστικούς λιμένες του ν. 2160/1993. Για την αδειοδότηση ακολουθείται η διαδικασία των παραγράφων 6 επ. του άρθρου 14, με εξαίρεση την εγγυητική επιστολή της περίπτ. στ'), επιπλέον δε, υποβάλλονται από τον αιτούντα οπωσδήποτε φωτογραφίες και χάρτης της ευρύτερης περιοχής με την ακριβή θέση του έργου και δημόσια έγγραφα και αεροφωτογραφίες συνοδευόμενες από υπεύθυνη δήλωση του μηχανικού, από τα οποία να προκύπτει ο χρόνος κατασκευής και η έκταση των προς αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση έργων, καθώς και κάθε άλλο πρόσφορο αποδεικτικό μέσο, ρητώς εξαιρουμένων των μαρτύρων και του όρκου. Με την περίπτ. β' ορίζεται ότι μπορεί να εξαιρούνται από την κατεδάφιση, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, έργα που κατασκευάστηκαν μετά την 28.7.2011 αν αφορούν: αα) έργα και δραστηριότητες που εξυπηρετούν σκοπούς Εθνικής Άμυνας και ασφάλειας, ββ) έργα εθνικής σημασίας, γγ) έργα υποδομής δικτύων κοινής ωφέλειας, συμπεριλαμβανομένων των έργων Α.Π.Ε. Η προθεσμία για την υποβολή αίτησης και η εφαρμοστέα διαδικασία για την υπαγωγή των έργων και κατασκευών της παρούσας περίπτωσης στο καθεστώς της εξαίρεσης από την κατεδάφιση είναι αυτές που ορίζονται στην περίπτ. α). Με την περίπτ. γ' ορίζεται ότι αν τα έργα δεν αδειοδοτηθούν ή δεν εξαιρεθούν από την κατεδάφιση σύμφωνα με την ανωτέρω διαδικασία θεωρούνται αυθαίρετα και κατεδαφιστέα, εκδιδομένης σχετικής διαπιστωτικής πράξης του Υπουργού Οικονομικών. Για την κατεδάφιση ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 27. Αν η αίτηση της αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση απορριφθεί, το παράνομο έργο κατεδαφίζεται με δαπάνη του αιτούντος και επιβάλλεται, για όσο χρόνο δεν κατεδαφίζεται, αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης. Αν η κατεδάφιση γίνει από υπηρεσίες του Δημοσίου, το κόστος επιβαρύνει τον αυθαίρετο χρήστη του έργου και εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Με την περίπτ. δ' ορίζεται ότι στα έργα και κατασκευές που αδειοδοτούνται ή εξαιρούνται από την κατεδάφιση με βάση τις περιπτ. α) και β) επιτρέπονται οι εργασίες συντήρησης ή επισκευής τους με τις διαδικασίες του άρθρου 14.

Με την περίπτ. α' της παρ. 2. ορίζεται ότι προϋπόθεση για την αδειοδότηση ή την εξαίρεση από την κατεδάφιση των έργων είναι η καταβολή ή ο νόμιμος διακανονισμός της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης που καθορίζεται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία για την αυθαίρετη και παράνομη χρήση της έκτασης για το προηγούμενο χρονικό διάστημα και

μέχρι πέντε (5) έτη αναδρομικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η κατ' έτος αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης ορίζεται σε ποσό αντίστοιχο με το εφεξής καταβαλλόμενο ετήσιο αντάλλαγμα για τη χρήση του χώρου του έργου, προσαυξημένο κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού αυτού. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο η καταβαλλόμενη προσαύξηση διατίθεται για την προστασία και αποκατάσταση της κοινοχρησίας επί των κοινόχρηστων χώρων αιγιαλού και παραλίας. Η εξόφληση της αποζημίωσης μπορεί να γίνει: αα) εφάπαξ, με καταβολή του πενήντα τοις εκατό (50%) του οφειλόμενου ποσού, ή ββ) με άτοκες δόσεις επί του αρχικώς βεβαιωμένου ποσού και διαγραφή προσαυξήσεων. Η ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου δεν αφορά την προσαύξηση του ενός τρίτου (1/3) της αποζημίωσης, η οποία καταβάλλεται εφάπαξ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο αριθμός των δόσεων και κάθε σχετικό θέμα εξόφλησης της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης. Από την καταβολή αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης εξαιρούνται έργα υποδομών ή κοινής ωφέλειας που αφορούν κοινόχρηστα αγαθά, εφόσον αποδεδειγμένα έχουν κατασκευασθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου από φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), είτε από ΟΤΑ α' και β' βαθμού, είτε από νομίμως λειτουργούσες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας εφόσον ανήκουν αποκλειστικά ή κατά πλειοψηφία στο Δημόσιο ή σε ΟΤΑ α' και β' βαθμού, με την προϋπόθεση το πρωτόκολλο καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης να μην έχει επικυρωθεί δικαστικά ή να μην έχει βεβαιωθεί ταμειακά η αποζημίωση. Με την περίπτ. ορίζεται ότι από την κατάθεση της αίτησης για αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση και μέχρι την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας αναστέλλεται :αα) η εκτέλεση των πρωτοκόλλων κατεδάφισης και διοικητικής αποβολής και η έκδοση νέων, καθώς και ββ) η έκδοση νέων πρωτοκόλλων καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης και η επιβολή νέων προστίμων για τα προς αδειοδότηση με την παρούσα διαδικασία έργα και για όσο χρόνο διαρκεί αυτή. Με την περίπτ. γ' ορίζεται ότι η διετής αποκλειστική προθεσμία της παραγράφου 1, καθώς και η αναστολή των μέτρων της περίπτ. β', αναστέλλουν την παραγραφή των απαιτήσεων και δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και την παραγραφή των ποινικών αδικημάτων που σχετίζονται με την κατασκευή και χρήση των έργων και εγκαταστάσεων του παρόντος και την αναγκαστική είσπραξη των επιβληθέντων προστίμων και αποζημιώσεων. Κατά τη διάρκεια της ανωτέρω διετούς αποκλειστικής προθεσμίας και κατά το διάστημα που εκκρεμεί η απόφαση επί της υποβληθείσας αίτησης για αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση, αναστέλλεται η πρόοδος των ποινικών διαδικασιών, που σχετίζονται με την κατασκευή και χρήση των έργων και εγκαταστάσεων του παρόντος. Αν απορριφθεί για οποιονδήποτε λόγο η αίτηση αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση, τότε λαμβάνονται και εκτελούνται όλα τα μέτρα, η έκδοση των οποίων είχε ανασταλεί.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι με την απόφαση περί αδειοδότησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση των έργων παραχωρείται και η χρήση του χώρου των κατασκευών ή έργων. Η παραχώρηση γίνεται πάντοτε με αντάλλαγμα, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16Α, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού, του ανταλλάγματος μπορεί να εξαιρεθούν ή να επιβληθεί μειωμένη καταβολή του για έργα υποδομής ή κοινής ωφέλειας που αφορούν κοινόχρηστα αγαθά και ανήκουν στο Δημόσιο ή σε ΟΤΑ α' και β' βαθμού ή σε ΝΠΔΔ, από την χρήση των οποίων ο κύριος του έργου ή ο φορέας διαχείρισης δεν εισπράττει αντάλλαγμα ή το εισπραττόμενο αντάλλαγμα δεν υπερβαίνει την αναγκαία για την συντήρηση του έργου δαπάνη.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι ο χώρος των κατασκευών ή έργων που έχουν ήδη αδειοδοτηθεί με τις παραγράφους 9 και 10 του άρθρου 27, παραχωρείται εφεξής κατά χρήση έναντι ανταλλάγματος, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16Α, εκτός αν πρόκειται για έργα υποδομής ή κοινής ωφέλειας που αφορούν κοινόχρηστα αγαθά, ανήκουν στο Δημόσιο ή σε ΟΤΑ α' και β' βαθμού ή σε ΝΠΔΔ και από τη χρήση των οποίων ο κύριος του έργου ή ο φορέας διαχείρισης δεν εισπράττει αντάλλαγμα ή το εισπραττόμενο αντάλλαγμα δεν

υπερβαίνει την αναγκαία για την συντήρηση του έργου δαπάνη. Για την παραχώρηση του προηγούμενου εδαφίου υποβάλλεται αίτηση από τον ενδιαφερόμενο μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, διαφορετικά θεωρείται αυθαίρετος χρήστης και λαμβάνονται σε βάρος του τα προβλεπόμενα μέτρα.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι έργα που υλοποιήθηκαν στον αιγιαλό, στην παραλία και στον συνεχόμενο ή παρακείμενο θαλάσσιο χώρο πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου από νομίμως λειτουργούσες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και αφορούν τοποθέτηση υποθαλάσσιων καλωδίων θεωρούνται νόμιμα και εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη από την αρμόδια Υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Την ευθύνη για την απόδειξη του χρόνου και του φορέα κατασκευής και την καταγραφή του έργου την έχει ο αιτών. Στην περίπτωση αυτή υπάρχει απαλλαγή από την καταβολή αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης. Για τη συντήρηση ή επισκευή των έργων της παρούσας εφαρμόζεται η διαδικασία της παραγράφου 11 του άρθρου 14.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι η αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση έργων και εγκαταστάσεων, που έχουν εκτελεσθεί μη νόμιμα εντός του αιγιαλού, παραλίας, όχθης ή παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού είτε από νομίμως λειτουργούντα ναυαθλητικά σωματεία, αναγνωρισμένα από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού είτε από την ίδια τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού γίνεται, κατ' εξαίρεση, με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 18Α.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι αν υφίσταται άμεσος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ή για το περιβάλλον λόγω βλάβης ή φθορών σε υφιστάμενες λειτουργούσες εγκαταστάσεις και έργα, για τα οποία έχει ήδη υποβληθεί αίτηση για την αδειοδότηση ή εξαίρεση από την κατεδάφιση σύμφωνα με την παράγραφο 1, για την εκτέλεση των επείγουσών εργασιών επισκευής, προς αποτροπή του κινδύνου, ακολουθείται η διαδικασία της παραγράφου 11 του άρθρου 14.

Άρθρο 35

Τροποποίηση του άρθρου 15 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 35 αντικαθίσταται το άρθρο 15 του ν. 2971/2001, που αφορά τις γενικές ρυθμίσεις για τις παραχωρήσεις. Στο προτεινόμενο άρθρο ορίζεται, μεταξύ άλλων, ρητώς ότι απαγορεύεται η παραχώρηση της αποκλειστικής χρήσης του αιγιαλού, της παραλίας και των λοιπών κοινόχρηστων πραγμάτων, καθώς και ότι η παραχώρηση χρήσης του αιγιαλού και των λοιπών κοινοχρήστων πραγμάτων γίνεται πάντοτε με την καταβολή ανταλλάγματος και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες καθορίζονται περιοριστικά στο νόμο, μπορεί η παραχώρηση να γίνει και άνευ ανταλλάγματος. Οι διευκρινίσεις αυτές κρίθηκαν απαραίτητες, αφενός μεν για να μη υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι ακόμη και στις περιπτώσεις παραχώρησης χρήσης αιγιαλού, παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων πραγμάτων για την κατασκευή έργου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 14, δεν αίρεται η κοινοχρησία, αφετέρου δε διότι με το ισχύον καθεστώς είναι πολλές οι περιπτώσεις που η παραχώρηση δίδεται χωρίς κανένα αντάλλαγμα, με αποτέλεσμα τεράστια απώλεια εσόδων για το Δημόσιο. Επίσης, στην παρ. 6, ορίζεται ρητώς ότι, με την επιφύλαξη του άρθρου 14 του ν. 3986/2011, οι παραχωρητήριες πράξεις είναι προσωποπαγείς, ότι δεν μπορούν να μεταβιβαστούν σε τρίτο με ή χωρίς αντάλλαγμα εκτός αν ορίζεται αλλιώς στον ίδιο νόμο και συγκεκριμένα, όπως ορίζεται με τη διάταξη της περιπτ. γ' της παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 2971/2001, όπως αυτό τροποποιείται με τη διάταξη του προτεινόμενου άρθρου 31, δηλαδή, του δικαιώματος των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων να παραχωρούν σε τρίτο πρόσωπο τμήμα της παραχωρούμενης σ' αυτούς έκτασης για τη λειτουργία επιχείρησης θαλασσίων μέσων αναψυχής, υπό τις προϋποθέσεις του προτεινόμενου άρθρου και τον έλεγχο νομιμότητας που ασκεί στις περιπτώσεις αυτές η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία. Εξαίρεση στον κανόνα αποτελεί το δικαίωμα των ΟΤΑ α' βαθμού να παραχωρούν σε τρίτους με ή χωρίς αντάλλαγμα τα τμήματα του αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης και υδάτινου στοιχείου της

θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και πλεύσιμου ποταμού που τους παραχωρήθηκαν από τον Υπουργό Οικονομικών, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 13 του ν. 2971/2001, όπως αυτό τροποποιείται με το προτεινόμενο άρθρο 31. Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται ο επιμερισμός του ανταλλάγματος μεταξύ Δημοσίου και ΟΤΑ α' βαθμού. Προβλέπεται επίσης υποχρέωση των ΟΤΑ α' βαθμού, από τους παραχωρούμενους σ' αυτούς κοινοχρήστους χώρους, να παραχωρούν κάθε χρόνο το 10%, κατά προτεραιότητα, με κριτήρια κοινωνικά ή εντοπιότητας ή σε επιχειρήσεις μορφών κοινωνικής οικονομίας και με αντάλλαγμα, που καθορίζεται κατά το προτεινόμενο νέο άρθρο 16 Α του ν. 2971/2001. Επίσης, προβλέπονται οι συνέπειες όσων παραβιάζουν τις διατάξεις του νόμου ή των όρων και των περιορισμών της παραχώρησης. Τέλος, για πρώτη φορά προβλέπεται η καταχώρηση όλων των παραχωρήσεων σε Ηλεκτρονικό Μητρώο Πληροφοριών, που εξασφαλίζει τη διασύνδεση και διαλειτουργικότητα όλων των συναρμώδιων φορέων.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 ορίζεται ρητώς ότι απαγορεύεται η παραχώρηση της αποκλειστικής χρήσης του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης, της παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και του υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού, εκτός αν επιβάλλεται για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, ήτοι για λόγους εθνικής άμυνας, δημόσιας τάξης, ασφάλειας, προστασίας αρχαιοτήτων, υγείας ή περιβάλλοντος.

Με την παρ. 2 προβλέπεται η εξαίρεση του κανόνα της παρ. 1, οριζόμενου ότι, με την επιφύλαξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 2971/2001, όπως αυτό τροποποιείται με τη διάταξη του προτεινόμενου άρθρου 24, είναι δυνατή η παραχώρηση της χρήσης του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης, της παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και του υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2971/2001.

Με την παρ. 3 τίθεται ο κανόνας ότι οι παραχωρήσεις του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης, της παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και του υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού υπόκεινται πάντοτε σε μονομερή ανάκληση από το Δημόσιο για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, ήτοι εθνικής άμυνας, δημόσιας τάξης, ασφάλειας, δημόσιας υγείας, προστασίας αρχαιοτήτων και προστασίας του περιβάλλοντος, εφαρμογής των τοπικών χωρικών σχεδίων και του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδίου, όπως αυτό ορίζεται στο ν. 4645/2018 (Α' 101), καθώς και για την αποκατάσταση του κοινόχρηστου χαρακτήρα τους, αζημίως για το Δημόσιο.

Με την παρ. 4 ορίζεται ρητώς ο κανόνας ότι για την παραχώρηση της χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού καταβάλλεται αντάλλαγμα. Κατ' εξαίρεση δύναται ο Υπουργός Οικονομικών να αποφασίζει τη χωρίς αντάλλαγμα παραχώρηση, για την εκτέλεση έργων δημόσιας ωφέλειας ή για την εκτέλεση εκδηλώσεων εκπαιδευτικού, ερευνητικού, αθλητικού ή πολιτιστικού περιεχομένου βραχείας χρονικής διάρκειας, αποκλειστικά σε υπηρεσίες του Δημοσίου, Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ή ΟΤΑ α' και β' βαθμού και Νομικά Πρόσωπα του ν. 3429/2005 (Α'314). Σε περίπτωση παραχώρησης έναντι ανταλλάγματος, το αντάλλαγμα ορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 16 Α, μειωμένο κατά 10%. Στην πράξη παραχώρησης περιλαμβάνονται όροι χρήσης που διασφαλίζουν την ελεύθερη πρόσβαση του κοινού. Με τις πράξεις παραχώρησης τίθενται από τη Διοίκηση όροι και προϋποθέσεις για τη χρήση συγκεκριμένων εκτάσεων και για περιορισμένη χρονικά διάρκεια χρήσης. Επίσης δύναται να τίθενται περιορισμοί για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που αφορά την εθνική άμυνα και δημόσια ασφάλεια, άλλη δημόσια ανάγκη ή την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Με την παρ. 5 προβλέπεται ότι, όταν στην παραχωρούμενη έκταση περιλαμβάνονται κηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι, μνημεία και ιστορικοί τόποι, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη

του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Όταν στην παραχωρούμενη έκταση περιλαμβάνονται προστατευόμενες περιοχές, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της Υπηρεσίας Περιβάλλοντος της οικείας Περιφέρειας.

Με την περίπτ. α' της παρ. 6 τίθεται ο γενικός κανόνας ότι, με την επιφύλαξη του άρθρου 14 του ν. 3986/2011, οι παραχωρητήριες πράξεις είναι προσωποπαγείς. Ο παραχωρησιούχος δεν επιτρέπεται να μεταβιβάσει μερικά ή ολικά το δικαίωμα, που αποκτά με την πράξη παραχώρησης σε άλλον ή να συνάψει οποιαδήποτε σχέση γι' αυτό με ή χωρίς αντάλλαγμα εκτός αν άλλως ορίζεται από άλλες διατάξεις του προτεινόμενου νόμου. Με την περ. β' προβλέπεται ότι αν ο παραχωρησιούχος είναι ΟΤΑ α' βαθμού είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η περαιτέρω παραχώρηση προς τρίτους, με αντάλλαγμα, το οποίο υπολογίζεται κατά το άρθρο 16 Α, και με την τήρηση των διατάξεων του ίδιου νόμου. Με την περ. γ' ορίζεται, επίσης, ρητώς, ότι οι ΟΤΑ α' βαθμού είναι υποχρεωμένοι, από τους παραχωρούμενους σ' αυτούς κοινοχρήστους χώρους αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, να παραχωρούν κάθε χρόνο το 10%, κατά προτεραιότητα, με κριτήρια κοινωνικά ή εντοπιότητας ή σε επιχειρήσεις μορφών κοινωνικής οικονομίας και με αντάλλαγμα, που καθορίζεται κατά το άρθρο 16 Α. Προς το σκοπό αυτό, οι ΟΤΑ α' βαθμού ανακοινώνουν κάθε χρόνο τις θέσεις, οι οποίες παραχωρούνται με τα κριτήρια της προτεινόμενης περ. γ'. Σε περίπτωση που υποβληθούν περισσότερες από μία αιτήσεις διενεργείται προφορική δημοπρασία, στην οποία ως τιμή εκκίνησης λαμβάνεται το αντάλλαγμα του άρθρου 16 Α. Τα κοινωνικά κριτήρια, οι όροι, οι προϋποθέσεις και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της προτεινόμενης περίπτ. γ', ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι το αντάλλαγμα για τις παραχωρήσεις των περιπτώσεων των άρθρων 13 και 13Α, είτε αυτές γίνονται απευθείας από το Δημόσιο είτε από τους ΟΤΑ α' βαθμού προς τρίτους, και ανεξαρτήτως του τρόπου παραχώρησης (ήτοι απευθείας παραχώρηση προς τους όμορους, προφορική ή ηλεκτρονική δημοπρασία) κατατίθεται από τον παραχωρησιούχο, μετά από σχετικό σημείωμα που εκδίδει η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, ύστερα από ενημέρωση του οικείου ΟΤΑ σχετικά με την προς τον τρίτο παραχώρηση, στην αρμόδια Δ.Ο.Υ και αποδίδεται κατά 60% στον οικείο ΟΤΑ και κατά 40% στο Δημόσιο. Ειδικά για τις περιοχές για τις οποίες έχουν ιδρυθεί Φορείς Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών του ν. 4519/2018 (Α 29), από το αντάλλαγμα ποσοστό 1% εκ του αποδιδόμενου στους ΟΤΑ και 1% εκ του αποδιδόμενου στο Δημόσιο αποδίδεται στο Πράσινο Ταμείο για τη χρηματοδότηση των αντίστοιχων Φορέων.

Με την παρ. 8 προβλέπονται οι συνέπειες παράβασης των προϋποθέσεων του νόμου ή των όρων για την παραχώρηση. Ειδικότερα, αν ο δικαιούχος παραχώρησης, αρχικός ή τελικός, παραβιάζει διατάξεις του νόμου ή όρους και περιορισμούς που έχουν τεθεί στην πράξη παραχώρησης ή προβαίνει σε μεταβολή του σκοπού, της χρήσης ή της φύσης του παραχωρηθέντος ακινήτου, ανακαλείται υποχρεωτικά η παραχώρηση, αζημίως για το Δημόσιο, με την έκδοση σχετικής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 27 και 29. Τυχόν υφιστάμενα έργα καταλαμβάνονται από το Δημόσιο.

Με την παρ. 9 διευκρινίζεται ότι η πράξη παραχώρησης δεν υποκαθιστά τυχόν απαιτούμενες άδειες ή εγκρίσεις.

Με την παρ. 10 ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί να εξαιρεί, με απόφασή του, από την παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλούς ιδίως για λόγους επικινδυνότητας, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας του περιβάλλοντος, ιστορικής προστασίας, για λόγους κοινωνικούς και για λόγους μεγάλης τοπικής σημασίας, κατόπιν τεκμηριωμένης γνωμοδότησης του οικείου ΟΤΑ ή της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας. Οι εξαιρέσεις της παραγράφου αυτής ισχύουν

για πέντε χρόνια, μετά την πάροδο των οποίων επανεξετάζονται όλες οι περιπτώσεις. Ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να τροποποιεί ανά έτος την απόφασή του με την προσθήκη και νέων εξαιρέσεων. Για όσους από τους εξαιρούμενους αιγιαλούς υφίστανται ενεργείς συμβάσεις παραχώρησης, η εξαίρεση αρχίζει από τη λήξη της παραχώρησης.

Με την παρ. 11 προβλέπεται ότι οι πράξεις παραχώρησης καταχωρίζονται στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Πληροφοριών(ΗΜΠ), το οποίο εξασφαλίζει τη διασύνδεση και διαλειτουργικότητα, με ηλεκτρονικά μέσα, με τους λοιπούς συμπράττοντες φορείς του Δημοσίου. Προβλέπεται έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Τουρισμού με την οποία καθορίζονται οι όροι, οι προδιαγραφές, η παροχή και συντήρηση, οι διαδικασίες και άδειες ηλεκτρονικής πρόσβασης και εισαγωγής πληροφοριών του ΗΜΠ και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση και λειτουργία του.

Άρθρο 36

Τροποποίηση του άρθρου 16 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 36 αντικαθίσταται το άρθρο 16 του ν. 2971/2001, το οποίο αφορά την παραχώρηση νησίδων του Δημοσίου και αβαθών θαλάσσιων εκτάσεων.

Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από σύμφωνη γνώμη των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Τουρισμού, για σκοπούς που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους, επιτρέπεται η παραχώρηση, κατ'ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 13 και 14, της χρήσης νησίδων, βραχονησίδων, υφάλων, σκοπέλων και αβαθών θαλασσίων εκτάσεων, καθώς και του συνεχόμενου αιγιαλού και της παραλίας για την εξυπηρέτηση σκοπών γεωργικών, κτηνοτροφικών (ιδίως δε για εκτροφή ζώων, εγκατάσταση μελισσοκομείων και κοχλιοτροφείων), αλιευτικών, υδατοκαλλιέργειας, ναυαθλητικών, ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας, εθνικής άμυνας και ασφάλειας και περιβαλλοντικής έρευνας. Με την αίτηση για την παραχώρηση προσκομίζεται η τυχόν απαιτούμενη από ειδικές διατάξεις άδεια και βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας περί του ότι η συγκεκριμένη χρήση ή δραστηριότητα δεν αντίκειται σε συγκεκριμένο χωροταξικό σχεδιασμό, σε ειδικότερες διατάξεις προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος του ν. 1650/1986 ή διατάξεις περί χρήσεων γης. Ειδικά στην περίπτωση παραχώρησης για σκοπούς περιβαλλοντικής έρευνας εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι επιτρέπεται κατά τον ίδιο τρόπο και για τους σκοπούς της παρ. 1, αλλά χωρίς δημοπρασία, η κατά χρήση παραχώρηση νησίδων του Δημοσίου σε αγροτικούς, αγροτοβιομηχανικούς, γεωργικούς, κτηνοτροφικούς και αλιευτικούς συνεταιρισμούς, οργανώσεις παραγωγών του αγροτικού τομέα και σε δημοτικές επιχειρήσεις του άρθρου 266 του ν. 3463/2006. Με την αίτηση για την παραχώρηση προσκομίζεται η τυχόν απαιτούμενη από ειδικές διατάξεις άδεια και βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας ότι η συγκεκριμένη χρήση ή δραστηριότητα δεν αντίκειται σε συγκεκριμένο χωροταξικό σχεδιασμό, σε ειδικότερες διατάξεις προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος του ν. 1650/1986 ή διατάξεις περί χρήσεων γης.

Με την παρ. 3 καθορίζεται η διαδικασία παραχώρησης κατά την παρ. 1, η οποία γίνεται κατόπιν δημοπρασίας, η οποία μπορεί να διενεργείται και ηλεκτρονικά, τα δε πρακτικά της εγκρίνονται από τον Υπουργό Οικονομικών. Ως τιμή εκκίνησης ορίζεται το αντάλλαγμα που καθορίζεται με το άρθρο 16Α. Είναι δυνατή η απευθείας παραχώρηση σε Ν.Π.Δ.Δ, επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, αλλά και σε ιδιώτες εάν προηγήθηκαν δύο άγονες

δημοπρασίες ή εάν σε αυτές δεν εκδηλώθηκε ενδιαφέρον από περισσότερους ενδιαφερόμενους και δεν αναπτύχθηκε πραγματικός ανταγωνισμός με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Στην τελευταία περίπτωση το αντάλλαγμα ορίζεται κατά το άρθρο 16Α.

Με την παρ. 4 ορίζεται ρητώς ότι για την εκτέλεση έργων στα πλαίσια της παραχώρησης του συγκεκριμένου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 14.

Με την παρ. 5 προβλέπεται η αναλογική εφαρμογή των διατάξεων των παρ. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 και 11 του άρθρου 15 και στις παραχωρήσεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 37

Προσθήκη άρθρου 16Α στο ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 37 προστίθεται, μετά το άρθρο 16 του ν. 2971/2001, άρθρο 16Α με προτεινόμενο τίτλο του άρθρου: **«Αντάλλαγμα χρήσης –Αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης»** με το οποίο προβλέπεται ένας ενιαίος, αντικειμενικός και δίκαιος τρόπος υπολογισμού τόσο του ανταλλάγματος για την παραχώρηση χρήσης των άρθρων 11, 12, 13, 13Α, 14 και 16 του αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, όσο και του υπολογισμού της αποζημίωσης για την αυθαίρετη χρήση τους. Αποτελεί πάγιο αίτημα φορέων, ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ, ΟΤΑ, αλλά και όλων των επιχειρηματιών, οι οποίοι αιτούνται της παραχώρησης αιγιαλού, παραλίας και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων, να υπάρχει ένας ενιαίος και αντικειμενικός τρόπος υπολογισμού του ανταλλάγματος για τις παραχωρήσεις. Με την προτεινόμενη διάταξη ικανοποιείται το πάγιο αυτό αίτημα, ενώ παράλληλα εξασφαλίζονται τα συμφέροντα του Δημοσίου, αφού οι Κτηματικές Υπηρεσίες θα διαθέτουν συγκεκριμένο τύπο για τον υπολογισμό του ανταλλάγματος για την παραχώρησης της χρήσης του αιγιαλού, αλλά και των αποζημιώσεων για την αυθαίρετη χρήση του. Για τον υπολογισμό αυτό, λαμβάνονται υπόψη η τιμή βάσης, το είδος της δραστηριότητας και το εμβαδόν του χώρου. Προβλέπεται έκδοση Υπουργικής απόφασης για τον καθορισμό της τιμής βάσης κάθε γεωγραφικής περιοχής, για την οποία λαμβάνονται υπόψη οι αντικειμενικές και οι μισθωτικές αξίες των πλησιέστερων ακινήτων εκάστης περιοχής. Με την προτεινόμενη διάταξη θα εκλείψουν φαινόμενα μεγάλων διαφοροποιήσεων στον καθορισμό του ανταλλάγματος ή της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης για ίδιες χρήσεις σε όμοιες ή παρόμοιες περιοχές και θα υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια, αντικειμενικότητα και ασφάλεια στις παραχωρήσεις του αιγιαλού, της παραλίας και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων, αλλά και στις αποζημιώσεις αυθαίρετης χρήσης τους.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι το αντάλλαγμα χρήσης αιγιαλού, παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου, του υπεδάφους ή του πυθμένα, όχθης, παρόχθιας ζώνης και υδάτινου στοιχείου ποταμών ή λιμνών για τις χρήσεις των άρθρων 11, 12, 13, 13Α, 14 και 16, καθώς και η αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης των παραπάνω χώρων, καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για την παραχώρηση οργάνου με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

T.B = Τιμή Βάσης

E.Δ = Είδος Δραστηριότητας

E.X = Εμβαδόν Χώρου

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι η Τιμή Βάσης για κάθε γεωγραφική περιοχή καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Για τον καθορισμό της τιμής βάσης λαμβάνονται υπόψη οι αντικειμενικές και μισθωτικές αξίες των πλησιέστερων ακινήτων εκάστης γεωγραφικής περιοχής.

Με την παρ. 3 διαιρείται το Είδος Δραστηριότητας στις ακόλουθες επιμέρους κατηγορίες:

α) Απλή χρήση (ομπρέλες – ξαπλώστρες, καντίνες, μη μηχανοκίνητα θαλάσσια μέσα αναψυχής κλπ)

β) Απλή χρήση με μηχανοκίνητα μέσα αναψυχής

γ) Απλή χρήση των παραγράφων 8, 9, 11 και 13 του άρθρου 13Α (πολιτιστικές εκδηλώσεις, γαμήλιες τελετές, εκδηλώσεις κοινωνικού χαρακτήρα, λήψεις με οπτικοακουστικά μέσα, ερευνητικοί σκοποί)

δ) Απλή χρήση των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου 13Α (πλωτές εξέδρες, φουσκωτά θαλάσσια μέσα αναψυχής, υδατοκαλλιέργειες)

ε) Έργα των περιπτώσεων α, β, γ, δ του άρθρου 14 (έργα κοινής ωφέλειας, ναυαθλητικά, ανάπτυξης, εξυπηρέτησης ερευνητικών σκοπών)

στ) Έργα της περίπτωσης ε του άρθρου 14 (Υδατοκαλλιέργειες) και της παρ. 3 του άρθρου 14 (υποθαλάσσιοι αγωγοί, καλώδια, ναύδετα κλπ).

ζ) Έργα του άρθρου 11 και των περιπτώσεων στ, ζ και η του άρθρου 14 (έργα και εγκαταστάσεις που εκτελέστηκαν μετά από σύμβαση με το Δημόσιο, τον ΕΟΤ τη ΓΓΑ ή τους ΟΤΑ ή με βάση αναπτυξιακούς νόμους, καθώς και έργα λιμενικά, συγκοινωνιακά, Α.Π.Ε κλπ)

Με την παρ. 4 και εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών να καθορίσει με απόφασή του το συντελεστή βαρύτητα κάθε Είδους Δραστηριότητας, μετά από πρόταση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Επίσης ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του καθορίζει το μαθηματικό τύπο, από τον οποίο θα προκύπτει το αντάλλαγμα χρήσης με βάση τα προηγούμενα κριτήρια και τα ειδικότερα θέματα και λεπτομέρειες εφαρμογής του. Το αντάλλαγμα υπολογίζεται σε ετήσια βάση και ειδικά για τις χρήσεις του άρθρου 14 αναπροσαρμόζεται ανά πενταετία. Το αντάλλαγμα που προκύπτει από το παρόν άρθρο στις περιπτώσεις των δημοπρασιών αποτελεί την τιμή εκκίνησης.

Άρθρο 38

Τροποποίηση του άρθρου 24 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 38 τροποποιείται το άρθρο 24 του ν. 2971/2011. Συγκεκριμένα, αντικαθίστανται οι παρ. 1 και 2 το άρθρου 24 του ν. 2971/2001, που αφορούν το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και τη δυνατότητα παραχώρησης της χρήσης χώρων των ΧΖΛ από το φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του Λιμένα.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 ορίζεται ότι επιτρέπεται ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, με απόφαση της διοίκησής του, που εγκρίνεται, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν., από το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, να παραχωρεί, με αντάλλαγμα και για ορισμένο χρονικό διάστημα, τη χρήση χώρων που βρίσκονται μέσα στη Χερσαία Ζώνη Λιμένα. Εφόσον η παραχώρηση αφορά είτε έργο είτε δραστηριότητα που απαιτεί έγκριση περιβαλλοντικών όρων, ακολουθείται υποχρεωτικά η διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Για παραχώρηση χώρων της ζώνης λιμένα σε βιομηχανικές μονάδες, απαιτείται και σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, σε εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών, μεταλλευτικές, λατομικές επιχειρήσεις και επιχειρήσεις βιομηχανικών ορυκτών απαιτείται και η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ενώ για αλιευτικές και υδατοκαλλιεργητικές επιχειρήσεις απαιτείται και η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Στην απόφαση παραχώρησης καθορίζεται το αντάλλαγμα για τη χρήση των

ανωτέρω χώρων, καθώς και οι λοιποί όροι της παραχώρησης. Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται για τους τουριστικούς λιμένες του άρθρου 29 του ν. 2160/1993

Με την παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 24 και ορίζεται ότι με απόφαση του αρμόδιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα και χωρίς να απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. και του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, εγκρίνονται οι παραχωρήσεις απλής χρήσης των χώρων της χερσαίας ζώνης λιμένα χρονικής διάρκειας μικρότερης των τριών ετών, που δεν συνοδεύονται από οποιοδήποτε έργο μόνιμης ή προσωρινής φύσης. Οι παραχωρήσεις απλής χρήσης των χώρων στην περιοχή αρμοδιότητας των Οργανισμών Λιμένων Α.Ε., εγκρίνονται από το Διοικητικό τους Συμβούλιο. Οι παραχωρήσεις απλής χρήσης τελούν πάντα υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του ν. 2971/2001 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθέντων ή εκδοθησομένων υπουργικών αποφάσεων ή του εκάστοτε ισχύοντος νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου για την προστασία του αιγιαλού. Για παραχωρήσεις που συνοδεύονται από οποιοδήποτε έργο μόνιμης φύσης και εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο των Οργανισμών Λιμένων Α.Ε., πριν την υλοποίηση της παραχώρησης απαιτείται η προηγούμενη έγκριση του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται για τους τουριστικούς λιμένες του άρθρου 29 του ν. 2160/1993.

3. Μετά την παράγραφο 9 προστίθεται νέα παράγραφος 10 ως εξής, με την οποία ορίζεται ότι, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής καθορίζονται οι προϋποθέσεις, τα τεχνικά θέματα, οι όροι και όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την παραχώρηση έναντι ανταλλάγματος της απλής χρήσης χώρων εντός χερσαίας ζώνης λιμένων για την άσκηση δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τους λουόμενους ή την αναψυχή του κοινού, ιδίως για την ανάπτυξη τραπέζοκαθισμάτων, ομπρελών – ξαπλωστών και λειτουργία τροχήλατου αναψυκτήριου.

Άρθρο 39

Τροποποίηση του άρθρου 27 του ν. 2971/2001

Με το προτεινόμενο άρθρο 39 αντικαθίσταται ο τίτλος και η διάταξη του άρθρου 27 του ν. 2971/200 με προτεινόμενο τίτλο: «**Προστασία αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του πυθμένα της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού**». Η προτεινόμενη διάταξη αναφέρεται στην προστασία του αιγιαλού και των λοιπών κοινοχρήστων χώρων και τη λήψη μέτρων εναντίον των αυθαίρετων κατόχων. Με την προτεινόμενη διάταξη αποσυνδέεται η προστασία του αιγιαλού από το νόμο περί προστασίας των δημοσίων κτημάτων, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη ευελιξία, ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στην προστασία του αιγιαλού. Προβλέπεται η έκδοση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής, πρωτοκόλλου αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης και πρωτοκόλλου κατεδάφισης, όταν διαπιστώνεται αυθαίρετη κατάληψη και παρατίθενται αναλυτικά ο τρόπος υπολογισμού της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης, της κοινοποίησης αυτών, και είσπραξης των αποζημιώσεων, καθώς και τα μέσα άμυνας των καθ' ύλην αυτά. Προκειμένου να αποτραπεί το σύνθηδες φαινόμενο της αυθαίρετης κατάληψης του αιγιαλού, της παραλίας και των λοιπών κοινοχρήστων χώρων για απλή χρήση, προβλέπεται ότι με το πρωτόκολλο καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης, εκτός της αποζημίωσης θα επιβάλλεται και πρόστιμο, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο της καθοριζόμενης αποζημίωσης. Το συνολικό ύψος του ποσού που θα καλείται να καταβάλει ο αυθαίρετος κάτοχος πιστεύεται ότι θα λειτουργήσει αποτρεπτικά και θα μειωθεί δραστικά το φαινόμενο της αυθαίρετης κατάληψης, αφού, μέχρι σήμερα φαίνεται να είναι οικονομικώς συμφέρουσα η αυθαίρετη κατάληψη των κοινοχρήστων χώρων με την καταβολή της αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης. Καινοτομία του άρθρου, επίσης, αποτελεί η διάταξη σύμφωνα με την οποία σε περιπτώσεις βραχυχρόνιας κατάληψης για

εποχιακή χρήση, ιδίως για ομπρέλες ξαπλώστρες, αλλά και για τις άλλες χρήσεις του άρθρου 13 Α, δεν εκδίδεται πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής, αλλά Πράξη Άμεσης Απομάκρυνσης των αυθαίρετων κατασκευών/πραγμάτων του Προϊσταμένου της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, η οποία κοινοποιείται μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την έκδοσή της στον καθ' ου η Πράξη και στον οικείο ΟΤΑ α' βαθμού. Μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες ο καθ' ου η Πράξη Άμεσης Απομάκρυνσης οφείλει να απομακρύνει τις κατασκευές/πράγματα, με τα οποία έχει γίνει η κατάληψη. Ο οικείος ΟΤΑ α' βαθμού διαπιστώνει την εμπρόθεσμη απομάκρυνσή τους. Αν αυτά δεν απομακρυνθούν εμπρόθεσμα, ο οικείος ΟΤΑ α' βαθμού υποχρεούται να τα απομακρύνει μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την πάροδο της διήμερης προθεσμίας του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου. Επίσης, εκδίδεται Π.Κ.Α.Α.Χ, με το οποίο επιβάλλεται αποζημίωση και πρόστιμο που καθορίζονται στο διπλάσιο των υπολογιζομένων σύμφωνα με την παρ. 2. Επιπροσθέτως τόσο ο αυθαίρετος κάτοχος όσο και ο/η σύζυγος αυτού και οι συγγενείς του εξ αίματος και εξ αγχιστείας μέχρι το δεύτερο βαθμό, καθώς και οι ομόρρυθμες, ετερόρρυθμες ή ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες στην οποίες είναι εταίρος ο αυθαίρετος κάτοχος ή κάποιος από τα ανωτέρω πρόσωπα, αποκλείονται από την παραχώρηση του αιγιαλού και των λοιπών κοινοχρήστων χώρων που αφορά ο ν. 2971/2001 για τα επόμενα 5 χρόνια από τη διαπίστωση της αυθαίρετης κατοχής. Η μη έκδοση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής προκρίνεται διότι είναι σε κάθε περίπτωση ιδιαίτερα δύσκολη έως αδύνατη η εκτέλεσή του, αφού, η κατάληψη με ομπρέλες και ξαπλώστρες ή άλλες περιπτώσεις βραχύχρονης κατάληψης γίνεται μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα (συνήθως τουριστική περίοδο) και στη συνέχεια οι ίδιοι οι αυθαίρετοι χρήστες αποσύρουν τις ξαπλώστρες, ομπρέλες και επαναφέρουν τον αιγιαλό στην προηγούμενη κατάσταση. Δεν υπάρχει δε πρακτικά η δυνατότητα να απομακρύνονται οι ομπρελοξαπλώστρες από όργανα του Δημοσίου αμέσως μόλις διαπιστώνεται η αυθαίρετη κατάληψη, ενώ, αντίθετα με την έκδοση της Πράξης Άμεσης Απομάκρυνσης, ο αυθαίρετος κάτοχος είναι υποχρεωμένος να απομακρύνει ο ίδιος τα πράγματα με τα οποία έχει κάνει την κατάληψη. Σε περίπτωση δε που δε συμμορφωθεί, ο οικείος Δήμος θα τα απομακρύνει με τους υπαλλήλους του. Με τον τρόπο αυτό οι ΟΤΑ α' βαθμού αποκτούν σημαντικές αρμοδιότητες στην προστασία του αιγιαλού, της παραλίας και λοιπών κοινόχρηστων πραγμάτων από αυθαίρετες καταλήψεις. Από την άλλη, ο διπλασιασμός του προστίμου σε συνδυασμό με το μελλοντικό αποκλεισμό του αυθαίρετου κατόχου από τις παραχωρήσεις του αιγιαλού θα δράσει αποτρεπτικά για την αυθαίρετη κατάληψη.

Επίσης, με το άρθρο αυτό καθορίζεται η αρμοδιότητα των δικαστηρίων στις ανακοπές κατά Π.Δ.Α. και Π.Κ.Α.Α.Χ. και του πρωτοκόλλου κατεδάφισης και συγκεκριμένα ορίζεται ότι αρμόδιο για την άσκηση ανακοπής τόσο κατά Π.Δ.Α. όσο και κατά Π.Κ.Α.Α.Χ. είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο του τόπου της αυθαίρετης κατάληψης, ενώ της έφεσης κατά της απόφασης επί ανακοπής κατά Π.Δ.Α. είναι το Μονομελές Εφετείο, ενώ διατηρήθηκε η διάταξη ότι εναντίον απόφασης εκδοθείσας επί ανακοπής κατά Π.Κ.Α.Α.Χ. δεν προβλέπεται κανένα ένδικο μέσο, διάταξη η οποία έχει κριθεί από τον Άρειο Πάγο ότι δεν προσκρούει στο Σύνταγμα, ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζει ταχύτητα στην επίλυση του θέματος.

Η προτεινόμενη διάταξη κρίθηκε απαραίτητη ώστε τόσο η διοίκηση όσο και οι πολίτες να γνωρίσουν ανά πάσα στιγμή τις συνέπειες της αυθαίρετης κατάληψης του αιγιαλού και των λοιπών κοινοχρήστων χώρων, καθώς και τα μέσα άμυνάς τους ώστε να μην χρειάζεται να ανατρέχουν κάθε φορά στις περί δημοσίων κτημάτων διατάξεις.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 ορίζεται ότι εναντίον αυτού που επελήφθη και κατέχει αυτογνωμόνως αιγιαλό, παραλία, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο, πυθμένα και υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού συντάσσεται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας Πρωτόκολλο Διοικητικής Αποβολής

(Π.Δ.Α.), το οποίο κοινοποιείται σ' αυτόν κατά του οποίου απευθύνεται, ανεξαρτήτως του χρόνου ενάρξεως της κατοχής του χώρου. Επίσης, τοιχοκολλάται εντός τριών (3) ημερών από την ανωτέρω κοινοποίηση στην αυθαίρετη κατασκευή, αν υπάρχει, και στο Δημοτικό κατάστημα του οικείου Δήμου και αναρτάται στο διαδίκτυο μέσω του προγράμματος «Διαύγεια», τηρουμένων των διατάξεων περί προστασίας προσωπικών δεδομένων. Αν είναι άγνωστη η διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του προσώπου κατά του οποίου απευθύνεται το πρωτόκολλο ή αν αυτό είναι κάτοικος αλλοδαπής, η κοινοποίηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 84 του ν.δ 356/1974 περί «Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων». Κατά του Π.Δ.Α. επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ενώπιον του αρμοδίου κατά τόπον Μονομελούς Πρωτοδικείου, που δικάζει αυτήν κατά την ειδική διαδικασία των μισθωτικών διαφορών, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση του πρωτοκόλλου, η οποία δεν μπορεί να παραταθεί. Η άσκηση ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση του ως άνω Πρωτοκόλλου. Ο ανακόπτων όμως δύναται με αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την αναστολή της εκτέλεσης μέχρι την έκδοση της απόφασης επί της ανακοπής. Αν δεν ασκηθεί εμπροθέσμως ανακοπή, το Π.Δ.Α. θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτό από εκείνον που έχει έννομο συμφέρον να το προσβάλλει. Αντίγραφο της ανακοπής με κλήση προς συζήτηση κοινοποιείται εντός της ίδιας ανατρεπτικής προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών στον Προϊστάμενο της Κτηματικής Υπηρεσίας που το εξέδωσε επί ποινή ακυρότητας της ασκηθείσας ανακοπής. Κατάθεση παραβόλου ή εγγραφή της ασκουμένης ανακοπής στο βιβλίο διεκδικήσεων δεν απαιτείται. Το βάρος της απόδειξης φέρει ο ανακόπτων, με τα δε προσαγόμενα αποδεικτικά μέσα συνεκτιμώνται και όσα προσκομίζονται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία. Κατά της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου επιτρέπεται έφεση ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου. Η έφεση ασκείται, κατά τις κοινές διατάξεις, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών. Κατά της απόφασης του Εφετείου δεν χωρεί κανένα ένδικο μέσο. Οι προθεσμίες του συγκεκριμένου άρθρου δεν παρατείνονται λόγω απόστασης. Για την κλήση του Δημοσίου ισχύουν οι ειδικές προς τούτο διατάξεις. Η απόφαση που εκδίδεται κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζει την επιδίωξη των δικαιωμάτων κατά την τακτική διαδικασία είτε από τον ιδιώτη είτε από το Δημόσιο, οι δε ισχύουσες προς τούτο διατάξεις δε θίγονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Το Π.Δ.Α., όταν τελεσιδικήσει, εκτελείται από δικαστικό επιμελητή μετά από έγγραφη εντολή του Προϊσταμένου της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας. Σε περίπτωση, που το Π.Δ.Α. ακυρωθεί τελεσιδικώς για λόγους που αφορούν την κυριότητα ή τη νομή του χώρου, ο ανακόπτων οφείλει να ασκήσει τακτική αγωγή εντός ενενήντα ημερών από την επίδοση της απόφασης, άλλως το πρωτόκολλο παραμένει σε ισχύ και εκτελείται. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1539/1938 (Α' 488), όπως ισχύουν.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι σε βάρος οποιουδήποτε κατέχει ή κάνει χρήση αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, χωρίς συμβατική σχέση με το Δημόσιο, η ΟΤΑ α' βαθμού, στον οποίο έχει νομίμως παραχωρηθεί η χρήση αυτών, εκδίδεται πρωτόκολλο καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης, με το οποίο επιβάλλεται αποζημίωση για την άνευ συμβατικής σχέσης κατάληψη ή και χρήση του χώρου. Διευκρινίζεται ότι η έκδοση πρωτοκόλλου για την επιβολή της αποζημίωσης αφορά την αυθαίρετη χρήση του κοινόχρηστου αγαθού και συνεπώς και τη στέρησή του από την κοινοχρησία και δεν επηρεάζεται από το εάν ο αυθαίρετος κάτοχος αποκόμιζε χρηματικό όφελος από αυτή. Ως εκ τούτου το Π.Κ.Α.Α.Χ εκδίδεται νομίμως εναντίον του αυθαίρετου κατόχου, όπως η έννοια αυτή αναλύθηκε παραπάνω, ανεξάρτητα από το αν αυτός είχε οποιοδήποτε χρηματικό όφελος από την κατοχή αυτή. Επίσης, με την ίδια παράγραφο ορίζεται ότι η αποζημίωση καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 Α, ότι με το ίδιο πρωτόκολλο επιβάλλεται επιπλέον του Π.Κ.Α.Α.Χ. και πρόστιμο, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο της καθορισθείσας αποζημίωσης, ότι για τον υπολογισμό του προστίμου λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες περιστάσεις της παράβασης, ιδίως δε το είδος

και η έκταση του καταληφθέντος χώρου, η επ' αυτού ασκούμενη δραστηριότητα, καθώς και η τυχόν υποτροπή του υποχρέου, ότι σε περίπτωση που το πρωτόκολλο εκδίδεται σε βάρος περισσότερων προσώπων, αυτά καθίστανται συνυπόχρεα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για την καταβολή της καθορισθείσας αποζημίωσης και του προστίμου, ότι το πρωτόκολλο κοινοποιείται σ' αυτόν κατά του οποίου εκδόθηκε, ανεξαρτήτως του χρόνου ενάρξεως κατοχής του χώρου, ότι σε περίπτωση που είναι άγνωστη η διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του προσώπου προς το οποίο κοινοποιείται το πρωτόκολλο ή αν αυτό είναι κάτοικος αλλοδαπής, η κοινοποίηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 84 του ν.δ 356/1974 περί «Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων», ότι κατά του πρωτοκόλλου καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ενώπιον του αρμοδίου Μονομελούς Πρωτοδικείου, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση του πρωτοκόλλου, η οποία δεν μπορεί να παραταθεί, ότι η ανακοπή κοινοποιείται στον Προϊστάμενο της Κτηματικής Υπηρεσίας που εξέδωσε το πρωτόκολλο εντός της αυτής ανατρεπτικής προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, ότι για το παραδεκτό της άσκησης της ανακοπής απαιτείται, ως την πρώτη συζήτησή της, να προσκομισθεί στο δικαστήριο αποδεικτικό καταβολής ποσοστού 20% της καθορισθείσας αποζημίωσης, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ, ότι το ανωτέρω ποσό, αν η ανακοπή απορριφθεί ή γίνει εν μέρει δεκτή για οποιοδήποτε λόγο, συνυπολογίζεται κατά τη σχετική εκκαθάριση της αξίωσης του Δημοσίου, ενώ, αν αυτό γίνει δεκτό, αποδίδεται σε αυτόν που το κατέβαλε, χωρίς τόκο, ότι οι έννομες αυτές συνέπειες επέρχονται ακόμη κι αν δεν υπάρχει σχετική ρητή διάταξη στην απόφαση. Περαιτέρω ορίζεται ότι η άσκηση ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση του ως άνω Πρωτοκόλλου, με αίτηση όμως του ανακόπτοντος, δύναται να ζητηθεί από το αρμόδιο δικαστήριο η αναστολή της εκτέλεσης αυτού μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ανακοπής, ότι κατά των αποφάσεων που εκδίδονται επί ανακοπών κατά πρωτοκόλλων καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης δε χωρεί ένδικο μέσο, ότι στην περίπτωση που η απόφαση που εκδίδεται ακυρώνει το πρωτόκολλο για λόγους που αφορούν την κυριότητα ή τη νομή του χώρου, ο ανακόπτων οφείλει να ασκήσει τακτική αγωγή εντός ενενήντα ημερών από την επίδοση της απόφασης, άλλως το πρωτόκολλο παραμένει σε ισχύ και εκτελείται, καθώς και ότι στην προηγούμενη περίπτωση δεν εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1539/1938, όπως ισχύουν. Τέλος ορίζεται ότι ειδικά για τις περιοχές για τις οποίες έχουν ιδρυθεί Φορείς Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών, βάσει του ν. 4519/2018 (Α 29), από το καθορισθέν Π.Κ.Α.Α.Χ. και πρόστιμο, ποσοστό 2% αποδίδεται στο Πράσινο Ταμείο για τη χρηματοδότηση των αντίστοιχων Φορέων, ρητώς απαγορευομένης της μεταφοράς οποιουδήποτε ποσοστού από το ποσό αυτό σε οποιοδήποτε άλλο φορέα ή για οποιαδήποτε άλλη χρήση.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι ειδικά σε περίπτωση βραχυχρόνιας κατάληψης για εποχιακή χρήση, ιδίως για τις περιπτώσεις των άρθρων 13 και 13Α, κατά παρέκκλιση της παρ. 1, δεν εκδίδεται Π.Δ.Α., αλλά Πράξη Άμεσης Απομάκρυνσης των αυθαίρετων κατασκευών/πραγμάτων του Προϊσταμένου της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας, η οποία κοινοποιείται μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την έκδοσή της στον καθ' ου η Πράξη και στον οικείο ΟΤΑ α' βαθμού. Κατά της Πράξης Άμεσης Απομάκρυνσης επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ενώπιον του Προέδρου Πρωτοδικών του αρμοδίου κατά τόπο Μονομελούς Πρωτοδικείου, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία πέντε (5) ημερών από την κοινοποίηση της πράξης, η οποία δεν μπορεί να παραταθεί. Μέσα στην ίδια προθεσμία πρέπει η ανακοπή να κοινοποιηθεί στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας. Η ανακοπή συζητείται με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εντός πέντε (5) ημερών από την κατάθεσή της, η δε απόφαση εκδίδεται εντός τριών (3) ημερών από τη συζήτησή της. Κατά της απόφασης δεν χωρεί ένδικο μέσο. Η απόφαση κοινοποιείται με επιμέλεια του ανακόπτοντος στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας και στον οικείο Δήμο. Μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την έκδοση της απόφασης επί της ανακοπής του προηγούμενου εδαφίου ή την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας για την άσκηση της ανακοπής κατά της

Πράξης Άμεσης Απομάκρυνσης, ο καθ' ου η Πράξη οφείλει να απομακρύνει τις κατασκευές/πράγματα, με τα οποία έχει γίνει η κατάληψη. Ο οικείος ΟΤΑ α' βαθμού διαπιστώνει την εμπρόθεσμη απομάκρυνσή τους. Αν αυτά δεν απομακρυνθούν εμπρόθεσμα, ο οικείος ΟΤΑ α' βαθμού υποχρεούται να τα απομακρύνει μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την πάροδο της προθεσμίας εντός της οποίας ο καθ' ου όφειλε να ενεργήσει για την απομάκρυνση. Επιπλέον, ο αυθαίρετος κάτοχος, καθώς και ο/η σύζυγος αυτού, καθώς και οι συγγενείς του εξ αίματος και εξ αγχιστείας μέχρι το δεύτερο βαθμό, καθώς και ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες εταιρείες ή ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες στις οποίες είναι εταίρος ο αυθαίρετος κάτοχος ή κάποιος από τα προαναφερόμενα πρόσωπα, αποκλείονται από την παραχώρηση του αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου και πυθμένα θάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών.

Με την παρ. 4 ορίζεται ρητώς ότι τα πάσης φύσεως κτίσματα και γενικώς κατασκευάσματα, τα οποία έχουν εν όλω ή εν μέρει κατασκευασθεί στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη, την παρόχθια ζώνη, το υδάτινο στοιχείο, τον πυθμένα και το υπέδαφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού χωρίς σχετική άδεια κατά τις διατάξεις των άρθρων 11, 12, 12 Α, 13, 13 Α, 14 και 16 θεωρούνται παράνομα και κατεδαφίζονται, ανεξάρτητα από το χρόνο κατασκευής τους ή της χρήσης τους. Ομοίως κατεδαφίζονται τα πάσης φύσεως κτίσματα και εν γένει κατασκευάσματα, τα οποία έχουν ανεγερθεί ή θα ανεγερθούν χωρίς άδεια στον αιγιαλό ή την παραλία, μετά τον καθορισμό και τη συντέλεση των απαλλοτριώσεων των άρθρων 7 και 10, ανεξάρτητα από το χρόνο ανέγερσής τους ή αν κατοικούνται ή άλλως πως χρησιμοποιούνται. Προς τούτο ο προϊστάμενος της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας εκδίδει πρωτόκολλο κατεδάφισης, το οποίο κοινοποιεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), στον φερόμενο κύριο ή νομέα ή κάτοχο ή κατασκευαστή αυτών, ο οποίος οφείλει εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση να κατεδαφίσει τα κτίσματα και να άρει τα πάσης φύσεως κατασκευάσματα. Παράλληλα, η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία αποστέλλει το πρωτόκολλο κατεδάφισης στο Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Από την κατεδάφιση εξαιρούνται κτίσματα και κατασκευάσματα, που τελούν υπό την προστασία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, καθώς και κατασκευές ή κτίσματα, που έχουν ήδη κηρυχθεί προστατευόμενα ή διατηρητέα με απόφαση αρμόδιας αρχής. Ενόσω εκκρεμεί η διαδικασία κήρυξης αυτών ως προστατευομένων ή διατηρητέων, αναστέλλεται η έκδοση ή η εκτέλεση εκδοθέντος πρωτοκόλλου κατεδάφισης.

Με την παρ. 5 προβλέπεται ότι στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή η διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου που κατέλαβε την κοινόχρηστη έκταση και ανήγειρε ή κάνει χρήση της παράνομης κατασκευής, η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία δημοσιεύει πρόσκληση προς οποιονδήποτε γνωρίζει σχετικά να γνωστοποιήσει στην υπηρεσία την ταυτότητά του. Η πρόσκληση αναρτάται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών και δημοσιεύεται σε μία ημερήσια εφημερίδα με πανελλήνια κυκλοφορία και μία ημερήσια ή εβδομαδιαία εφημερίδα, που εκδίδεται στην έδρα του οικείου Δήμου ή της περιφερειακής ενότητας, αν στο Δήμο δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα. Μετά την άπρακτη πάροδο τριάντα (30) ημερών από την τελευταία δημοσίευση, το πρωτόκολλο εκδίδεται κατά αγνώστου και τοιχοκολλάται στην προς κατεδάφιση οικοδομή και στο κατάστημα του οικείου Δήμου. Η συντασσόμενη έκθεση αποστέλλεται στην Κτηματική Υπηρεσία. Αν είναι άγνωστη η διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του προσώπου προς το οποίο κοινοποιείται το πρωτόκολλο ή αν αυτό είναι κάτοικος αλλοδαπής, η κοινοποίηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 84 του Κ.Ε.Δ.Ε.

Με την παρ. 6 παρέχεται αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την τελευταία κοινοποίηση του πρωτοκόλλου ή την τοιχοκόλλησή του για την κατεδάφιση της αυθαίρετης

κατασκευής, σε περίπτωση δε που παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, ειδοποιείται για την κατεδάφιση η οικεία Αποκεντρωμένη Διοίκηση, ο Γενικός Γραμματέας της οποίας έχει την ευθύνη γι αυτή. Σε περίπτωση αδυναμίας ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ζητά την τεχνική υποστήριξη της οικείας Περιφέρειας, η Τεχνική Υπηρεσία της οποίας υποχρεούται να προβεί στην κατεδάφιση. Το πρωτόκολλο ισχύει ως άδεια κατεδάφισης της αρμόδιας αρχής και η σχετική δαπάνη βαρύνει εις ολόκληρο το χρήστη και αυτόν που παράνομα προέβη στην κατασκευή που πρόκειται να κατεδαφιστεί, βεβαιώνεται δε και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι όλα τα μέτρα προστασίας που αφορούν αυθαίρετη χρήση ή κατασκευές χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής μέσα στη θάλασσα ή σε χερσαία ζώνη λιμένα εκδίδονται μετά από πρόταση του Φορέα Διαχείρισης ή, εάν δεν υπάρχει, της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής συνοδευόμενη από τα στοιχεία του αυθαίρετου κατόχου ή χρήστη και σκαρίφημα του καταληφθέντος χώρου, εάν δε συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της παρ. 4, τοιχοκολλάται επιπλέον και στο αρμόδιο Λιμεναρχείο. Αν από τις κατασκευές της παρ. 4 προκύπτει άμεσος και κατεπείγων κίνδυνος για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, το πρωτόκολλο κατεδάφισης εκτελείται μετά την πάροδο προθεσμίας επτά (7) ημερών από την τοιχοκόλληση στο Λιμεναρχείο.

Με την παρ. 8 προβλέπεται ότι για ζητήματα που δε ρυθμίζονται ειδικά στο προτεινόμενο άρθρο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις περί προστασίας δημοσίων κτημάτων, εφόσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του προτεινόμενου νόμου.

Με την παρ. 9 ορίζεται ότι οι δημοτικές αρχές που παραχώρησαν τη απλή χρήση αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του πυθμένα της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού υποχρεούνται να αναφέρουν αμελλητί στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία τυχόν αυθαίρετες κατασκευές ή χρήσεις επί των κοινόχρηστων χώρων του προτεινόμενου νόμου, που υποπίπτουν στην αντίληψή τους. Τις ίδιες υποχρεώσεις έχουν και οι Φορείς Διαχείρισης για τις περιοχές αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα της αρμοδιότητάς τους. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής συνιστά το πειθαρχικό αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, όπως προβλέπεται και τιμωρείται από τις οικείες για ένα έκαστο εξ αυτών διατάξεις.

Άρθρο 40

Τροποποίηση του άρθρου 29 του ν. 2971/2001

Με το άρθρο 40 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 29 του ν. 2971/2001 και ορίζεται ότι τρίτος που, κατά παράβαση της περίπτ. α' της παρ. 6 του άρθρου 15, μεταβιβάζει μερικά ή ολικά το δικαίωμα, που αποκτά με την πράξη παραχώρησης, σε άλλον ή συνάπτει οποιαδήποτε σχέση γι' αυτό με ή χωρίς αντάλλαγμα, τιμωρείται με την ποινή της παρ. 1 και, αν το δικαίωμα αφορά έργα ή λιμενικές εγκαταστάσεις, και με πρόστιμο ισόποσο με το λιμενικό τέλος, που καταβάλλεται στον πλησιέστερο λιμένα για τη χρήση παρόμοιων έργων ή λιμενικών εγκαταστάσεων, το οποίο βεβαιώνεται σε βάρος του αυθαίρετου χρήστη και του αρχικού παραχωρησιούχου, οι οποίοι ευθύνονται εις ολόκληρο για την καταβολή του, με απόφαση, άμεσα εκτελεστή, της αρμόδιας λιμενικής αρχής και εισπράττεται σύμφωνα με της διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε.».

Άρθρο 41

Τελικές διατάξεις

Το άρθρο 41 αφορά τις τελικές διατάξεις του παρόντος Μέρους.

Ειδικότερα, με το συγκεκριμένο άρθρου τίθεται αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την ισχύ του νόμου για την κατεδάφιση όλων των αυθαίρετων κατασκευών που εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση στον αιγιαλό και την παραλία. Η διάταξη αποσκοπεί στην ταχεία εκκαθάριση και κατεδάφιση όλων των αυθαίρετων κατασκευών, ώστε να μην υπάρχει πλέον κανένα εμπόδιο για την ελεύθερη πρόσβαση στον αιγιαλό και την παραλία και να μην σημειωθούν ποτέ ξανά δραματικά γεγονότα, όπως αυτά που συνέβησαν τον Ιούλιο του 2018, όταν πολλοί άνθρωποι έχασαν άδικα τη ζωή τους γιατί δεν μπορούσαν να προσεγγίσουν την παραλία λόγω αυθαίρετων κατασκευών, που εμποδίζαν την πρόσβαση στον αιγιαλό.

Άρθρο 42

Μεταβατικές διατάξεις

Στο συγκεκριμένο άρθρο περιλαμβάνονται μεταβατικού χαρακτήρα διατάξεις, προκειμένου να μη δημιουργηθεί οποιοδήποτε πρόβλημα ή κενό στην εφαρμογή των νέων διατάξεων.

Ειδικότερα:

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 ορίζεται ότι μέχρι την έκδοση των κανονιστικών πράξεων για τις οποίες χορηγείται εξουσιοδότηση με τις διατάξεις του ν.2971/2001, όπως τροποποιούνται ή προστίθενται στο ν. 2971/2001 με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, εξακολουθούν να ισχύουν οι υφιστάμενες κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, αιτήσεις για τη διατήρηση έργων και κατασκευών και περαιτέρω παραχώρηση εξετάζονται κατά τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο υποβολής τους. Σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος επιθυμεί να εξετασθεί η αίτησή του με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους υποβάλλει σχετικό αίτημα εντός τρίμηνης αποκλειστικής προθεσμίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι παραχωρήσεις απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παρόχθιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, που έχουν γίνει με υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 13 του ν. 2971/2001 όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με τον παρόντα νόμο, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι άδειες παραχώρησης χρήσης για την κατασκευή έργου επί του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης, της παρόχθιας ζώνης, του υδάτινου στοιχείου, του πυθμένα και του υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και της κοίτης πλεύσιμου ποταμού, που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2971/2001 εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι για την επισκευή και συντήρηση των εγκαταστάσεων των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 14 του ν.2971/2001, όπως αυτό τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, τα οποία είχαν κατασκευαστεί στον αιγιαλό, όχθη, παρόχθια ζώνη, υδάτινο στοιχείο, πυθμένα και υπεδάφος του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού, πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος, και για τα οποία κατά το χρόνο κατασκευής τους δεν υπήρχε η υποχρέωση έκδοσης Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο), υποβάλλονται μέσα σε δύο (2) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, προκειμένου να εκδοθεί Α.Ε.Π.Ο.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι έργα καθαρισμού – αποκατάστασης λειτουργικών βαθών λιμενικών εγκαταστάσεων της παρ. 13 του άρθρου 14 του ν.2971/2001, που έχουν γίνει πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος, μπορεί να πραγματοποιούνται με τη διαδικασία της παρ. 13 του άρθρου 14 του ν.2971/2001, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, εφόσον

υποβληθούν, μέσα σε προθεσμία δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι σχετικές μελέτες για την έκδοση Α.Ε.Π.Ο.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι μέχρι την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων του άρθρου 16Α, το αντάλλαγμα για τις παραχωρήσεις και η αποζημίωση αυθαίρετης χρήσης καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 115 του από 11/12.11.1929 Π.Δ «περί διοικήσεως δημοσίων κτημάτων», το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 2 του ν. 4266/1929 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 5895/33, όπως περαιτέρω τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα 20 του α.ν 1540/38, 19 του α.ν 1919/39, 2 του α.ν 1925/51 και 5 παρ. 4 του α.ν 263/1968.

Με την παρ. 8 ορίζεται ότι εκκρεμείς κατά την ημέρα δημοσίευσης του παρόντος νόμου αιτήσεις της παρ. 3 του άρθρου 11 και των παρ. 9 και 10 ου άρθρου 27 του ν. 2971/2001, όπως ίσχυαν πριν την τροποποίησή τους με τον παρόντα νόμο, εξετάζονται κατά τις προϊσχύσασες διατάξεις. Σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος επιθυμεί να εξετασθεί η αίτησή του με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους υποβάλλει σχετικό αίτημα εντός τριμήνης αποκλειστικής προθεσμίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία.

Με την παρ. 9 ορίζεται η εξαίρεση από την παραχώρηση δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού, με βάση το άρθρο 8 της ΔΔΠ0007378/0454ΒΕΞ2017/11.5.2017 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας «Καθορισμός όρων, προϋποθέσεων, τεχνικών θεμάτων, αναγκαίων λεπτομερειών και διαδικασίας για την παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης μεγάλων λιμνών και πλεύσιμων ποταμών», (Β' 1636), εξακολουθεί να ισχύει.

Με την παρ. 10 ορίζεται ότι μετά την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 14Α καταργείται το άρθρο 51 του ν. 4599/2019 (Α' 40) και η αδειοδότηση των έργων που αναφέρονται στο άρθρο αυτό γίνεται στο εξής σύμφωνα με το άρθρο 14Α. Οι φάκελοι που έχουν κατατεθεί για την αδειοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν.4599/2019 μπορεί να συμπληρωθεί μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έναρξη ισχύος των αποφάσεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 14Α.

Τέλος, με την παρ. 11 προβλέπεται ότι κατά των αποφάσεων επανακαθορισμού της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού που έχουν εκδοθεί μέχρι την έναρξη ισχύος της παραγράφου 4 του άρθρου 7^Α του ν. 2971/2001, που προστίθεται με το άρθρο 26 του παρόντος, επιτρέπεται η υποβολή ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής, εντός αποκλειστικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ρυθμίσεις για το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

Άρθρο 43

Απλούστευση διαδικασιών στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου 1 επεκτείνεται σε μια σειρά υποθέσεων - που τα νομικά ζητήματα που παρουσιάζουν είναι απλά και συνήθη ή το οικονομικό τους αντικείμενο είναι μικρό - η πρόβλεψη έκδοσης Πράξης Τριμελούς Επιτροπής του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), αντί της χρονοβόρας γραφειοκρατικής διαδικασίας υποβολής γραπτής εισήγησης από το χειριστή της υπόθεσης και έκδοσης πρακτικού από την

Τριμελή Επιτροπή που θα εγκριθεί από τον πρόεδρο του ΝΣΚ ή θα θεωρηθεί από τον Πρόεδρο και θα εγκριθεί από τον Υπουργό Οικονομικών.

Με τον τρόπο αυτό απλουστεύεται το σύστημα αποδοχής αποφάσεων ή μη άσκησης ενδίκων βοηθημάτων, επιταχύνεται σημαντικά η ταχύτερη οριστική περαίωση δικαστικών υποθέσεων, προς όφελος, τόσο του Δημοσίου, όσο και των ιδιωτών και εξορθολογίζεται η λειτουργία του ΝΣΚ, αφού η σύνταξη εισήγησης και πρακτικού και η περαιτέρω θεώρηση και έγκριση του από τα αρμόδια όργανα για απλές και συνήθεις υποθέσεις επιβαρύνει αδικαιολόγητα τους χειριστές των υποθέσεων, αλλά και τα αρμόδια για τη θεώρηση και έγκριση όργανα.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η ηλεκτρονική υποβολή στο Ν.Σ.Κ. αιτήσεων ιδιωτών για την εξώδικη αναγνώριση απαιτήσεων και τη συμβιβαστική επίλυση διαφορών μεταξύ αυτών και του Δημοσίου, αλλά και η επέκταση της ρύθμισης αυτής, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από πρόταση του Προέδρου του ΝΣΚ και σε άλλες περιπτώσεις που θα κριθεί πρόσφορο ή αναγκαίο. Και το μέτρο αυτό αποσκοπεί, αφενός στην αποσυμφόρηση της λειτουργίας των διοικητικών υπηρεσιών του Ν.Σ.Κ. και αφετέρου στην καλύτερη εξυπηρέτηση των διοικουμένων, αφού δε θα απαιτείται η φυσική παρουσία τους για την υποβολή της αίτησης.

Άρθρο 44

Γραφείο Επιθεώρησης

Με το άρθρο 43 δημιουργείται στην Κεντρική Υπηρεσία του Ν.Σ.Κ. Γραφείο Επιθεώρησης, όπου τα μέλη του, ένας Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ. και τρεις Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους θα έχουν ως καθήκον: α) τον καθορισμό ποσοτικών και ποιοτικών στόχων των υπηρεσιακών μονάδων του Ν.Σ.Κ. και των λειτουργιών του, β) την παρακολούθηση, έλεγχο και αξιολόγηση του έργου των υπηρεσιακών μονάδων του Ν.Σ.Κ., των λειτουργιών του και των εξωτερικών συνεργατών του Ν.Σ.Κ. και γ) τη διενέργεια τακτικής και έκτακτης επιθεώρησης των λειτουργιών του Ν.Σ.Κ. και τη σύνταξη των σχετικών εκθέσεων επιθεώρησης. Προκειμένου να επιτευχθεί το παραπάνω έργο, κρίνεται αναγκαία η δημιουργία μιας επιπλέον οργανικής θέσης Αντιπροέδρου ΝΣΚ, ο οποίος θα τεθεί επικεφαλής του Γραφείου. Τα κριτήρια αξιολόγησης των υπηρεσιακών μονάδων του Ν.Σ.Κ. και της απόδοσης των λειτουργιών του, ο τρόπος και η διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων του Γραφείου Επιθεώρησης θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από πρόταση Προέδρου Ν.Σ.Κ.. Μέχρι την έκδοση και την έναρξη ισχύος της απόφασης αυτής εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 32 έως 37 του π.δ 238/2003 (Α' 214), που ρυθμίζουν τα θέματα αυτά, οι οποίες στη συνέχεια θεωρούνται ως καταργηθείσες.

Άρθρο 45

Επιτόκιο οφειλών του Δημοσίου

Το ισχύον σήμερα νόμιμο επιτόκιο για τις οφειλές του Δημοσίου, ύψους 6% ετησίως, εκτός του γεγονότος ότι κρίνεται ιδιαίτερα υψηλό για τις σημερινές δημοσιονομικές συνθήκες, λόγω του αμετάβλητου χαρακτήρα του, δεν προσαρμόζεται στο εκάστοτε χρηματοοικονομικό περιβάλλον με αποτέλεσμα τη σοβαρή επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού λαμβανομένου υπόψη και του ρυθμού απονομής δικαιοσύνης. Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 3 ενοποιείται η έως τώρα υφιστάμενη νομοθεσία και καθιερώνεται ενιαίος τρόπος υπολογισμού του οφειλόμενου από το Δημόσιο τόκου (νόμιμου και υπερημερίας), για τις σχετικές οφειλές αυτού, ανεξάρτητα από την αιτία τους, με αναφορά στο επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), το οποίο ισχύει κατά την ημερομηνία άσκησης του ενδίκου βοηθήματος (γένεση επιδικίας), πλέον των

προτεινόμενων εκατοστιαίων μονάδων ετησίως. Το προτεινόμενο επιτόκιο, με τις προβλεπόμενες εξαιρέσεις, κατά το μέρος που αφορά στο επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), δε μεταβάλλεται, πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή του κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα, με σχετική βάση υπολογισμού του, το επιτόκιο που ισχύει κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Το ύψος του προτεινόμενου επιτοκίου, εκτός από την ομοιόμορφη αντιμετώπιση των οφειλών, τίθεται με αναφορά στο εκάστοτε χρηματοοικονομικό περιβάλλον, διασφαλίζει τη σχετική δημοσιονομική ισορροπία και, πάντως, εξακολουθεί να είναι κατά πολύ υψηλότερο από το τρέχον επιτόκιο των προθεσμιακών τραπεζικών καταθέσεων, αλλά και από το αντίστοιχο των τελευταίων ετών.

Σημειώνεται, ότι έχει κριθεί ότι η όποια διαφοροποίηση όσον αφορά στους τόκους οφειλών του Δημοσίου, σε σχέση με τα αντίστοιχα για τις οφειλές των ιδιωτών, είναι συμβατή προς τις διατάξεις των άρθρων του Συντάγματος 4 παράγραφοι 1 και 5, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδάφιο δ', ενώ δεν τίθεται ζήτημα αντίθεσης προς την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης αυτής.

Περαιτέρω, όπως και υπό το ισχύον νομικό πλαίσιο, η τοκοφορία, αξιώσεων κατά του Δημοσίου, αρχίζει, μόνο από την επίδοση του εκάστοτε δικογράφου, από το διάδικο, στον Υπουργό Οικονομικών ή στο όργανο του Δημοσίου ή της Αρχής που προβλέπεται από το νόμο να γίνεται η επίδοση σε ειδικές κατηγορίες υποθέσεων. Ειδικές διατάξεις νόμου, οι οποίες προβλέπουν διαφορετικό χρόνο έναρξης τοκοφορίας, εξακολουθούν να ισχύουν, ενώ οι προτεινόμενες διατάξεις καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς, σε οποιοδήποτε στάδιο και βαθμό (διοικητικό ή δικαστικό, συμπεριλαμβανομένου και του αναιρετικού σταδίου) κάθε φύσης υποθέσεις, για το μέρος κατά το οποίο οι αξιώσεις των ιδιωτών για τόκο αναφέρονται, ανάγονται και υπολογίζονται σε χρόνο μετά την έναρξη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Διατάξεις για τη δημόσια περιουσία

Άρθρο 46

Παραχώρηση κατά χρήση χωρίς αντάλλαγμα τμήματος Δημοσίου ακινήτου προς το Δήμο Καλαμάτας

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις παραχωρείται, χωρίς αντάλλαγμα, στο Δήμο Καλαμάτας, για ενενήντα εννέα έτη (99) έτη, η χρήση, διαχείριση και εκμετάλλευση τμήματος του δημοσίου ακινήτου με στοιχεία ΑΒΚ 635, εμβαδού 44.491,87 τ.μ, το οποίο αποτελεί το προς ανατολάς τμήμα του δημοσίου ακινήτου με ΚΑΕΚ 360882304015 και όπως αυτό εμφανίζεται στο προσαρτημένο στο παρόν άρθρο, ως Παράρτημα Ι, τοπογραφικό διάγραμμα της Κτηματικής Υπηρεσίας Μεσσηνίας της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας, που συντάχθηκε από τον αγρονόμο/τοπογράφο μηχανικό Γεώργιο Βλάχο την 21.11.2018 και θεωρήθηκε την ίδια μέρα από τον ίδιο, ως Προϊστάμενο, και αποτυπώνει σε κλίμακα 1:2.500, επί διαγράμματος εξαρτημένου από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο, στο ορθογώνιο σύστημα εγκάρσιας μερκατορικής προβολής ΕΓΣΑ '87, μαζί με το συνημμένο πίνακα συντεταγμένων των κορυφών του υπό παραχώρηση τμήματος του ακινήτου, που έχουν ληφθεί από τα δεδομένα χωρικής βάσης του Ψ.Υ.ΔΗ.Π.Ε.Κ, με τα στοιχεία 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17—18-19-20-21-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-4-6-47-1.

Ολόκληρο το ακίνητο με στοιχεία ABK 635, συνολικού εμβαδού 69.360 τ.μ, το οποίο κείται στη Δυτική Παραλία Καλαμάτας στη θέση «Κορδία» του Δήμου Καλαμάτας, προέκυψε από τεχνητή πρόσχωση της θάλασσας, που πραγματοποιήθηκε μετά το έτος 1985, για λόγους αντιδιαβρωτικής προστασίας δυτικά των εκβολών του ποταμού Νέδοντα και καταγράφηκε ως παλαιός αιγιαλός, τα όρια του οποίου καθορίστηκαν με την με αριθ. Ν.3/22.01.1991 απόφαση του Νομάρχη Μεσσηνίας (Δ'46).

Η παραχώρηση γίνεται για την κατασκευή από τον παραχωρησιούχο Δήμο εγκαταστάσεων άθλησης, διαμόρφωση νέων χώρων στάθμευσης, δημιουργία ζωνών πρασίνου και γενικά για την ανάπτυξη και αξιοποίηση του χώρου, την ανάπτυξη και προστασία της ευρύτερης περιοχής και την εξυπηρέτηση πολιτιστικών, αθλητικών και κοινωφελών σκοπών.

Ορίζεται ρητώς ότι η παραχώρηση δεν νομιμοποιεί κτίσματα, έργα και κατασκευές που ενδεχομένως υφίστανται εντός του παραχωρούμενου ακινήτου και έχουν κατασκευαστεί άνευ των νομίμων αδειών.

Περαιτέρω, ορίζεται ότι ο Δήμος Καλαμάτας, υποχρεούται να επιτρέπει και να ανέχεται την προσωρινή χρήση τμημάτων του παραχωρούμενου ακινήτου εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου, όταν αυτή επιβάλλεται από λόγους προφανούς ανάγκης της εθνικής ασφάλειας και της δημόσιας τάξης, για την προσωρινή στέγαση ή παραμονή τμημάτων των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, την προσόρμιση και παραβολή πλοίων του Λιμενικού Σώματος και του Πολεμικού Ναυτικού, μετά από σχετική ενημέρωση του Δήμου.

Επιπλέον, η παραχώρηση της χρήσης των ακινήτων της παρούσας ενότητας τελεί υπό τους ακόλουθους όρους:

α) Ο Δήμος Καλαμάτας θα αναλάβει, με αποκλειστική ευθύνη, μέριμνα και δαπάνη του, την λήψη όλων των απαραίτητων αδειών από τις αρμόδιες Υπηρεσίες και την τήρηση των προβλεπόμενων πολεοδομικών διατάξεων και των διατάξεων περί αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού για την υλοποίηση του σκοπού της παραχώρησης, καθώς και τη δαπάνη των εργασιών που απαιτούνται προς τούτο. Η δαπάνη για τις εργασίες και την υλοποίηση του σκοπού δύναται να προέρχεται είτε από ίδιους πόρους του Δήμου, είτε από οποιαδήποτε άλλη πηγή (π.χ ένταξη σε Αναπτυξιακά Ευρωπαϊκά Προγράμματα, κρατική επιχορήγηση κλπ).

β) Ο Δήμος Καλαμάτας υποχρεούται στην, με αποκλειστικά δικές του δαπάνες, κατασκευή, συντήρηση, βελτίωση, επισκευή, φύλαξη και ανάπτυξη του παραχωρούμενου ακινήτου και των επ' αυτού κτηρίων, έργων και εγκαταστάσεων, εφόσον υπάρχουν, που παραμένουν επ' ωφελεία του ακινήτου και του Ελληνικού Δημοσίου, δυνάμενος να προβεί σε κατεδάφιση κτηρίων και κατασκευών, υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης έκδοσης των προβλεπόμενων νόμιμων αδειών. Κατά του Ελληνικού Δημοσίου ουδεμία αξίωση για καταβολή της δαπάνης για την εκτέλεση των εργασιών του προηγούμενου εδαφίου ή για αποζημίωση για τις ίδιες αιτίες δύναται να προβληθεί μετά τη λήξη του χρόνου παραχώρησης ή σε περίπτωση άρσης ή αυτοδίκαιης ανάκλησης αυτής.

γ) Το Ελληνικό Δημόσιο απαλλάσσεται τελείως και για οποιαδήποτε αιτία της υποχρέωσης κατασκευής, επισκευής, συντήρησης, βελτίωσης ή φύλαξης του παραχωρούμενου ακινήτου και των συστατικών και παραρτημάτων του, ακόμη και αν αυτή επιβάλλεται από λόγους ανωτέρας βίας.

δ) Το Ελληνικό Δημόσιο δεν έχει απολύτως καμία ευθύνη ή υποχρέωση για πραγματικά ή νομικά ελαττώματα του ακινήτου, τη χρήση, διαχείριση και εκμετάλλευση τμήματος του οποίου παραχωρεί.

ε) Μετά τη λήξη του χρόνου παραχώρησης επέρχεται αυτοδίκαια ανάκληση της παραχώρησης και αποδίδονται το ακίνητο, τα έργα και οι εγκαταστάσεις, με πρωτόκολλο παράδοσης – παραλαβής, αφού προηγηθεί αυτοψία των αρμοδίων οργάνων του Ελληνικού Δημοσίου, στην αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, σε καλή κατάσταση, δεκτική χρήσης για τους αντίστοιχους σκοπούς, λαμβανομένων πάντως υπόψη της εύλογης φθοράς από τη συνήθη χρήση, των τυχόν φθορών, καταστροφών ή ζημιών που οφείλονται σε τρομοκρατικές ενέργειες ή εχθροπραξίες, καθώς και οι εγκεκριμένες από το Δημόσιο αποξηλώσεις ή κατεδαφίσεις εγκαταστάσεων ή κτηρίων.

Ο Υπουργός Οικονομικών δύναται με αιτιολογημένη απόφασή του να ανακαλέσει την παραχώρηση της χρήσης των παραχωρούμενων χώρων, ιδίως για καθυστέρηση, ματαίωση ή πλημμελή εκπλήρωση του σκοπού της παραχώρησης, αλλαγή της προβλεπόμενης χρήσης, μη τήρηση των όρων που προβλέπονται στην παρ. 5 του προτεινόμενου άρθρου, καθώς και για λόγους ανώτερης βίας, εθνικής άμυνας ή άλλο σπουδαίο λόγο δημοσίου συμφέροντος.

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, στα πλαίσια της ορθολογικής διαχείρισης της δημόσιας περιουσίας και της κοινωνικής και γενικότερα της αναπτυξιακής πολιτικής του Κράτους, αλλά και προς τον σκοπό της εξοικονόμησης πόρων, παραχωρείται η χρήση δημοσίων ακινήτων, με τη συντήρηση και διαχείριση των οποίων επιβαρύνεται το Ελληνικό Δημόσιο, σε φορέα της τοπικής αυτοδιοίκησης, στην προκειμένη περίπτωση στον Δήμο Καλαμάτας, ο οποίος δύναται να τα διαχειριστεί και να τα συντηρήσει, για την κάλυψη λειτουργικών και λοιπών αναγκών του ή για τη ανάπτυξη ευρύτερων περιοχών και την εξυπηρέτηση των δημοτών του και των επισκεπτών. Ο Υπουργός Οικονομικών δύναται με αιτιολογημένη απόφασή του να ανακαλέσει την παραχώρηση της χρήσης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης των παραχωρούμενων χώρων, ιδίως για καθυστέρηση, ματαίωση ή πλημμελή εκπλήρωση του σκοπού της παραχώρησης, αλλαγή της προβλεπόμενης χρήσης, μη τήρηση των όρων που προβλέπονται στην παρούσα ενότητα, καθώς και για λόγους ανώτερης βίας, εθνικής άμυνας ή άλλο σπουδαίο λόγο δημοσίου συμφέροντος.

Με τις εν λόγω διατάξεις ικανοποιείται το δίκαιο αίτημα της τοπικής αυτοδιοίκησης και των κατοίκων της Καλαμάτας, για τη διαχείριση του παραπάνω ακινήτου και την ανάπτυξη και αξιοποίηση των παραχωρούμενων χώρων, προς εξυπηρέτηση αθλητικών και κοινωφελών σκοπών, για την προστασία, αξιοποίηση και εν γένει την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής. Η παραχώρηση δε της χρήσης στον Δήμο Καλαμάτας, εκτός του γεγονότος ότι αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη διαχείριση του συγκεκριμένου ακινήτου, που αποτελεί παλαιό αιγιαλό, αποτελεί και αναγκαία προϋπόθεση, κατά τις κείμενες διατάξεις, για χρηματοδότηση των απαιτούμενων έργων της κατασκευής αθλητικών χώρων, συντήρησής τους και γενικότερα, ανάπτυξης και ανάδειξης του προς όφελός της κοινωνίας της Καλαμάτας. Ειδικότερα, σκοπός της παραχώρησης είναι η εξυπηρέτηση πολιτιστικών, αθλητικών και κοινωφελών σκοπών με τη δημιουργία και διαμόρφωση εγκαταστάσεων άθλησης, νέων χώρων στάθμευσης, ζωνών πρασίνου και γενικά με την ανάπτυξη, αξιοποίηση και προστασία του χώρου και γενικά της ευρύτερης περιοχής, προκειμένου να αποτελέσει ένα χώρο περιπάτου και χαλάρωσης για τους κατοίκους του Δήμου Καλαμάτας και της ευρύτερης περιοχής.

Άρθρο 47

Παραχώρηση κατά χρήση χωρίς αντάλλαγμα τμημάτων Δημοσίου ακινήτου προς το Δήμο Κοζάνης

Με τη με αριθ.πρωτ. 1096547/8679/25.1.2005 Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας παραχωρήθηκε από το ΤΕΘΑ στο Ελληνικό Δημόσιο (Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών) δωρεάν και κατά πλήρη κυριότητα,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 719/77, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 11 του ν. 1989/91 και με τις προϋποθέσεις των πρακτικών με αριθ. 25/15.11.2004 και 16/1.7.2004 της Διοικητικής Επιτροπής του ΤΕΘΑ, έκταση εμβαδού 37.834,97 τ.μ, όπως η έκταση αυτή αποτυπώνεται στο με κλίμακα 1:1000 από 22.5.1973 κτηματολογικό διάγραμμα του «Στρατοπέδου Ψυχογιού», το οποίο επισυνάφθηκε στην ανωτέρω απόφαση, της ιδιοκτησίας του ΤΕΘΑ για λογαριασμό του Δήμου Κοζάνης, με σκοπό τη δημιουργία κοινωφελών έργων, στα πλαίσια των συμφωνιών για την ολοκλήρωση κατασκευής νέων εγκαταστάσεων εντός του Στρατοπέδου Λασκαρίδη Πετρανών Κοζάνης για τη μεταφορά του 1^{ου} ΤΕΦ, με μέριμνα και με δαπάνες του Δήμου Κοζάνης. Η ανωτέρω απόφαση μεταγράφηκε νομίμως στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Κοζάνης την 15.3.2005 στον τόμο 843 και με α.α 37. Την 23.2.2005 καταγράφηκε στο Γενικό Βιβλίο Καταγραφής της Κτηματικής Υπηρεσίας Κοζάνης το ανωτέρω δημόσιο ακίνητο με ΒΚ 404 και αιτία κτήσης την ανωτέρω κ.υ.α. Σημειωτέον ότι ο Δήμος Κοζάνης, κατά την κτηματογράφηση της πόλης της Κοζάνης το έτος 2008, δήλωσε το ανωτέρω ακίνητο ως ιδιοκτήτης κατά πλήρη κυριότητα, δυνάμει της ως άνω κ.υ.α., ενώ το Ελληνικό Δημόσιο δεν προέβη στη δήλωση της έκτασης. Ως εκ τούτου, στις αρχικές εγγραφές του Κτηματολογίου, ως ιδιοκτήτης του ανωτέρω Δημοσίου ακινήτου με ΑΒΚ 404, ΚΑΕΚ 270575615013 και έκταση 39.926,00 τ.μ, φέρεται ο Δήμος Κοζάνης.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, παραχωρείται για λόγους δημοσίου συμφέροντος, κατόπιν αιτήματος του Δήμου Κοζάνης, προς όφελος του οποίου, άλλωστε, είχε γίνει και η κατά κυριότητα παραχώρησης της έκτασης από το ΤΕΘΑ στο Ελληνικό Δημόσιο, η χρήση της έκτασης του πρώην στρατοπέδου Ψυχογιού, για χρονικό διάστημα ενενήντα εννέα (99) ετών, καθώς πλέον η ως άνω έκταση δεν χρησιμοποιείται από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Σκοπός της παραχώρησης είναι η αξιοποίηση και χρήση της παραχωρούμενης έκτασης του πρώην στρατοπέδου Ψυχογιού, σύμφωνα με το εγκεκριμένο με την αριθ. ΠΕ.ΧΩ 1299/00 απόφαση τροποποίησης του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της πόλης της Κοζάνης (Δ'129), σύμφωνα με το οποίο η παραχωρούμενη έκταση εμπίπτει στο οικοδομικό τετράγωνο 203 με χρήσεις εντός αυτού «Αναψυχή, Πολιτισμός – Αθλητισμός, Χώρος Δημοτικού Σχολείου Κ.Χ, Στάθμευση». Ο Δήμος Κοζάνης, ο οποίος έχει ήδη διαμορφώσει στην παραχωρούμενη έκταση πάρκο, έχει ανεγείρει το 9^ο και το 12^ο δημοτικό σχολείο, θα δύναται να αναπτύξει περαιτέρω και στην συνέχεια να διαχειρίζεται τις παραπάνω δραστηριότητες και υποδομές, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που του απονέμει η κείμενη νομοθεσία.

Η παραχώρηση της χρήσης των ακινήτων αυτών αίρεται με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, για λόγους καθυστέρησης, ματαίωσης ή πλημμελούς εκπλήρωσης του σκοπού της παραχώρησης, αλλαγή της προβλεπόμενης χρήσης ή για λόγους εθνικής άμυνας, ή ανώτερης βίας ή για άλλους λόγους γενικότερου δημοσίου συμφέροντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Διατάξεις Φορολογικής και Τελωνειακής νομοθεσίας

Άρθρο 48

Θέματα Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)

Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται αναγκαία για την ανακούφιση πληγέντων από τις καταστροφικές πυρκαγιές της 23ης και 24ης Ιουλίου 2018, με τη χορήγηση απαλλαγής ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετών 2018 και 2019 των ακινήτων των περιοχών που βρίσκονται στην Περιφέρεια Αττικής και στην Περιφερειακή Ενότητα Κορινθίας εφόσον οι ιδιοκτήτες των ακινήτων είναι κάτοχοι Έκθεσης Αυτοψίας ή Πρωτοκόλλου Αυτοψίας Επικινδύνως Ετοιμορρόπου Κτιρίου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, όπου διαπιστώνονται οι βλάβες του κτιρίου,

ώστε να συμπεριληφθούν και τα ακίνητα για τα οποία δεν έχει εκδοθεί Δελτίο Επανελέγχου, δεδομένου ότι τα εν λόγω διοικητικά έγγραφα έχουν την ίδια ισχύ και εγκυρότητα.

Άρθρο 49

Τροποποίηση του άρθρου 14 του Κώδικα Φ.Π.Α.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 τροποποιούνται οι διατάξεις της περίπτ. β) της παραγράφου 15 του άρθρου 14 του Κώδικα ΦΠΑ (ν.2859/2000) και προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις βραχυχρόνιας (κάτω των 90 ημερών) μίσθωσης επαγγελματικών πλοίων αναψυχής, τα οποία τίθενται στη διάθεση του πελάτη (υποκειμένου ή μη στον ΦΠΑ) εντός της χώρας μας, δεν οφείλεται ΦΠΑ στην Ελλάδα κατά το μέρος που τα πλοία αυτά χρησιμοποιούνται εκτός της Ένωσης, και δη στα διεθνή ύδατα ή στα χωρικά ύδατα τρίτων χωρών. Πρόκειται για τροποποίηση που σχετίζεται με την υπ' αριθ. 2017/2143 παράβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε βάρος της χώρας μας, σύμφωνα με την οποία αντίκειται στις διατάξεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ περί ΦΠΑ το υφιστάμενο κατ' αποκοπή καθεστώς επιβολής ΦΠΑ στις ναυλώσεις επαγγελματικών πλοίων αναψυχής, βάσει του οποίου δεν επιβαρύνεται με ΦΠΑ το συνολικό αντίτιμο που εισπράττεται για τις εν λόγω ναυλώσεις, αλλά ένα μέρος αυτού ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει το πλοίο (σχετ. εγκύκλιος ΠΟΛ.1156/1997).

Γενικά, οι ναυλώσεις αυτές αντιμετωπίζονται για σκοπούς ΦΠΑ είτε ως υπηρεσίες μεταφοράς προσώπων, στην περίπτωση που το πλοίο διατίθεται με πλήρωμα, είτε ως υπηρεσίες μίσθωσης πλοίου, στην περίπτωση που διατίθεται μόνο το πλοίο. Σύμφωνα με τις υφιστάμενες διατάξεις του άρθρου 14 του Κώδικα ΦΠΑ, οι υπηρεσίες μεταφοράς προσώπων υπάγονται σε ΦΠΑ στην Ελλάδα για το διανυόμενο στην Ελλάδα μέρος της διαδρομής (παρ. 5), ενώ οι υπηρεσίες βραχυχρόνιας μίσθωσης μεταφορικών μέσων φορολογούνται στο σύνολό τους στην Ελλάδα, εφόσον το μεταφορικό μέσο τίθεται στη διάθεση του πελάτη στο εσωτερικό της χώρας, ανεξαρτήτως του τόπου πλεύσης του πλοίου. Με αφορμή την παράβαση σε βάρος της χώρας μας, για τον εξορθολογισμό της φορολογικής αντιμετώπισης των ναυλώσεων πλοίων αναψυχής και την ομοιόμορφη φορολογική μεταχείρισή τους, είτε συνιστούν υπηρεσίες μεταφοράς προσώπων, είτε υπηρεσίες μίσθωσης μεταφορικού μέσου, υιοθετείται το κριτήριο της χρήσης και εκμετάλλευσης στις βραχυχρόνιες μισθώσεις πλοίων αναψυχής, ώστε να υπάγονται σε ΦΠΑ στην Ελλάδα κατά το μέρος που χρησιμοποιούνται στα ελληνικά χωρικά ύδατα. Η υιοθέτηση του εν λόγω κριτηρίου στις επίμαχες υπηρεσίες προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης α' του άρθρου 59α της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ για το ΦΠΑ.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 ορίζεται ότι τα κριτήρια της χρήσης και εκμετάλλευσης που θέτει ο νόμος και ο τρόπος απόδειξης της πλήρωσης αυτών εξειδικεύονται περαιτέρω με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του τυχόν συναρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), λόγω της ενδεχόμενης επίπτωσης στα έσοδα που μπορεί να έχουν οι εν λόγω κανονιστικές πράξεις αναλόγως του βαθμού αυστηρότητάς τους, ενώ οι διαδικασίες και κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του τόπου παροχής των υπηρεσιών ορίζονται με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε..

Άρθρο 50

Τροποποίηση του άρθρου 53Α του ν.2960/2001

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις του άρθρου 53Α του ν.2960/01 (265 Α').

Ειδικότερα, με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 53Α, προκειμένου να λαμβάνεται πρόνοια για την αντιμετώπιση περιπτώσεων ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας των υποκειμένων σε φόρο κατανάλωσης προϊόντων της περίπτωσης στ) της παρ. 1 του άρθρου 53Α, που τελούν υπό καθεστώς αναστολής, κατ' αναλογία με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν.2960/01. Επιπλέον, για τα ως άνω προϊόντα, προστίθεται η κατ' αναλογία εφαρμογή των διατάξεων των περιπτώσεων α), β), γ), δ) και στ) της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 102, καθώς και των διατάξεων των άρθρων 105, 106 και 108 του ως άνω νόμου αναφορικά με τις ειδικές απαλλαγές, τις καταστροφές, τις ένσημες ταινίες φορολογίας και τα υπολείμματα καπνοβιομηχανίας των βιομηχανοποιημένων καπνών αντίστοιχα, για λόγους εναρμόνισης των διαδικασιών που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά και για τα προϊόντα της περίπτωσης στ) της παρ. 1 του άρθρου 53Α.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 προστίθεται παράγραφος 5α, με την οποία προβλέπεται για τα ως άνω προϊόντα η, υπό προϋποθέσεις, απαλλαγή από τον φόρο κατανάλωσης, εφόσον τα προϊόντα αυτά αποκτώνται από ιδιώτες για δική τους χρήση και μεταφέρονται αυτοπροσώπως από άλλο κ-μ ή τρίτη χώρα στο εσωτερικό της χώρας. Με τον τρόπο αυτό δίδεται η δυνατότητα σε ταξιδιώτες να μεταφέρουν για ατομική χρήση μικρή ποσότητα από τα εν λόγω προϊόντα, χωρίς την καταβολή του φόρου κατανάλωσης και χωρίς την τήρηση διατυπώσεων, κατ' αναλογία με τα βιομηχανοποιημένα καπνά.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 3 τροποποιείται η περίπτωση δ) της παραγράφου 8 του άρθρου 53Α, για λόγους ομοιόμορφης εφαρμογής των διατάξεων της πίστωσης και της βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου των βιομηχανοποιημένων καπνών και για τα προϊόντα της περίπτωσης στ) της παρ. 1 του άρθρου 53Α.

Άρθρο 51

Τροποποίηση των άρθρων 55 και 73 του ν. 2960/2001

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1, προστίθενται περιπτώσεις ιβ) και ιγ) στο άρθρο 55 «ορισμοί» του ν.2960/2001, όπως ισχύει. Ειδικότερα η προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1, κρίνεται αναγκαία, για λόγους βελτίωσης των κανόνων που διέπουν την φορολογική μεταχείριση του φυσικού αερίου, μέσω του προσδιορισμού επί του νομοθετικού πλαισίου (Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας) του διανομέα ή αναδιανομέα φυσικού αερίου, ο οποίος είναι ο υπόχρεος καταβολής των φορολογικών επιβαρύνσεων για το εν λόγω προϊόν.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2, αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 73 του ν. 2960/2001, όπως ισχύει, για λόγους νομοτεχνικής βελτίωσης.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3, ορίζεται η έναρξη ισχύος των προτεινόμενων διατάξεων.

Άρθρο 52

Τροποποίηση του άρθρου 60 του ν. 4172/2013

Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης διάταξης αποσαφηνίζεται πλήρως το καθεστώς φορολογικής μεταχείρισης για τα εφάπαξ χρηματικά ποσά που καταβάλλονται στους δικαιούχους των άρθρων 10 έως και 15 του ν.4575/2018 (στελέχη που εμπíπτουν σε ειδικά μισθολόγια καθώς και συνταξιούχοι των ίδιων κατηγοριών). Με την προτεινόμενη διάταξη η εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων για τα εισοδήματα αυτά που είχε

οριστεί από τις διατάξεις του άρθρου 86 του ν.4582/2018 συμπεριλαμβάνει και την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν.4172/2013 (Α' 167).

Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι η ανωτέρω τροποποίηση εφαρμόζεται για τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν από την έναρξη ισχύος του ν. 4575/2018 (Α' 192).

Τέλος, με την παράγραφο 3 της προτεινόμενης ρύθμισης, προβλέπεται ότι και τα χρηματικά ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί στους Δικαστικούς Λειτουργούς και τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) όχι βάσει των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 14 του ν.4575/2018 και της αριθμ. 2/88419/ΔΕΠ/4.12.2018 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β' 5435), αλλά δυνάμει δικαστικών αποφάσεων και πρακτικών της Τριμελούς Επιτροπής του Ν.Σ.Κ., φορολογούνται επίσης σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ.4 του άρθρου 60 του ν.4172/2013, που προστέθηκε με το άρθρο 86 του ν.4582/2018 (Α' 208), όπως τροποποιείται με την παράγραφο 1 της παρούσας ρύθμισης και ισχύει κάθε φορά, δηλαδή με παρακράτηση με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%), εξαντλούμενης της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων για τα εισοδήματα αυτά, συμπεριλαμβανομένης και της απαλλαγής από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν.4172/2013, ανεξάρτητα από το χρονικό σημείο απόκτησης των εισοδημάτων αυτών, το οποίο μπορεί να είναι προγενέστερο της έναρξης ισχύος του ν.4575/2018.

Άρθρα 53 και 54

Τροποποίηση των άρθρων 43 του ν. 4111/2013 και 25 του ν. 27/1975

Με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται κατά πρώτον η επέκταση της εισφοράς επί του εισαγόμενου και μετατρεπόμενου σε ευρώ συναλλάγματος και του εισαγόμενου ποσού σε ευρώ του άρθρου 43 του ν.4111/2013 (ΦΕΚ Α'18) για το συνολικό συνάλλαγμα που θα εισάγουν από το 2020 και εφεξής.

Επίσης, επέρχονται ορισμένες αναγκαίες τροποποιήσεις στις διατάξεις του άρθρου 43 του ν.4111/2013 καθώς και του άρθρου 25 του ν.27/1975 (Α'77) για την πληρέστερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή τους. Ειδικότερα, θεσπίζεται διαρκής φορολόγηση των ναυτιλιακών επιχειρήσεων του άρθρου 25 (αλλοδαπών και ημεδαπών) εκτός εκείνων που δραστηριοποιούνται με τη διαχείριση ή εκμετάλλευση πλοίων. Επίσης, διορθώνονται ασάφειες και λάθη, καλύπτονται νομοτεχνικά κενά που έχουν διαπιστωθεί και λαμβάνεται κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων αυτών, την απλοποίηση των διαδικασιών, την διευκόλυνση των πολιτών και την άμεση απόδοση της εισφοράς επί του εισαγόμενου συναλλάγματος και του φόρου μερισμάτων του άρθρου 43 του ν. 4111/2013.

Ειδικότερα, η αναμόρφωση των διατάξεων αυτών επιβάλλεται για τους παρακάτω λόγους:

- Λόγω της ανάγκης για νομοθέτηση δίκαιης και διαρκούς φορολόγησης των ναυτιλιακών εταιρειών που έχουν εγκαταστήσει γραφεία του άρθρου 25 του ν.27/1975 και ασχολούνται με εργασίες της παρ.1 του πρώτου άρθρου των προτεινόμενων διατάξεων, εκτός από τη διαχείριση και εκμετάλλευση πλοίων, με την επιβολή εισφοράς επί του εισαγόμενου και μετατρεπόμενου σε ευρώ συναλλάγματος και του εισαγόμενου ποσού σε ευρώ και μετά το 2019 με την ισχύουσα φορολογική κλίμακα.
- Λόγω της ανάγκης πρόβλεψης των διατάξεων που επιτρέπουν την ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων της εισφοράς και του φόρου του άρθρου 43 του ν. 4111/2013.
- Λόγω της ανάγκης καθορισμού από το 2019 και μετά, ελάχιστου ποσού εισφοράς ετησίως.

- Λόγω του ότι με τις ισχύουσες διατάξεις δεν προβλέπεται η επιβολή της ετήσιας εισφοράς και στις ημεδαπές επιχειρήσεις που υπάγονται στο άρθρο 25 του ν.27/1975 και έχουν σαν αντικείμενο εργασιών τις αναφερόμενες στην παρ.1 του ίδιου άρθρου.
- Λόγω του ότι με τις ισχύουσες διατάξεις δεν προβλέπεται η επιβολή φόρου στα μερίσματα των μετόχων τους και στις πρόσθετες αμοιβές (bonus) των στελεχών και υπαλλήλων τους και για τις ημεδαπές επιχειρήσεις που υπάγονται στο άρθρο 25 του ν.27/1975 και έχουν σαν αντικείμενο εργασιών τις αναφερόμενες στην παρ.1 του ίδιου άρθρου δραστηριότητες.
- Λόγω της ανάγκης επιβολής φόρου στα (bonus) πλέον των μισθών που διανέμουν οι διαχειρίστριες εταιρείες ως έκτακτες αμοιβές σε μέλη του Δ.Σ. ή σε διευθυντές, στελέχη και υπαλλήλους αυτών.
- Λόγω της ανάγκης υπαγωγής της διάταξης αυτής στο ν.4174/2013 σχετικά με τις φορολογικές υποχρεώσεις που ισχύουν από 1.1.2014 και μετά, όπου επιβάλλονται τόκοι και πρόστιμα στις περιπτώσεις παράλειψης, εκπρόθεσμης, ανακριβούς υποβολής από τον υπόχρεο των δηλώσεων που αφορούν την εισφορά, τα μερίσματα, τις έκτακτες αμοιβές, ποσοστά (bonus) του άρθρου 43 του ν.4111/2013.
- Λόγω της ανάγκης νομοτεχνικής βελτίωσης και επικαιροποίησης των διατάξεων του άρθρου 25 του ν.27/1975 καθώς και των αναγκαίων προσαρμογών αυτών με εκείνες του άρθρου 43 του ν.4111/2013.
- Για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης.

Άρθρο 55

Τροποποίηση του άρθρου 80 του ν. 4446/2016

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παραγράφου 1** αντικαθίσταται η περίπτωση γ της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν.4416/2016 (Α' 240), ώστε να μνημονεύονται σ' αυτήν αφενός η εφαρμοστέα σήμερα διάταξη του άρθρου 12 του ν.4174/2013(Α'170), και αφετέρου, τόσο η με αριθμό ΠΟΛ. 1274/27.12.2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (Β'3398), όσο και η με αριθμό ΠΟΛ. 1275/27.12.2013 απόφαση του ίδιου ως άνω Γενικού Γραμματέα(Β'3398), που αφορούν την χορήγηση αποδεικτικού ενημερότητας και βεβαίωσης οφειλής, αντιστοίχως.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παραγράφου 2** διευκρινίζεται ότι στο πλαίσιο της κατάσχεσης εις χείρας του Δημοσίου ως τρίτου δεν απαιτείται η προσκόμιση αποδεικτικού ενημερότητας κατ' άρθρο 12 του ν. 4174/2013 (Α' 170) και των οριζομένων στην με αριθμό ΠΟΛ 1274/2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (Β' 3398), όπως ισχύουν, από τον οφειλέτη του κατάσχοντος (καθού η κατάσχεση) εφόσον η οικεία κατασχεμένη χρηματική απαίτηση έχει επιδικασθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση κατ' άρθρο 990 ΚΠολΔ. Με την εν λόγω απόφαση, η οποία εκδίδεται επί ανακοπής του κατασχόντος κατά της δήλωσης του Δημοσίου ως τρίτου (άρθρο 145 παρ. 3β ν. 4270/2014 – Α' 143), κρίνεται -μεταξύ άλλων- το ύψος της απαίτησης του οφειλέτη του κατάσχοντος (καθού η κατάσχεση) κατά του Δημοσίου και δημιουργείται συναφώς υποχρέωση του τελευταίου (ως τρίτου) να καταβάλει στον κατάσχοντα την απαίτηση κατά το ύψος αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Άρθρο 56

Κύρωση Νέου Συνυποσχετικού μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ναυτιλιακής Κοινότητας

Με την προτεινόμενη ρύθμιση κυρώνεται το από 27 Φεβρουαρίου 2019 Νέο Συνυποσχετικό μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ναυτιλιακής Κοινότητας. Με το ως άνω Νέο Συνυποσχετικό τα μέλη της Ναυτιλιακής Κοινότητας οικειοθελώς συμφωνούν να συνδράμουν οικονομικά την Ελληνική Δημοκρατία με την εθελούσια καταβολή σταθερού ποσοστού 10% (δέκα τοις εκατό) επί των εισαγόμενων στην Ελλάδα ποσών σε οιοδήποτε νόμισμα, προερχομένων από εισοδήματα εκ μερισμάτων των τελικών μετόχων ή εταιρών ή πραγματικών δικαιούχων πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων υπό ελληνική ή ξένη σημαία, υπό την προϋπόθεση της διαχείρισης (των υπό ξένη σημαία πλοίων) από εταιρεία που έχει εγκατασταθεί στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του αρ. 25 του ν.27/1975. Η συμβατική διάρκεια της οικειοθελούς αυτής παροχής ορίζεται ως αορίστου χρόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Άρθρο 57

Τροποποίηση του άρθρου 127 του ν. 4472/2017

Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρέχεται ευχέρεια τροποποίησης των προβλεπόμενων στις παραγράφους ΣΤ και Ι του άρθρου 127 του ν.4472/2017 (Α' 74) και εκδοθεισών βάσει αυτών κοινών Υπουργικών αποφάσεων και μετά την πάροδο της τασσόμενης σε αυτές αποκλειστικής προθεσμίας (η οποία παρατάθηκε με το άρθρο 34 του ν.4508/2017 – Α' 200-μέχρι τις 30 Μαρτίου 2018). Η παροχή της εν λόγω δυνατότητας καθίσταται επιτακτική, για λόγους ευελιξίας και προσαρμογής των αρμοδίων φορέων για τη χορήγηση των επιδομάτων κινδύνου, αναπηρίας και εκπαιδευτικών αποζημιώσεων σε στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες εν γένει συνθήκες που διέπουν την καταβολή των εν λόγω παροχών.

Άρθρο 58

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4270/2014

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 31 του ν.4270/2014 (Α' 143), από 1.1.2019 το Ελεγκτικό Συνέδριο παύει να ασκεί προληπτικό έλεγχο στις δαπάνες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των άλλων νομικών προσώπων που υπάγονται στον έλεγχο αυτό. Η συγκεκριμένη ρύθμιση συνιστά σοβαρή μεταρρυθμιστική τομή στο πεδίο ελέγχου των δημοσίων δαπανών, η οποία αποσκοπεί αφενός στην αποτροπή καθυστερήσεων στην εξόφλησή τους και αφετέρου στην ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας των οργάνων που είναι επιφορτισμένα με την πραγματοποίηση των πληρωμών. Όπως προκύπτει, ωστόσο, από τους πρώτους μήνες εφαρμογής της, η υλοποίησή της προϋποθέτει συγκεκριμένα συνοδευτικά μέτρα, όπως την ενεργοποίηση και ενίσχυση των υφιστάμενων υπηρεσιών εσωτερικού ελέγχου των φορέων και τον εκσυγχρονισμό των διαδικασιών και πληροφοριακών συστημάτων που τις υποστηρίζουν, χωρίς τα οποία δεν είναι δυνατή η πλήρης εφαρμογή της. Με την προτεινόμενη ρύθμιση και τη συνεπακόλουθη διατήρηση του ασκούμενου από το Ελεγκτικό Συνέδριο προληπτικού ελέγχου από την έναρξη ισχύος του παρόντος έως 31.12.2019, διασφαλίζεται ο απολύτως αναγκαίος χρόνος για την καλύτερη προετοιμασία και μετάβαση των φορέων στο νέο σύστημα, προκειμένου να είναι δυνατή η αποτελεσματική ανταπόκρισή τους στις αυξημένες απαιτήσεις που συνεπάγεται η κατάργηση του ως άνω προληπτικού ελέγχου. Είναι δε προφανές ότι δαπάνες, οι οποίες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, είναι εκκρεμείς ή δεν έχουν ακόμα ενταλματοποιηθεί, υποβάλλονται στην αρμόδια Υπηρεσία Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την άσκηση του προληπτικού ελέγχου, κατά τα οριζόμενα στο ν. 4129/2013.

Με τις διατάξεις του άρθρου 69Δ του ν. 4270/2014, όπως ισχύει, μετονομάστηκαν οι τέως Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου σε Δημοσιονομικές Υπηρεσίες Εποπτείας και Ελέγχου (ΔΥΕΕ) και καθορίστηκαν οι νέες τους αρμοδιότητες από 1.1.2017. Με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίστηκε 1) ότι οι φορείς αρμοδιότητας των ΔΥΕΕ είναι οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης που έχουν έδρα στο νομό, όπου αυτές είναι εγκατεστημένες και 2) ότι οι φορείς

αρμοδιότητας των ΔΥΕΕ που έχουν έδρα σε νομό με περισσότερες της μιας ΔΥΕΕ καθορίζονται με απόφαση του Υπ. Οικονομικών (παράδειγμα: Νομός Αττικής με 4 ΔΥΕΕ). Με τις προτεινόμενες διατάξεις η κατά τα ανωτέρω περίπτωση 2 επεκτείνεται και σε επί μέρους υπηρεσίες των Φορέων Γενικής Κυβέρνησης με έδρα στον νομό και παρέχεται αντίστοιχη ευχέρεια ανάθεσης της άσκησης των αρμοδιοτήτων της περιπτ. γ της παρ. 3 του άρθρου 24, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης.

Άρθρο 59

Τροποποίηση του άρθρου 8 του ν. 4053/2012

Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 6 του άρθρου 8 του ν. 4053/2012 (Α' 44), όπως ισχύει, ώστε να παραταθεί η μεταβατική περίοδος κατά την οποία τμήμα της αποζημίωσης για την παροχή της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας από τον Φορέα Παροχής της (ΦΠΚΥ) προς τους πολίτες της χώρας καταβάλλεται από κρατικούς πόρους και για τα έτη 2018 και 2019. Με τον τρόπο αυτό καθορίζεται η διαδικασία καταβολής μέρους του κόστους της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας για τα έτη αυτά και διευκολύνεται η παροχή της. Η ανωτέρω ρύθμιση είναι σε κάθε περίπτωση σύμφωνη με τα όρια που προβλέπονται στην Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2011 για την εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 106 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος και εναρμονίζεται με τα κριθέντα στην απόφαση S.A. 35608 (2014/C 348/04) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την αποζημίωση των ΕΛΤΑ για την παροχή της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.

Άρθρο 60

Ρυθμίσεις για τη Μονάδα Εσωτερικού Ελέγχου - τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας και το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών

Με την παρ. 1, αποσαφηνίζεται λεκτικά η διενέργεια εκτάκτων διαχειριστικών ελέγχων των διαχειρίσεων των εποπτευόμενων φορέων του Υπουργείου Οικονομικών, δεδομένου ότι η υφιστάμενη υποπερίπτωση (θθ) της περιπτ. (α) της παρ. 3 του άρθρου 5 του π.δ. 142/2017 (Α' 181), που αφορά τη διενέργεια οικονομικού και διαχειριστικού ελέγχου των δημοσίων υπολόγων και δημοσίων διαχειρίσεων που υπάγονται στο Υπουργείο, ενδέχεται να αμφισβητηθεί ως προς την συμπερίληψη σε αυτήν και της αρμοδιότητας ελέγχου διαχειρίσεων των εποπτευόμενων φορέων.

Με την παρ. 2, ευθυγραμμίζεται, βάσει της αρχής της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης παρομοίων καταστάσεων, η εφαρμογή των διατάξεων ως προς την πειθαρχική διαδικασία που θα ακολουθείται από τη Μ.Ε.Ε. με αυτή που εφαρμόζεται από τη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της ΑΑΔΕ (πρώην ΓΓΔΕ) κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της και είχαν θεσπιστεί υπό το προηγούμενο καθεστώς της τότε Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων.

Πέραν των ανωτέρω, προβλέπεται ότι για τις ΕΔΕ που διενεργούνται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Μονάδας Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών, δεν ισχύουν οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 126 του ν. 3528/2007, σύμφωνα με τις οποίες αν ο υπάλληλος, στον οποίο αποδίδεται η διάπραξη του πειθαρχικού παραπτώματος, είναι προϊστάμενος οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου, η εντολή για διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης ανατίθεται σε προϊστάμενο τουλάχιστον ίδιου επιπέδου οργανικής μονάδας. Εν προκειμένω, συμβαίνει συχνά κατά την διενέργεια ΕΔΕ,

όταν εμπλέκονται Προϊστάμενοι Υπηρεσιών, οι διενεργούντες την ΕΔΕ να απέχουν από τη διατύπωση άποψης όταν δεν είναι προϊστάμενοι ίδιου επιπέδου με τον εξεταζόμενο, με αποτέλεσμα η ΕΔΕ να διασπάται κατά το μέρος που αφορά τον Προϊστάμενο και να ανατίθεται σε έτερο Προϊστάμενο μέσω της αρμόδιας Δ/σης Προσωπικού. Από την εν λόγω πολυδιάσπαση της ΕΔΕ δημιουργούνται πολλά προβλήματα στην πράξη. Για τον λόγο αυτό προτείνεται και εδώ η εναρμόνιση των διατάξεων που εφαρμόζονται για το ίδιο θέμα από τη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της ΑΑΔΕ, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους υπαλλήλους της Μ.Ε.Ε., ως ειδικά όργανα ελέγχου, να διενεργούν Ε.Δ.Ε. οποιασδήποτε μορφής, σε όλους τους υπαλλήλους και στους προϊσταμένους οργανικών μονάδων οποιουδήποτε επιπέδου.

Με την παρ. 3, επιδιώκεται η πλήρης εναρμόνιση των διατάξεων περί ευθύνης και νομικής προστασίας του προσωπικού της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου (Μ.Ε.Ε.), της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας και της Ειδικής Γραμματείας Σ.Δ.Ο.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών με το εν γένει προσωπικό των Διευθύνσεων Ελέγχου της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων και της Γενικής Διεύθυνσης Ελέγχων Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, για το οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 177 του ν. 4261/2014 (Α' 107), καθώς και με λοιπές ελεγκτικές υπηρεσίες (Διεύθυνση Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος, Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων).

Συγκεκριμένα, διασφαλίζεται η νομική προστασία των υπαλλήλων των ανωτέρω υπηρεσιών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ώστε να μπορούν να επιτελούν απρόσκοπτα τα καθήκοντά τους και να μην αποθαρρύνονται από τυχόν επαπειλούμενες μηνύσεις, εγκλήσεις ή αγωγές σε βάρος τους. Τα ανωτέρω δεν καλύπτουν περιπτώσεις δόλου, παραβίασης του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση των εν λόγω προσώπων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και παράβασης του καθήκοντος εχεμύθειας των ελεγκτικών οργάνων.

Για τον ίδιο λόγο, θεσπίζεται η παροχή στους ανωτέρω νομικής στήριξης από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) ενώπιον των ποινικών ή πολιτικών δικαστηρίων στις περιπτώσεις που εξετάζονται, διώκονται ή ενάγονται για πράξεις ή παραλείψεις που τους αποδίδονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, καθώς και η περαιτέρω δυνατότητά τους για κάλυψη των δικαστικών εξόδων τους στις περιπτώσεις που θα εκπροσωπούνται από ιδιώτες δικηγόρους στις ανωτέρω δίκες.

Άρθρο 61

Θέματα προσωπικού της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (Ε.Ε.Ε.Π.)

Η Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (Ε.Ε.Ε.Π.), διανύοντας τον έκτο χρόνο λειτουργίας της και έχοντας αναλάβει το σύνολο των προβλεπόμενων από το νόμο αρμοδιοτήτων της σε ένα αντικείμενο ιδιαίτερης φύσης και πολυπλοκότητας και ενόψει της περαιτέρω διεύρυνσης του ελεγκτικού και ρυθμιστικού της έργου, βρίσκεται εγκλωβισμένη σε χρονοβόρες διαδικασίες στελέχωσής της, οι οποίες, σε συνδυασμό με την έλλειψη οικονομικού κινήτρου για τους υπαλλήλους της, έχουν οδηγήσει την Αρχή σε μία οριακή κατάσταση λειτουργίας, με διαρκή εκροή προσωπικού και μηδενική εισροή προς αντικατάστασή του.

Η Ε.Ε.Ε.Π. είναι στελεχωμένη αποκλειστικά με υπαλλήλους αποσπασμένους από το δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι οποίοι υπηρετούν σε αυτήν με παράταση του χρόνου απόσπασής τους, λόγω της αίτησης μετάταξης στην Ε.Ε.Ε.Π. που υπέβαλαν βάσει των μεταβατικών διατάξεων του ν.4440/2016. Λαμβάνοντας υπόψη ότι:

α) η μετάταξη των υπαλλήλων δεν είναι βέβαιη, δεδομένου ότι ο φορέας προέλευσης διατηρεί πάντα το δικαίωμα να αρνηθεί την αποδέσμευση των υπαλλήλων του,

β) στην Αρχή υπηρετούν υπάλληλοι που εξαιρούνται των διατάξεων του ν.4440/2016 και, παρόλο που διαθέτουν σημαντική τεχνογνωσία και κρίνονται απαραίτητοι για την απρόσκοπτη λειτουργία της, είναι υποχρεωμένοι να αποχωρήσουν στο τέλος Ιουνίου 2019.

γ) οι υπάλληλοι που υπηρετούν στην Αρχή, αντιμετωπίζουν πολύ μεγάλο φόρτο εργασίας, ο οποίος πολλαπλασιάζεται με κάθε αποχώρηση υπαλλήλου από την Αρχή. Είναι ενδεικτικό ότι, από το 2015, οπότε και πραγματοποιήθηκαν οι τελευταίες αποσπάσεις στην Αρχή, έχουν αποχωρήσει συνολικά 61 υπάλληλοι και έχουν ενταχθεί στο δυναμικό της μόλις 5. Το σύνολο των αποσπασμένων υπαλλήλων σήμερα είναι 96, εκ των οποίων 49 στελεχώνουν τα κλιμάκια επιτόπιου ελέγχου των επιχειρήσεων καζίνο και 47 την Κεντρική Υπηρεσία.

δ) η διαρκής απογύμνωση της Ε.Ε.Ε.Π. από εξειδικευμένο προσωπικό δημιουργεί αδυναμία απρόσκοπτης συνέχισης και διοίκησης του νευραλγικού έργου της στο σύνολο των υπηρεσιακών της μονάδων,

γίνεται αντιληπτό, ότι είναι επιτακτική πλέον η ανάγκη θέσπισης ρυθμίσεων, οι οποίες να διασφαλίζουν αφενός την παραμονή στην Ε.Ε.Ε.Π. των εξειδικευμένων υπαλλήλων της και αφετέρου την ευελιξία της στελέχωσής της με νέες αποσπάσεις καθώς και με μετατάξεις, ώστε να εισρεύσει άμεσα νέο προσωπικό, τη συγκεκριμένη μάλιστα χρονική συγκυρία όπου το προσωπικό της Αρχής καλείται να ανταποκριθεί, πέραν των καθημερινών λειτουργιών του, και σε μια σειρά από ιδιαίτερα κρίσιμες διαδικασίες που αφορούν έργα ύψιστης σημασίας για το δημόσιο συμφέρον.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η στελέχωση της Ε.Ε.Ε.Π., κατά παρέκκλιση των διαδικασιών του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας (ν.4440/2016) και σε κάθε περίπτωση το αργότερο μέχρι την 31^η.12.2019, μέσω αποσπάσεων και μετατάξεων υπαλλήλων, μονίμων και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, από φορείς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14 παρ.1 του ν. 2190/1994 (Α' 28), κατόπιν ανακοίνωσης-πρόσκλησης της Ε.Ε.Ε.Π. και κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης ρύθμισης με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού κατόπιν εισήγησης της Ε.Ε.Ε.Π.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα παράτασης απόσπασης υπαλλήλων που κατά την 31^η.12.2018 ήταν αποσπασμένοι στην Ε.Ε.Ε.Π., από τη λήξη της, με αίτησή τους που υποβάλλεται στην Ε.Ε.Ε.Π., με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατόπιν εισήγησης της Ε.Ε.Ε.Π.

Άρθρο 62

Τροποποίηση του ν. 4557/2018

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αποσαφηνίζονται και επικαιροποιούνται οι ρυθμίσεις των άρθρων 11, 20 και 21 του ν. 4557/2018. Οι τροποποιήσεις του άρθρου 11 αφορούν διόρθωση σφαλμάτων που εμφολόγησαν κατά την αρχική έκδοση ενώ οι τροποποιήσεις των άρθρων 20 και 21 αφορούν το Κεντρικό Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων σε επιχειρήσεις, οντότητες και καταπιστεύματα που εδρεύουν ή φορολογούνται στην Ελλάδα. Οι εν λόγω τροποποιήσεις κρίθηκαν αναγκαίες ενόψει της έναρξης λειτουργίας του ηλεκτρονικού Κεντρικού Μητρώου και αντιμετωπίζουν νομικά, ερμηνευτικά ή πρακτικά ζητήματα που αναδείχθηκαν κατά το σχεδιασμό και υλοποίηση του Μητρώου. Ταυτόχρονα, ορισμένες από τις προτεινόμενες τροποποιήσεις συνιστούν και μερική ενσωμάτωση παραγράφων της οδηγίας 2018/843 (ΕΕ L 156), οι οποίες κρίνεται σκόπιμο να ληφθούν υπόψη κατά το σχεδιασμό του ηλεκτρονικού συστήματος.

Ειδικότερα, με την περίπτ. β) προστίθεται στους φορείς του σχετικού εδαφίου για λόγους πληρότητας και η ΑΑΔΕ. Ταυτόχρονα, αντικαθίσταται η αναφορά σε πιστωτικά ιδρύματα με την ορθή αναφορά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που τηρούν λογαριασμούς πληρωμών, προκειμένου να καταλάβει και τα ιδρύματα πληρωμών. Ταυτόχρονα, για λόγους ορθής εφαρμογής των συστημάτων πληρωμών σύμφωνα με το Ενιαίο Σύστημα Πληρωμών σε Ευρώ (SEPA) διορθώνεται η υποχρέωση αναφοράς επιτυχούς ολοκλήρωσης της συναλλαγής με την ορθή απεικόνιση της λειτουργίας του εν λόγω συστήματος.

Με την περίπτ. α) σε συμμόρφωση προς τον ορισμό του πραγματικού δικαιούχου (άρθρο 3 της Οδηγίας 2015/849 το οποίο ενσωματώθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4557/2018), σύμφωνα με τον οποίο ρητά εξαιρούνται οι εισηγμένες εταιρείες διότι η ενωσιακή νομοθεσία διασφαλίζει υποχρεώσεις γνωστοποίησης, προστίθεται στο άρθρο 3 στοιχ. 17 του ν. 4557/2018, εδάφιο που αποσαφηνίζει ότι η εξαίρεση αφορά τόσο τις εταιρείες που είναι εισηγμένες σε ρυθμιζόμενη αγορά (regulated market, η οποία έχει αποδοθεί στην ελληνική γλώσσα ως οργανωμένη αγορά, περιορίζοντας όμως έτσι το πεδίο εφαρμογής της), όσο και αυτές που είναι εισηγμένες σε Πολυμερή Μηχανισμό Διαπραγμάτευσης, εφόσον υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις γνωστοποίησης. Για τον ίδιο λόγο και προς αποφυγή σύγχυσης ως προς το πεδίο εφαρμογής διατυπώνεται ρητά με την παρ. 4 ότι οι εισηγμένες εταιρείες εξαιρούνται της υποχρέωσης καταχώρισης στο Κεντρικό Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων, καθώς οι σχετικές πληροφορίες γνωστοποιούνται υποχρεωτικά βάσει του ν.3556/2007 και σε περίπτωση παράβασης προβλέπονται ειδικές κυρώσεις από την εκεί νομοθεσία.

Με την περίπτ. γ) επαναδιατυπώνεται η παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 4557/2018 προκειμένου να συμπεριλάβει τη ρητή εξαίρεση των εισηγμένων εταιρειών και να προσδιορίσει με σαφήνεια διαδικαστικά θέματα καταχώρισης στο Κεντρικό Μητρώο.

Με την περίπτ. ε) σε συμμόρφωση προς τις παρ. γ και δ του σημ. 15 του άρθρου 1 της οδηγίας 2018/843 καθορίζεται η ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στα στοιχεία των πραγματικών δικαιούχων. Προς αποφυγή κατάχρησης ορίζονται ρητά τα προσβάσιμα στοιχεία και παράλληλα προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής τέλους που καταβάλλεται μέσω ηλεκτρονικού παραβόλου. Αυτονόητο, ότι οι έχοντες ειδικό έννομο συμφέρον μπορούν να έχουν πρόσβαση στα πλήρη στοιχεία τηρουμένης της διαδικασίας της παρ. 4 του άρθρου 25 του ν.1756/1988 (Α' 35) (εισαγγελική παραγγελία).

Με τις λοιπές περιπτώσεις επέρχονται για λόγους συνέπειας οι αναγκαίες τροποποιήσεις στις λοιπές παραγράφους του άρθρου 20, όπου γίνεται αναφορά σε τροποποιούμενες με το παρόν άρθρο διατάξεις ή διαδικασίες ενώ συμπληρώνεται η εξουσιοδοτική διάταξη και καθορίζονται ειδικότερες διαδικασίες που θα επιτρέψουν την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία του ηλεκτρονικού συστήματος. Με τις επερχόμενες τροποποιήσεις ειδικά της εξουσιοδοτικής διάταξης της παρ. 11 προβλέπεται η ανακοίνωση της σταδιακής καταχώρισης των υπόχρεων στο Κεντρικό Μητρώο, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του συστήματος και η έγκαιρη γνώση των ενδιαφερομένων για τις προθεσμίες καταχώρισης, μετά την άπρακτη παρέλευση των οποίων επέρχονται οι νόμιμες συνέπειες. Στην εξουσιοδοτική διάταξη περιλαμβάνονται και άλλα διαδικαστικά ζητήματα ενώ για τους ίδιους λόγους τροποποιείται η σχετική διάταξη του άρθρου 21 που αφορά την αντίστοιχη υποχρέωση των καταπιστευμάτων και παρεμφερών μορφωμάτων ως προς την τήρηση Μητρώου πραγματικών δικαιούχων.

Άρθρο 63

Ρύθμιση εισφοράς του ν. 128/1975

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζεται η επιβολή της εισφοράς του ν. 128/1975 στις πιστώσεις που χορηγούνται από χρηματοδοτικά ιδρύματα κατά την έννοια του σημείου 26 της παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού 575/2013 (ΕΛ 176) που λειτουργούν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Αναφορικά με τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που λειτουργούν στο εξωτερικό, διευκρινίζεται ότι η εισφορά της παρ. 1 επιβαρύνει μόνο τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι υπόχρεα για υποβολή φορολογικής δήλωσης καθώς και καθορίζεται ο τρόπος καταβολής της σύμφωνα με τις διατάξεις της αριθ.1095776/8065/19-9-1997 (Υ.Α.) (862/Β'/29-9-1997).

Σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι να υπάρχει όμοια αντιμετώπιση ως προς την επιβολή της εισφοράς του ν. 128/1975, στις πιστώσεις που χορηγούν τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, και αντίστοιχα τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό.

Άρθρο 64

Τροποποίηση του άρθρου 41 ν.4209/ 2013

Με το παρόν τροποποιείται το άρθρο 41 του ν. 4209/2013 που αφορά την εμπορική προώθηση από ΔΟΕΕ ή ΑΕΔΟΕΕ μεριδίων ή μετοχών ενός ΟΕΕ στην Ελλάδα προς ιδιώτες επενδυτές. Το άρθρο 43 της οδηγίας 2011/61 δίδει την δυνατότητα στα κράτη μέλη να θεσπίζουν αυστηρότερες προϋποθέσεις για την διάθεση μεριδίων ΟΕΕ σε ιδιώτες επενδυτές σε σχέση με την αντίστοιχη διάθεση σε επαγγελματίες επενδυτές, ενώ σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες η διάθεση σε ιδιώτες είτε δεν επιτρέπεται είτε επιτρέπεται κάτω από αυστηρές προϋποθέσεις. Λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα σε άλλα κράτη μέλη σε ότι αφορά στη διάθεση μεριδίων ΟΕΕ σε ιδιώτες επενδυτές και για λόγους προστασίας των ιδιωτών επενδυτών, εισάγεται πλέον στο εν λόγω άρθρο η δυνατότητα διάθεσης μεριδίων ΟΕΕ σε ιδιώτες επενδυτές μόνο βάσει συγκεκριμένων, σωρευτικά προβλεπόμενων προϋποθέσεων.

Πιο συγκεκριμένα: α) η ΑΕΔΟΕΕ ή ο ΔΟΕΕ μπορούν να διαθέτουν μερίδια ΟΕΕ σε ιδιώτες είτε απευθείας είτε μέσω πιστωτικών ιδρυμάτων, ΕΠΕΥ και ΑΕΕΔ, β) ο ΟΕΕ θα πρέπει να έχει λάβει άδεια λειτουργίας και να εποπτεύεται είτε από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ή από άλλη αρμόδια ευρωπαϊκή αρχή, γ) η διάθεση μεριδίων του ΟΕΕ σε ιδιώτες επενδυτές πρέπει να προβλέπεται από το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία του και από τα καταστατικά έγγραφα ή/και τον κανονισμό του ΟΕΕ, δ) το ποσό της επένδυσης ανά επενδυτή και ανά ΟΕΕ, ή ανά επενδυτικό τμήμα ΟΕΕ, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 100.000 ευρώ και ε) ο υποψήφιος ιδιώτης επενδυτής θα πρέπει να παράσχει προς τις οντότητες της παραγράφου α) σχετικά με τις γνώσεις, την εμπειρία και τους κινδύνους που είναι διατεθειμένος να αναλάβει αναφορικά με την επένδυση σε συγκεκριμένο ΟΕΕ, ώστε να εκτιμηθεί η καταλληλότητά του να αποτελέσει υποψήφιο μεριδιούχο.

Από τους ανωτέρω περιορισμούς (ανωτέρω β έως ε) εξαιρούνται μόνο συγκεκριμένες κατηγορίες ΟΕΕ οι οποίοι έχουν εκδώσει κινητές αξίες που έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά ή ΠΜΔ ή έχουν αιτηθεί την εισαγωγή τους σε οργανωμένη αγορά ή ΠΜΔ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, όπως είναι οι ΑΕΕΧ και οι ΑΕΕΑΠ και εν γένει οι ΟΕΕ που έχουν λάβει άδεια ως ΑΕΔΟΕΕ. Εξυπακούεται ότι αναφορικά με τις συναλλαγές οι οποίες διενεργούνται από τις επιχειρήσεις της παρ. 2 με αντικείμενο τους ΟΕΕ οι οποίοι διαπραγματεύονται σε οργανωμένη αγορά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου 3606/2007.

Τέλος, διευκρινίζεται ότι το άρθρο 41 του ν.4209/2013 ως θα ισχύει πλέον, δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση εφαρμογής των Κανονισμών 345/2013 [αναφορικά με τις ευρωπαϊκές εταιρίες επιχειρηματικού κεφαλαίου- EuVECAs], 346/2013 [αναφορικά με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας-EUSEFs] και 2015/760 [που αφορούν τα ευρωπαϊκά

μακροπρόθεσμα επενδυτικά κεφάλαια ELTIFs], καθώς στις περιπτώσεις αυτές ισχύει το ειδικότερο θεσμικό πλαίσιο των εν λόγω Κανονισμών.

Άρθρο 65

Τροποποίηση των άρθρων 23β, 33, 93α και 96 του ν. 4099/2012 για την ορθή ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 2009/65 και 2014/91/ΕΕ

Με την παρ.1 του προτεινόμενου άρθρου στο τελευταίο εδάφιο της περίπτ. ιδ) της παρ.1 του άρθρου 23β του ν.4099/2012, με τον οποίο ενσωματώθηκε στην Ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2009/65/ΕΚ (ΕΛΛ302), η λέξη «επιμερίζεται» αντικαθίσταται από τη λέξη «αναβάλλεται», για την ορθή ενσωμάτωση της περίπτ. ιδ) της παρ. 1 του άρθρου 14β της εν λόγω Οδηγίας, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 1 της Οδηγίας 2014/91/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΛΛ 257). Με την παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου στην παρ. 1 του άρθρου 33 του ν.4099/2012 η εσφαλμένη αναφορά στο άρθρο 37 του ίδιου νόμου αντικαθίσταται από την ορθή αναφορά στο άρθρο 36. Με την παρ.3 του προτεινόμενου άρθρου η εσφαλμένη αναφορά του άρθρου 93^α στα άρθρα 49 έως 56 του ν. 4099/2012 αντικαθίσταται από την ορθή αναφορά στα άρθρα 58 έως 65 του εν λόγω νόμου. Με την παρ. 4 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παρ. 9 του άρθρου 96 του ν. 4099/2012 για την ορθή ενσωμάτωση του της περίπτ. β) της παρ. 4 του άρθρου 99 της Οδηγίας 2009/65/ΕΚ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 της Οδηγίας 2014/91/ΕΕ, προσθέτοντας στις περιπτώσεις άρνησης αιτούμενης έρευνας, επιτόπιας εξακρίβωσης ή ανταλλαγής πληροφοριών και την περίπτωση κατά την οποία υπάρχει πιθανότητα η εν λόγω έρευνα, επιτόπια εξακρίβωση ή ανταλλαγή πληροφοριών να επηρεάσει αρνητικά έρευνα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ή δράσεις επιβολής του νόμου ή, κατά περίπτωση, ποινική έρευνα.

Άρθρο 66

Επιχορήγηση Μουσείου Ολοκαυτώματος

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η εφάπαξ καταβολή επιχορήγησης από το Ελληνικό Δημόσιο στη μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Διεθνή Ένωση («Association Internationale Sans But Lucratif») με την επωνυμία «Μουσείο Ολοκαυτώματος Ελλάδος», προκειμένου να ολοκληρωθεί η ανέγερση κτιρίου στη Θεσσαλονίκη για τη λειτουργία Μουσείου Ολοκαυτώματος. Ο εν λόγω χώρος θα λειτουργήσει ως βιωματικό κέντρο εκπαίδευσης, κυρίως νέων ανθρώπων, για τις αξίες της ανεκτικότητας, της συνύπαρξης με τη διαφορετικότητα, αλλά και ως χώρος για την υποστήριξη της διαχείρισης συμπεριφορών βίας και ρατσισμού.

Η καταβολή της επιχορήγησης θα βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών και η δαπάνη θα καλυφθεί από πιστώσεις που θα διατεθούν από το αποθεματικό του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα 5 Απριλίου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ

ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΕΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΠΑΛΗΡΥΤΡΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΠΟΥΣΗΤΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΑΡΘΡΟ 45 & 3 ΤΟΥ
Π.Δ. 63/2003 (Α/ΦΒ)

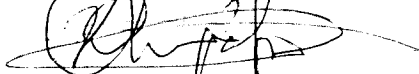
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ ΖΟΡΜΠΑ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΦΩΤΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ

Ο αναπληρωτής Υπουργός Ναυτιλίας και
Νησιωτικής Πολιτικής με τη συγκατάθεση
για υπηρεσιακή χρήση Υπουργού Ναυτιλίας
και Νησιωτικής Πολιτικής
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ και Νησιωτικής Πολιτικής
(αριθμ 4583 ΠΔ 63/κ
Α' 98)

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΥΠΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΠΑΤΣΙΟΥ